

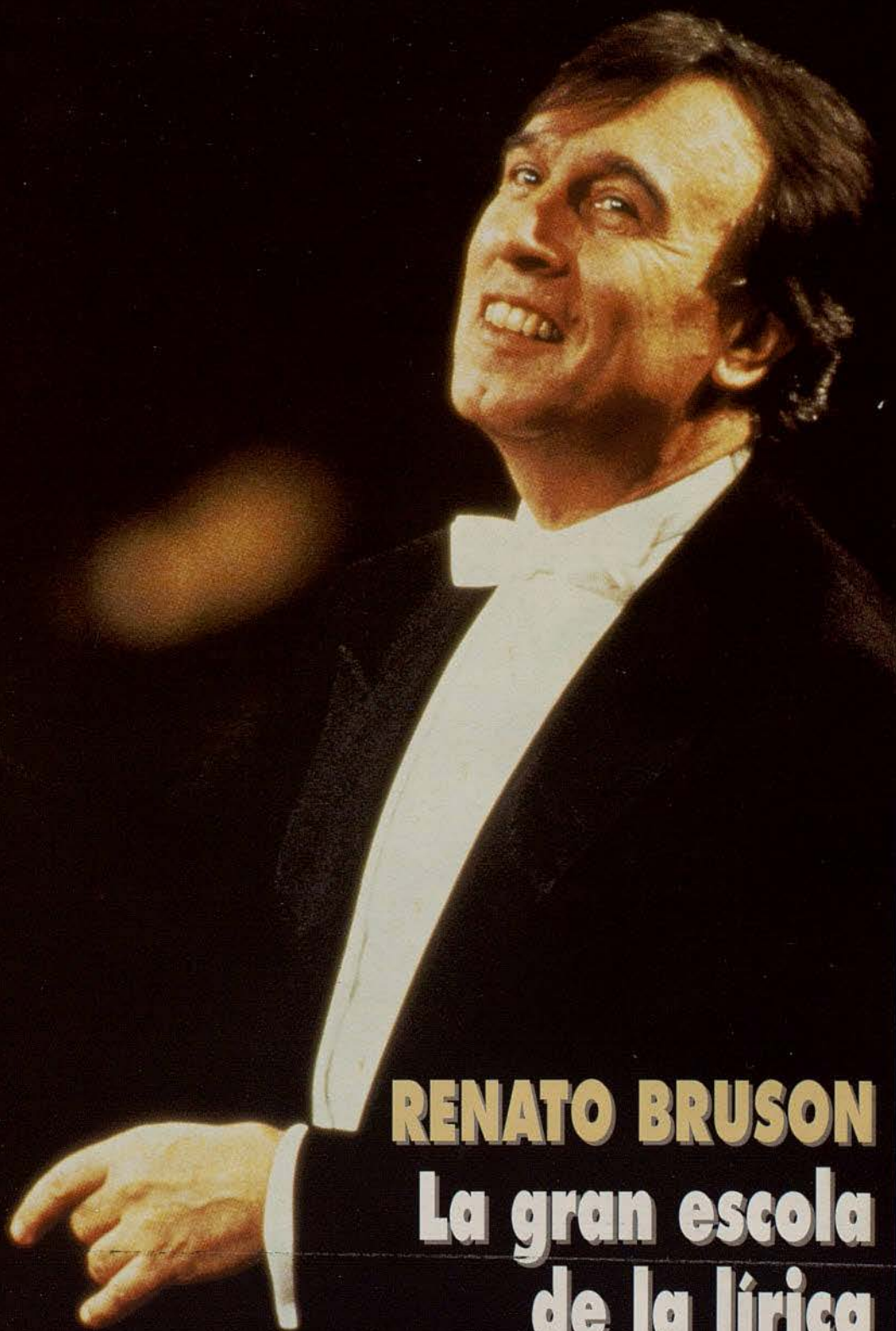
catalunya música revista musical catalana

JUNY 1997

NÚM. 152 PREU: 500 PTES

ABBADO

torna al Palau amb la
Filharmònica de Berlín

RENATO BRUSON
La gran escola
de la lírica

Adagio, la vostra botiga de música.

Pianos
Orgues electrònics
Instruments professionals
Vent i corda
Informàtica musical
Partitures

BARCELONA
Muntaner, 300, Xanfrà Laforja
Tel. 200 81 00
CENTRE COMERCIAL GLORIES
Avda. Diagonal, 200, local B228
Tel. 486 01 87
BARBERÀ DEL VALLÈS
BARICENTRO - Tel. 718 97 51

MADRID
Hermosilla, 75, Esq. Gral. Pardiñas
Tel. 435 89 89
MADRID-2
LA VAGUADA - Tel. 730 48 82

152

catalunya música

3A ÈPOCA ANY XIV
NÚM. 152, JUNY 1997

Consell Editorial: **Fèlix Millet** (President), **Montserrat Albet**, **Josep M. Bricall**, **Josep M. Busquets**, **Josep Caminal**, **Salvador Cardús**, **Jordi Casas**, **Joan M. Clavaguera**, **Gregori Estrada**, **Gabriel Ferrer**, **Joaquim Garrigosa**, **Joan Guinjoan**, **Carles Guinovart**, **Teresa Lloret**, **Joan Matabosch**, **Xavier Montsalvatge**, **Jordi Montull**, **Ramon Muntaner**, **Ramon Pla**, **Eugeni Sallent** i **Xavier Turull**.

Consell de Direcció: **Pere Artís** (editor), **Pere Burés** (Coordinació amb Catalunya Música), **Jaume Comellas** (direcció periodística) i **Lluís Millet** (direcció musical)

Maquetatge: **F.S.**
Secretaria de redacció: **Teresa Martínez**

Publicitat: **Prensasi Tam, S.L.**
Pg. de Sant Joan, 25, 3r 2a
Tel.: 245 21 11

Preimpressió: **Ormograf, S.A.**
Impressió: **Agpograf**
Distribució: **Distribarna, S.A.**
Dipòsit legal: **B-34.432/83**
ISSN: **1136-7458**

Col·laboren en aquest número:
PERE ARTÍS, JORDI BADIA, HELENA BAYO, MÀRIUS BERNADÓ, JOAN CARLES BLANCH I ANGUERA, XAVIER CASANOVAS-DANÉS, CESC, TON COLOM, JAUME COMELLAS, M. LLUÏSA CORTADA, BIEL FERRÉ, JORDI MALUQUER, JORDI MARTÍNEZ, FÈLIX MILLET, M. LLUÏSA MORÁN, JOSEP PASCUAL, ORIOL PÉREZ I TREVIÑO, FRANCESC TAVERNA-BECH, LLUÍS TRULLÉN, ALBERT SOLÉ, JOAQUIM VILÀ I FOLCH I JOAN VIVES.

CATALUNYA MÚSICA
REVISTA MUSICAL CATALANA
Sant Francesc de Paula, 2
08003 BARCELONA
Tel. i Fax: 268 10 00

Els articles publicats a "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" expressen només l'opinió dels seus autors. "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" no mantindrà correspondència amb els autors d'originals no encarregats i enviats espontàniament a la Redacció.
© de les reproduccions autoritzades, VEGAP, Barcelona 1997.

Portada:
Claudio Abbado.

revista musical catalana

EDITORIAL

PANORAMA

Claudio Abbado

Jaume Aragall

TEMA

MUSICALIA

SCHERZANDO

DISCOS

- 5 Cinquanta pianos
- 6 Quotes de suport a la música catalana. Una proposta necessària i coherent per **Jordi Martínez**
- 11 Mikrokosmos: Llavor de futur per **Pere Artís**
- 12 Tangents: Un assumpte pendent per **Jordi Maluquer**
- 13 Del seu affm.: Joaquim Homs per **Jaume Comellas**
- 20 La Filharmònica de Berlín i la de Viena a Palau 100 per **RRMC**
- 22 Achúcarro, Shankar, Aragall..., plats forts del Festival de Torroella de Montgrí per **RRMC**
- 24 En la mort de Joan Costa per **Fèlix Millet**
- 25 La sorpresa de l'Orquestra de Galícia per **F. Taverna-Bech**
- 26 Los Romeros i Pepe Romero per **Lluís Trullén**
- 27 Massa espectacle per a un "liederabend" per **X. Casanovas-Danés**
- 29 Transcendiment de tòpics sobre la música per a cobla per **Jaume Comellas**
- 31 Els altres circuits concertístics
- 32 Comarques barcelonines: cap a la consolidació d'una oferta plural per **Jordi Martínez, Joan Vives i Jordi Badia**
- 36 Improvisació constant al Bages per **Oriol Pérez i Treviño**
- 37 Comarques gironines: Joventuts Musicals, focus de dinamització per **Jordi Martínez i RRMC**
- 38 Xarxa de Música Clàssica, una eina de dinamització musical per **RRMC**
- 39 El Penedès: l'Auditori Pau Casals com a referència per **Albert Solé**
- 41 Comarques tarragonines: de la potència de Reus a l'activitat esforçada del sud per **Ton Colom i Biel Ferré, i Joan Carles Blanch i Anguera**
- 43 Lleida: la normalitat pas a pas per **Màrius Bernadó**
- 46 Renato Bruson. Enyorador de l'edat d'or de la lírica per **Helena Bayo**
- 49 Estrena d'una òpera de Manuel Valls per **F. Taverna-Bech**
- 52 Des del Dia de la Dansa... per **Joaquim Vilà i Folch**
- 54 per **Cesc**
- 56

PALAU 100

VII TEMPORADA 1997/98

Dimarts, 14 d'octubre, 21 h.

Concert inaugural

BERLINER PHILHARMONIKER

(patrocinada per Deutsche Bank)

CLAUDIO ABBADO, director

Obres de BRAHMS i SCHUBERT

Concert patrocinat per CENTRAL HISPANO

Dijous, 23 d'octubre, 21 h.

INDIANAPOLIS SYMPHONY ORCHESTRA

SABINE MEYER, clarinet

RAYMOND LEPPARD, director

Obres de MAHLER, COPLAND i Txaikovski

Dimecres, 5 de novembre, 21 h.

JAUME ARAGALL, tenor

JOAN PONS, baríton

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BALEARS

MANUEL GALDUF, director

Obres de VERDI, PUCCINI, GIORDANO i MASSENET

Dijous, 27 de novembre, 21 h.

MARGARET PRICE, soprano

THOMAS DEWEY, piano

Obres de SCHUBERT, MENDELSSOHN i BRAHMS

Dimecres, 3 de desembre, 21 h.

JOSEP COLOM, piano

CARMEN DELEITO, piano

Obres de BRAHMS

Dilluns, 15 de desembre, 21 h.

BACHAKADEMIE STUTTGART

Solistes vocals

HELMUTH RILLING, director

BACH: Missa en si menor, BWV 232

Dilluns, 22 de desembre, 21 h.

COR DE NENS CANTORS DE PRAGA, RADOST

Programa a determinar

Dimarts, 20 de gener, 21 h.

JOSEP CARRERAS, tenor

ORQUESTRA DE L'ÒPERA DE BUDAPEST

DAVID GIMÉNEZ, director

Obres de Txaikovski, VERDI i FALLA

Dijous, 29 de gener, 21 h.

ANDRAS SCHIFF, piano

Obres de SCARLATTI, HAYDN i SCHUMANN

Divendres, 13 de febrer, 21 h.

ORQUESTRA DE CADAQUÉS

COR DE CAMBRA DEL P.M.C.

(patrocinat per Fundació Caixa de Catalunya)

ISABEL MONAR, soprano

MAITE ARRUABARRENA, mezzo-soprano

FRANCESC GARRIGOSA, tenor

JOSEP MIQUEL RAMON, baríton

SIR NEVILLE MARRINER, director

MOZART: Requiem, K. 626

Dijous, 5 de març, 21 h.

EUROPA GALANTE

FABIO BIONDI, concertino-director

BOCCHERINI: Quintets

Dilluns, 16 de març, 21 h.

FRANK PETER ZIMMERMANN, violí

Obres de BACH i PAGANINI

Dimecres, 25 de març, 21 h.

KATHLEEN BATTLE, soprano

ROGER VIGNOLES, piano

Obres de HÄNDEL, WOLF, LISZT, DONIZETTI,

R. STRAUSS i espirituals negres

Dimecres, 15 d'abril, 21 h.

ORQUESTA SINFÒNICA

DE TENERIFE

ORFEÓ CATALÀ

FRANCISCO VAS, tenor

ROBERT LLOYD, baix

VÍCTOR PABLO PÉREZ, director

Obres de PROKOFIEV, MUSSORGSKY i SHOSTAKOVITX

Dilluns, 20 d'abril, 21 h.

WIENER PHILHARMONIKER

MARTIN GABRIEL, oboè

ZUBIN MEHTA, director

Obres de KORNGOLD, MOZART, MAHLER

Dimarts, 28 d'abril, 21 h.

ORQUESTRA FRANZ LISZT

DE BUDAPEST

DEZSÓ RANKI, piano

JANOS ROLLA, concertino-director

Obres de MOZART

CONCERTS EXTRAORDINARIS

(fora d'abonament)

Concert extraordinari de Setmana Santa

Dimecres, 8 d'abril, 21 h.

JOVEN ORQUESTA NACIONAL

DE ESPAÑA

ORFEÓ CATALÀ

Solistes vocals

Director, a determinar

Brahms: Ein Deutsches Requiem

Divendres, 26 de juny, 21 h.

THE SALT LAKE MORMON

TABERNACLE CHOIR

Música religiosa

Espirituals negres

Musicals americans

Avantprograma susceptible de modificacions

Abonament a 16 concerts: de 40.230 a 145.800 ptes.

Localitats: de 900 a 19.500 ptes.

Patrocina i organitza

Amb el suport de

CONSORCI DEL
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda d'abonaments

del 16 al 30 de juny

Venda de localitats

a partir del 7 de juliol

Informació i venda

Palau de la Música Catalana • Tel. 268 10 00

É

l tema que presideix aquest número de la Revista pretén situar l'altra cara de la realitat musical del país. Aquella que s'amaga tímidament, gairebé amb ganes de no fer soroll no fressa; de passar desapercebuda perquè acusa, tàcitament o explícita, un concret complex d'inferioritat davant de realitats musicals de característiques exhuberants que de fet només tenen lloc a Barcelona, excepte les fogarades estivals escadusseres.

Ens estem referint doncs, i no cal insistir-hi massa, a un món a part, tanmateix viu i esperançador, que es mou en un mar de mancances de tota mena en molts casos vergonyoses en el si d'un país, que entants i tants aspectes de l'existència quotidiana treu pot i cerca comparacions amb àmbits, ultrapirinenes, dignes d'emmirallar-s'hi.

En aquest context si bé en els darrers anys s'han produït esforços notables en determinats camps, en base a iniciatives institucionals de diversa índole en d'altres hom acusa buits paorosos.

En aquest context hom pot saludar amb satisfacció justificada encara que no desbordant, la creació i consolidació d'una benèfica xarxa de centres d'ensenyament institucionals —malgrat el clima d'inconcreció de l'àmbit programàtic vàsic—. També resulta

satisfactori la sembra lenta però continuada que s'està produïnt en el camp dels auditoris o sales específicament dedicades a la música; o amb una polivalència que té en el fet musical un protagonista desta-

cat. Tot plegat constitueixen signes inequívocs d'una cada dia superior sensibilització genèrica que es produeix a comarques, en la qual segurament no és menyspreable la influència mimètica respecte del Cap i Casal.

Tanmateix els avenços pel què fa a mars de projecció i àmbits de formació no poden amagar realitats tan incomprensibles com, un exemple del tot significatiu, la inexistència d'un mínim patrimoni de pianos. Capitals de comarca i poblacions amb nuclis demogràfics importants i amb una activitat musical remarcable, acusen el fet elemental de que disposar d'un piano amb una qualitat simplement digna, constitueix un escull que en molts condiona, quan no impideix de soca-rel, la realització de determinats esdeveniments. I que en la majoria es resol per una via plenament insatisfactòria. El recurs a instruments de qualitat inadequada. Els nostres concertistes això ho pateixen amb una quotidianitat esfereïdora.

Definitivament el camí per la normalitat musical passa també, i a més de forma inajorbnaeble per l'estructuració d'una xarxa patrimonial de pianos. Quelcom d'aparença elemental i simple però que tanmateix constitueix un fet d'una transcendència acusadíssima.

Cinquanta pianos

Quotes de suport a la música catalana

Una proposta necessària i coherent

**¿Serem lliurats a les
bàrbares feres?/
¿Tants milions d'homes
parlarem anglès?**

Rubén Darío

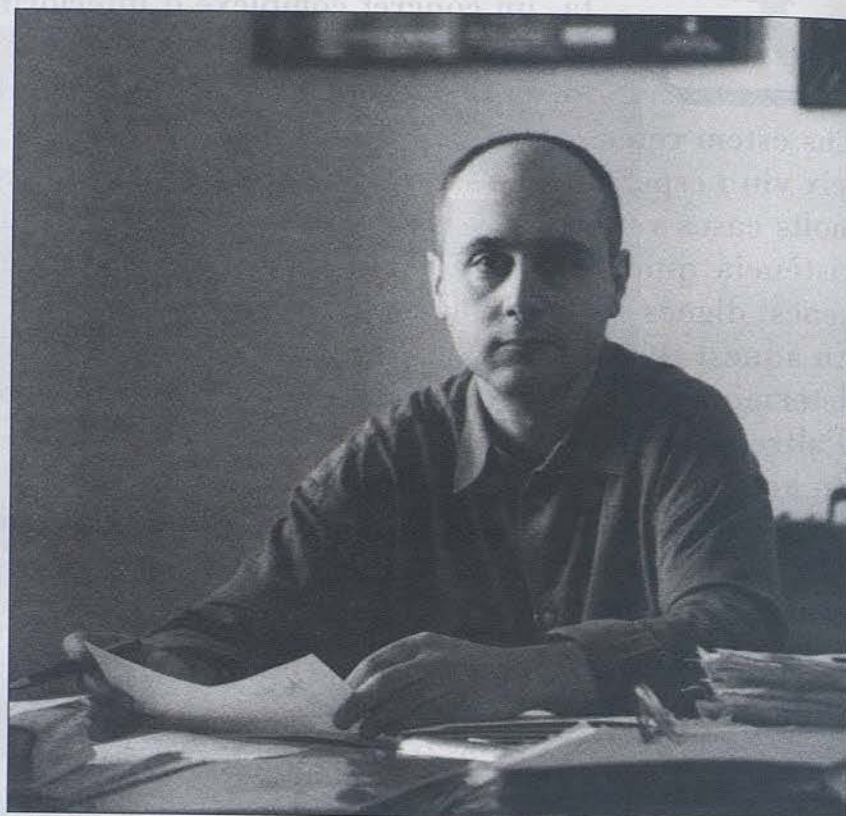
per JORDI MARTÍNEZ

L'any 1997 pot ser crucial per a la música catalana. Segons totes les previsions, cap a la tardor el Parlament de Catalunya haurà aprovat la Llei d'usos de les llengües oficials de Catalunya, que inclourà l'obligació per a ràdios i televisions, tant públiques com privades, d'emetre un mínim del 25% de música en català. Aquesta norma parteix d'una Proposició de llei del PSC, recollida a partir d'una reivindicació de l'Associació de Cantants i Intèrprets Professionals en Llengua Catalana (ACIC) i aprovada el passat mes de febrer per la Cambra amb l'única oposició del Partit Popular.

Convergència i Unió, tot i mostrar-se partidari d'aplicar aquesta quota percentual, també ha deixat entreveure la intenció de reduir-la progressivament en el futur, un cop la situació de la música catalana es normalitzi, amb l'objectiu que la imposició no faci disminuir la qualitat de la producció en la nostra llengua.

De tota manera, tot queda pendent ara mateix de la discussió en el si de la Comissió de Cultura del Parlament, on es consensuarà l'articulat d'aquesta normativa, que compta amb el suport del gruix d'artistes de casa nostra, però que ha provocat un gran malestar entre les emissores privades i la majoria de discogràfiques multinacionals.

El que és inqüestionable és que ja hi ha països com França (amb una quota del 40%), Portugal (un 25%), Irlanda (un

Lluís Marrasé, president de l'ACIC

30%), Israel (un 50%) o el Quebec (un 60%) que han hagut de legislar per tal de defensar i promocionar un signe d'identitat cultural tan cabdal com és la música i alhora tan menyspreat davant l'omnipotent indústria anglosaxona. La Comissió Europea ja s'ha posicionat afirmant que no s'oposa al fet que els estats membres de la Unió adoptin mesures de política lingüística. Tot i això, perquè els seus efectes restrictius siguin compatibles amb el dret comunitari —que en aquest cas es referiria a la lliure circulació de béns i mercaderies pels països membres— cal demostrar que té relació amb l'objectiu perseguit. Actualment, la Comissió estudia el cas de les quotes de França.

Del 25% esmentat en la Proposició de llei catalana, la meitat s'haurà de reservar a nous autors o noves produccions. Aquest

últim cas fa referència als treballs editats en els 12 darrers mesos. I perquè ningú no pugui escapolar-se fàcilment de l'obligació, en la proposta socialista es deixa ben clar que les cançons programades s'hauran de difondre en hores d'emissió significativa de tot programa musical.

El Govern de la Generalitat serà l'encarregat d'informar el Parlament en el termini màxim de dos anys sobre el compliment de la Llei per part de les entitats a les quals afecta la quota del 25%. En funció del grau de respecte de la Llei, el Govern català té la potestat, sempre segons la Proposició de llei, d'augmentar el percentatge inicial, si ho creu necessari. El compliment de tots aquests apartats s'assegurarà amb la creació del Consell de la Música Cantada en Llengua Catalana, que farà el seguiment perma-

nent de les emissores de ràdio i que dependrà del Departament de Cultura de la Generalitat.

El que no es determina en la Proposició són les sancions. En aquest sentit, el secretari general de l'ACIC, Lluís Marrasé, va demanar en la seva compareixença davant la Comissió de Política Lingüística del Parlament que els diputats *tinguessin en compte la recent idea de l'Assemblea Nacional de França de donar major capacitat punitiva al Consell Superior de l'Audiovisual, òrgan encarregat de vigilar el compliment de la Llei en ràdios i televisions. En concret, tot aquell mitjà que cometi una falta greu podria ser castigat amb la inclusió d'un espai negre d'un a deu minuts en hores de màxima audiència i un espai en blanc en el cas de les ràdios.*

França: un model a seguir

El referent més proper i que més es tindrà en compte a l'hora de discutir i donar forma a la Llei per part dels grups parlamentaris —de fet, el PSC ha elaborat la seva proposta emmirallant-s'hi— ens arriba de França

i porta el nom de Llei Carignon. Alain Carignon va ser ministre de Comunicació i impulsor de l'obligació per a les ràdios privades d'emetre el 40% de cançons d'expressió francesa.

Aquesta normativa es va aprovar l'1 de febrer de 1994 i marcava l'1 de gener de 1996 com a data límit per tal que les emissores comercials programessin un mínim de 4 cançons franceses de cada 10. Dues d'aquestes, a més, havien de pertànyer a nous autors o ser noves produccions.

Un informe de 1996, és a dir, un cop en vigència la Llei, a càrrec del Consell Superior de l'Audiovisual (CSA), exposa les primeres conseqüències en el sector radiofònic. Aquest ens va fer signar a 1.300 operadors de ràdio el compromís d'augmentar la presència de la cançó en francès per tal d'anar-se adaptant a l'objectiu d'assolir el 40% de quota mínima l'1 de gener de 1996.

Operatiu des de l'abril de 1995, és a dir, vuit mesos abans de l'entrada en vigència de la Llei, el control es va exercir de forma permanent sobre una vintena de ràdios (les cadenes nacionals més rellevants i emissores

locals amb audiències significatives). A la majoria, la programació de cançons franceses es situava ja a un nivell igual o superior a les exigències de la Llei. El respecte de compromisos comercials contractats no va comportar problemes en tractar-se d'emissores adreçades a un públic major de 35 anys.

Per contra, les ràdios que difonien espais musicals dirigits al jovent van tenir dificultats per proveir-se de material en llengua francesa. Per excusar-se, una gran part va posar com a causa externa la insuficiència, tant quantitativa com qualitativa, de la producció discogràfica francesa, en especial dels estils més engrescants per als oients. L'espasa de Dàmocles de les sancions previstes per la Llei, entre un 3% i un 6% de la facturació de negoci de l'emissora o la no renovació de la concessió, suposava una amenaça que ningú volia veure damunt seu.

El CSA va observar, al cap dels mesos, una progressió no menyspreable de la proporció de cançons franceses difoses per aquestes mateixes emissores, tot i que la quota del 40% no era sempre assolida.

No som tan excepcionals

Quan es va conèixer la proposta d'establir unes quotes de programació en els mitjans audiovisuals públics i privats que tendissin a protegir la música catalana, aviat es van projectar veus dissonants en contra. Un leit motiv molt acusat es movia en el concepte d'un concret raquitisme mental per part de determinades línies de defensa de la cultura catalana, fet que volia dir, alhora, acusar una voluntat endogàmica, egoista, tancada, desintegradora, negada a l'universalisme, etcètera. En definitiva, una munió d'arguments que sonen de forma tossuda des de fa temps i que

no fan altra cosa que establir un clima de confusió, unilateralment dirigit contra tot allò que suposi la vindicació dels drets culturals més genuïns del país, ignorant al mateix temps, allò tan reconegut i acceptat —universalment—, que només és justament universal allò que és genuïnament local.

L'article que exposem crec que deixa les coses clares quan observem que una tipologia normativa com la que es vol tirar endavant no fa altra cosa que obeir a una línia d'actuació que és habitual en àmbits culturals tan significatius com, per exemple, el francès... entre d'altres. ● J.C.C.

El CSA va constatar en aquest cas una certa uniformització per part de les emissores joves en la programació dedicada a la música en francès. Com a contrapartida, hi havia un fons de títols i d'interpres idèntics, conseqüència de la poca quantitat de novetats existents en llengua francesa pel que fa a estils com el *dance*, el disco o el rock en particular. Al mateix temps, no obstant això, es va comprovar la reticència de les emissores a prendre gaires riscos en llurs programacions. En aquest sentit, Lluís Marrasé, secretari general de l'ACIC, explica que a França, les emissores privades, per demostrar la imposició a què eren sotmeses, van començar a punxar discos dels anys seixanta, com els de Gilbert Bécaud. De tota forma, les obligacions imposades van portar com a conseqüència mecànica una major exposició de música del moment cantada en francès.

Es va establir, a més, que la franja horària considerada com d'audiència significativa per la Llei Carignon, de 6.30 a les 22.30 h, es podia variar tot i que només en determinades ocasions i segons el format radiofònic i els compromisos suplementaris de difusió subscrits en favor dels nous talents, de noves produccions i d'artistes de rellevant incidència en l'espai cultural francòfon.

La Proposició de llei aprovada pel Parlament de Catalunya afecta igualment les emissores de titularitat pública a l'hora de respectar la quota del 25%. En el cas francès, no existeix la imposició per a aquests mitjans, ja que es dona per entesa la responsabilitat de Ràdio France d'atorgar un lloc preeminent a la cançó francesa en els seus programes de varietats. És una tasca de l'emissora nacional, a més, promoure els nous valors de la música francesa.

Tot basant-se en aquests paràmetres, el Consell Superior de l'Audiovisual va arribar a la

Marina Rossell

conclusió que Ràdio France complia la seva missió i que, no satisfets amb això, els seus responsables es van proposar el juliol de 1995 augmentar el percentatge dedicat a la música del país fins a un mínim del 60%, un compromís que l'emissora manté des d'aleshores.

Una altra de les referències per als grups parlamentaris catalans també podria ser una llei de similars característiques que trobem sense marxar de la Península Ibèrica. A Portugal van prendre consciència de les dificultats per a la difusió de la seva música encara molt més aviat. El 21 de juliol de 1981 es va publicar al "Diário da República" (el nostre BOE o DOGC) una llei de protecció que obligava les emissores de ràdio i les televisions a difondre un percentatge mínim del 15% de música erudita d'autors portuguesos i un 25% d'executada per intèrprets d'aquest país. Aquesta Llei, a més, augmentava la quota pel que fa a música lleugera fins a un 50%.

A diferència de la Llei francesa, a Portugal el control s'estableix a partir d'una declaració de programació que les mateixes emissores han d'enviar mensualment a la Secretaria d'Estat de Comunicacions Socials.

El que sorprèn són les lleus sancions econòmiques per als infractors: 200.000 escuts (160.000 pessetes) per incompliment dels mínims previstos per la Llei.

El cas català

A Catalunya, el problema d'origen és el mateix. Els interessos de les grans multinacionals discogràfiques suposen el principal *modus vivendi* de les emissores comercials i aquí és on la producció catalana —i gallega, basca o fins i tot castellana— es troba en un clar desavantatge, que ara es pretén llimar amb aquesta Llei de discriminació positiva.

La lluita de l'ACIC, conduïda des de la seva creació, el 1988, pel seu secretari general, Lluís Marrasé, per tal d'aconseguir una major presència dels nostres artistes als mitjans de comunicació s'ha vist recompensada amb la Proposició de llei aprovada pel Parlament. *Estem assistint a un genocidi cultural. La gent jove se sent identificada amb la música anglosaxona i ja no sap escoltar res que no sigui en anglès. És fonamental començar a potenciar la música en català des de les ràdios i les televisions, ja que és el mètode més efectiu i ràpid. Després, la*

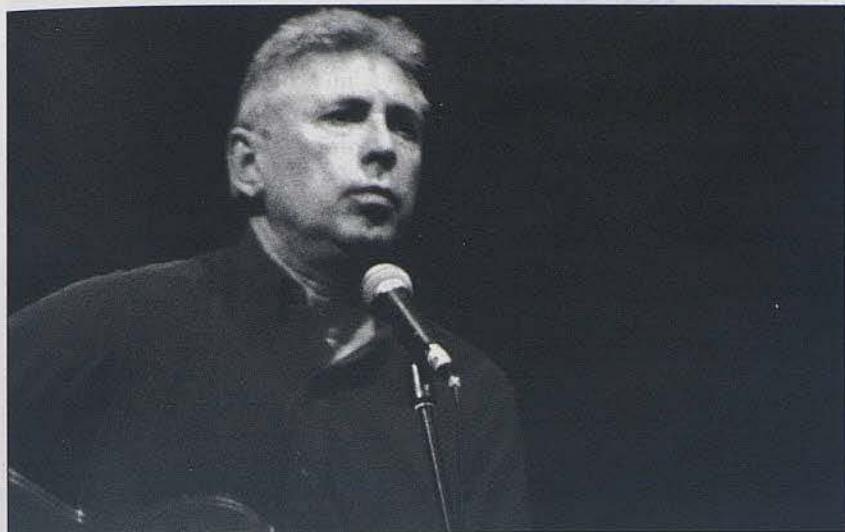

FOTO: M. CATALÀ

Raimon, una veu oposada

indústria discogràfica en català i els circuits ja es reactivaran per si mateixos, explica Marrasé, que es mostra igualment preocupat per la poca difusió de les músiques de l'àrea mediterrània en els mitjans de comunicació. Marrasé, a més, porta recollides fins al moment més de 7.000 signatures populars que donen suport a la futura Llei de quotes. Entre els qui s'han adherit a la Proposició de llei podem destacar Quico Pi de la Serra, Joan Manuel Serrat, Lluís Llach, Paco Ibáñez, Gerard i Lluís Claret, Luis Eduardo Aute, Ana Belén i Víctor Manuel, Pep Guardiola, i un llarguíssim etcètera.

Marina Rossell, requerida per l'autor del present reportatge, es va ratificar en la seva opinió favorable respecte a les quotes, però es va negar a profunditzar en l'afer, en sentir-se molesta per l'excessiva repercussió que, al seu parer, va donar la premsa a la seva intervenció al Parlament el dia que es va aprovar la Proposició de llei del PSC. El president de la Cambra, Joan Raventós, va amonestar els músics catalans presents al ple per xiular la diputada de Convergència i Unió, Rosa Bruguera, i Marina Rossell va demanar que els diputats callessin també quan els artistes parlaven.

Un altre dels cantants amb pes específic dins del panorama musical català com Lluís Llach ha

donat la volta a l'afirmació de les ràdios privades quan es queixen que la Llei de quotes suposarà una retallada de la llibertat d'expressió: *Encara creiem que la llibertat d'expressió equival a llibertat de mercat. Actualment, les cases de discos pressionen els mitjans de comunicació per dirigir les programacions. Per tant, imposar un 25% de quota de música en català és col·laborar en la llibertat d'expressió.*

Des de la Conselleria de Cultura, la quota de protecció es considera necessària, com una mesura amb la qual es pretén normalitzar l'oferta dels mitjans de comunicació, tot i que, segons Romà Cuyàs, director general de Promoció Cultural, les imposicions poden pertorbar els mecanismes del mercat, cosa que mai no és satisfactòria, perquè estem condicionant interessos legítims d'empreses privades. *Les quotes cal adoptar-les com una necessitat. Si un cop aplicades, el públic demana la música en català, seria partidari que deixessin d'existir.*

Entre el gruix de cantants, no més una veu, en Raimon, s'ha declarat contrària a la imposició de la quota del 25% i ha repetit en diverses ocasions que amb lleis proteccionistes no s'aconseguirà res. Per a ell seria més necessari crear un circuit estable on poguéssim actuar els cantants catalans en comptes d'imposar quo-

tes, ja que ningú no les complirà.

Un dels segells discogràfics més importants en català, com és PICAP, ha rebut amb una certa esperança la Proposició de llei. El seu cap de promoció, Joan Garriga, valora positivament la Llei de quotes perquè la gent sàpiga almenys el que s'està editant, però creu que d'aquesta manera no es salvarà el mercat de la música en català, perquè hi ha molts altres problemes en l'aspecte comercial. Les grans superfícies demanen grans quantitats de discos, de la qual una bona part es queda en dipòsit. *Com no podem fer grans campanyes de promoció i màrqueting, és molt difícil poder vendre-ho tot. També és cert que les botigues ens diuen que aquell grup o aquell cantant català no està sonant per enlloc. En aquest sentit, sí que ens pot ajudar la quota del 25%. Un cop estigui aprovada la Llei, pot plantejar-se un altre problema que apunta també Joan Garriga: la repartició del pastís de la producció musical reservat exclusivament a la música en català. Si nosaltres fem una inversió determinada per un disc a una emissora privada, podem intentar col·locar tres discos més pels quals no puguem fer promoció. Si encaixen, ens ho acceptaran. Ara bé, si hi ha una altra discogràfica que no ha invertit res i també té altres discos per fer sonar, el que és evident és que no ho aconseguirà. Sé que això representa tirar pedres contra el meu sostre, però també és cert que hi ha multinacionals amb productes en català que ens poden treure una part del percentatge. Garriga no oblidava una altra part important en les campanyes de promoció, com són els concerts, que al seu parer, i en el cas dels artistes catalans, haurien de ser més assequibles per al públic juvenil.*

Els responsables de les emissores de la Generalitat han recordat que des de fa temps es compleix el mandat procedent

de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió de vetllar per la difusió de la música en català, però sense fixar quotes de cap tipus. Segons Jordi Català, cap de programes de Catalunya Ràdio, *aproximadament ja estem complint aquest 25%. Aquesta Proposició de llei va dirigida contra les privades, que no ho compleixen i així ens deixen sols a l'hora de programar música catalana*. Català explica el seu convenciment que si totes les emissores de ràdio ofereixen constantment productes d'aquí, la gent podrà quedar-se amb aquells que més els agradin, *per la qual cosa els dolents cauran pel seu propi pes i els bons tindran molta més sortida que no pas ara. I aquesta és una feina en què ens poden ajudar les privades. De tota manera, potser haurem d'esperar 10 o 15 anys per recollir els fruits*. Lluís Marrasé, de l'ACIC, creu que el procés serà molt més ràpid: *amb dos anys n'hi ha prou. La gent no és beneïta i si li ensenyes la producció en català, s'hi afeccionarà de seguida*.

Pel que fa a la qüestió plantejada per alguns detractors, segons la qual no hi ha prou producció per omplir el 25%, Català explica que Catalunya Ràdio participa des de fa 3 anys en la concessió del Premi Cerverí de lletres per a música que es lliura junt amb el Prudenci Bertrana a Girona. La gent ha de votar la millor lletra dels discos publicats els últims 12 mesos. *L'últim cop crec que eren unes 200, fetes a Catalunya, i això dona per bastant*, afirma Català. En aquest sentit, Marrasé, de l'ACIC, aporta una dada encara més encoratjadora: *la producció de 1996 en català va arribar a les 300 unitats, una quantitat suficient per cobrir el 25%*.

Mai no plou a gust de tothom

Les protestes més aïrades un cop es va conèixer la presa en

La proposta ha estat qualificada de barbaritat, absurda, antinatural i discriminatòria

consideració de la Proposició de llei referent a les quotes, van arribar per part d'emissores comercials com Radio Club 25 o Cadena 100, que van titllar-la amb adjectius com absurda, antinatural o discriminatòria. Els directius de Ràdio Barcelona, mitjà líder entre el públic juvenil gràcies a la popular cadena 40 Principales, s'han mostrat més prudents i han volgut aclarir que fins que la Llei no estigui ben definida no es posicionaran. Això no obstant, el seu subdirector, Josep M. Girona, es mostra convençut que *les quotes no solucionaran el problema de la música en català. Per aconseguir-ho, caldria obrir un debat i saber com funciona la indústria del disc en la nostra llengua i la seva relació amb el públic. Refusó la idea de la invasió anglosaxona, perquè cal reconèixer que està en consonància amb els gustos del públic, que sempre mirem d'interpretar. Les emissores comercials no podem carregar amb el mort de la situació de la música en català. Si per protegir-la, hem de desfer-nos de la producció anglosaxona i perdre qualitat...*

Pel que fa a les multinacionals del disc, RCA, per veu de Mario Caballero, ha qualificat la proposta de barbaritat i ha assegurat que no hi ha prou producció en la nostra llengua amb un mínim de qualitat per abastir el 25% de quota.

Marc Pagès, del departament de Promoció de Sony Espanya, va més lluny encara en afirmar amb rotunditat que *la cançó catalana està morta. I si pretenen posar contínuament en Serrat i la Marina Rossell, per dir algun exemple, la gent s'adormirà i només poden afavorir grups que no valen res. El que caldria fer, i ho dic amb coneixement de causa, perquè he estat en un grup que feia cançons en català, és potenciar les infraestructures per tocar en directe i crear un circuit estable en condicions*.

L'única que ha l'acollit favorablement és BMG-Ariola, en considerar que d'aquesta manera molts artistes de casa nostra tindran un aparador força interessant per tal de fitxar per un segell discogràfic important i perquè disposa d'un nombre interessant d'artistes catalans que fins ara no havia gosat promocionar.

A part els entrebancs típics que pot generar la discussió en el si de la Comissió de Cultura del Parlament de Catalunya, quant al seu naixement la Llei de quotes es podria endarrerir en el cas que el Partit Popular presentés un recurs d'inconstitucionalitat. Es tracta d'una hipòtesi que ha estat impossible de confirmar, atès que el diputat popular que du aquest tema, Eduard Escartín, es trobava en el moment de confeigir aquest reportatge preparant unes oposicions i va ser impossible de localitzar-lo.

Per a tranquil·litat dels partidaris de les quotes, Romà Cuyàs aporta un detall que pot paralitzar qualsevol iniciativa com la que s'apunta: *L'excepció cultural és un concepte acceptat per la Unió Europea. Això no és inconstitucional, sinó potestatiu de la nostra autonomia. La Unió Europea defensa la creació de bandes de protecció en l'àmbit cultural. De tota manera, encara resta per saber com es definirà una llei on topen tants interessos contraposats i alhora representatius*.

MIKROKOSMOS

Llavor de futur

De les múltiples cares del Palau, jo en prefereixo una: un Palau amb infants, en una de les sessions, a ells dedicades, del cicle Les Escoles al Palau, organitzat per la Fundació Orfeo Català-Palau de la Música i la Fundació "la Caixa".

La prefereixo, no solament per raons subjectives (veure realitzat allò de què un hauria volgut gaudir en la infantesa), sinó sobretot per raons objectives inherents a aquesta sèrie: la presència de milers de nois i noies, la multiplicitat d'opcions que els és oferta, la idoneïtat formal amb què són materialitzades, la il·lusió dels qui les presenten i dels intèrprets...

M'hi vaig trobar atrapat, en l'encant d'una d'aquestes sessions, no fa gaire. No perquè les desconeguts -hi he vibrat en totes les modalitats-, sinó per l'aura especial que aquell dia s'hi creà; aquella aura que, quan es produeix, us enlaira a les regions més inefables.

Aquell dia tocava l'opció "La volta al món amb vuitanta instruments". En entrar a la sala d'audició ja era començada i, amb arravatadora simpatia, Carles Lobo tenia la platea i l'amfiteatre a la butxaca, els infants pendents del fil conductor de l'audició que, amb competència interpretativa i dots dramàtics eficaços, protagonitzava el grup Percussions de Barcelona.

El renov discret de l'auditori, lluny de destorbar la funció, hi feia de contrapunt enriquidor; arreu, cares rialleres, rostres afuats, ulls admirats (de tot: de l'hemicicle, de la claraboia central, de les valquíries, dels vitralls per on es filtrava una viva llum primaveral...).

Sense adonar-me'n, em trobo picant de mans, al ritme d'allò que m'és proposat en arribar a un nou punt del viatge musical imaginari.

Giro els ulls i no noto cap esforç, per mantenir l'ordre, per part dels mestres que acompanyen els grups...; val dir que la cosa funciona...

M'abstrec un moment, i penso que això ja fa deu anys que dura... I que, de tantes llavors, segur que moltes fruitaran. No és cap utopia, doncs, de pensar que el futur serà millor que no l'avui.

La tirania del rellotge m'exigeix de ser puntual a la reunió que m'espera a les dependències del Palau. Surto de la Sala i ho faig discretament. No sense sorpresa, però... Perquè, en girar-me, m'ha semblat (no, no era cap miratge) que, a l'hemicicle, Beethoven amorosa el seu rostre adusi i que Clavé somreia per sota del mostatxo frondós...

Oh, sí...! Res com un Palau ple d'infants!

Pere Artís

Abbado i Muti dirigiran l'Orfeón Donostiarra en concerts commemoratius del seu centenari

El concert que oferirà l'Orfeón Donostiarra el dia 7 d'octubre a l'Auditori Nacional de Madrid amb la Filharmònica de Berlín dirigida pel seu titular, Claudio Abbado, i el que oferirà el dia 29 d'agost al Poliesportiu d'Anoeta, sota la direcció de Riccardo Muti, constitueixen dos dels esdeveniments més importants de l'espècie i substancials programa d'activitats que vertebraran la commemoració, enguany, del centenari d'aquesta formació coral.

En el primer cas, l'Orfeón Donostiarra interpretarà la *Sinfonia número 2* de Mahler, i en el segon comptarà amb el suport orquestral de l'Orquestra de la Scala de Milà, en un programa integrat per *Quatre peces sacres* de Verdi i la *Missa Solemnis* de Cherubini. Un altre esdeveniment cabdal va tenir lloc el dia 7 de febrer a l'Auditori Nacional de Madrid amb la interpretació de l'òpera *Aedipus Rex* de Stravinsky amb la Filharmònica de Los Angeles sota la direcció del seu titular, Esa-Pekka Salonen.

Des del concert inaugural de l'anyada que va tenir lloc a la Basílica de Santa Maria de Donostia fins al darrer concert, que se celebrarà el dia 29 de desembre a l'esmentat Poliesportiu d'Anoeta, la formació que dirigeix José Antonio Sáinz Alfaro haurà ofert una cinquantena de concerts escampats arreu de l'Estat espanyol, entre els quals

destaca, a part de Donostia, Madrid. Tres d'aquests concerts seran oferts a Catalunya. Dos en el marc del Festival de Peralada, dies 19 i 20 d'agost -un d'ells en col·laboració amb l'Orfeó Català-, i un tercer al Palau de la Música Catalana el dia 7 de desembre.

En el curs d'aquesta programació, l'Orfeón Donostiarra serà dirigit, ultra pel seu titular Sáinz Alfaro i pels esmentats Muti, Abbado i Pekka Salonen, per directors del prestigi de Víctor Pablo Pérez, Michael Plasson, Jesús López Cobos, Rafael Frühbeck de Burgos, Miguel Angel Gómez Martínez, Eliahu Inbal i Josep Pons i comptarà amb el suport instrumental de formacions, també ultra les esmentades, del prestigi de l'Orquestra Nacional d'Espanya, Simfònica de Lió, Simfònica de Galícia, Simfònica de Madrid, Simfònica de Tenerife, Orquestra NDR Hamburg, Orquestra de Tolosa i Orquestra Ciutat de Granada. Els programes inclouen, entre altres grans obres del repertori simfonocoral, *Un Requiem alemany* de Brahms, *Carmina Burana* de Carl Orff, *Missa número 6* de Franz Schubert, *Novena Sinfonia* de Beethoven, *Rèquiem* de Fauré, *Missa de la coronació* de Mozart i *Somni d'una nit d'estiu* de Felix Mendelssohn i intervinrà en la funció inaugural del Teatre Real de Madrid amb la versió de *La vida breve* de Manuel de Falla. ■

Concert de Focs per l'OBC

Un gran espectacle de música i focs d'artifici tancarà la temporada d'aquest any de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), el 6 de juny, al recinte firal de Montjuïc. L'esdeveniment, batejat amb el nom de Concert de Focs, neix amb la vocació de convertir-se en la primera gran festa de l'estiu de Barcelona.

El programa musical el formen vuit obres especialment significatives del repertori musical.

L'OBC, dirigida per Ernest Martínez Izquierdo i acompanyada per la Coral Càrmina i la Polifònica de Puig-reig, obrirà la vetllada amb l'*Al·leluia* de Händel

i la tancarà amb l'*Obertura 1812* de Txaikovski. Entremig, l'ària de la *Suite núm. 3* de Bach, *El Danubi blau* de Strauss, la marxa triomfal de l'*Aïda* de Verdi, l'"Intermezzo" de l'òpera *Goyescas* de Granados, el preludi de l'acte tercer de *Lohengrin*, de Wagner, i el "Cor d'esclaus" del *Nabucco* de Verdi.

Les entrades es poden adquirir a totes les oficines de Caixa de Catalunya.

El concert és patrocinat per "El Periódico de Catalunya" i Comerç Actiu, i hi col·laboren: Televisió de Catalunya, Catalunya Ràdio, Fira de Barcelona i Caixa de Catalunya. ■

TANGENTS

Un assumpte pendent

En la recuperació del patrimoni musical històric, l'òpera constitueix un capítol a part. Fa uns anys, des de la Direcció General de Música vaig voler promoure un estudi que indiqués de les òperes escrites per compositors catalans, si s'havien estrenat i quin era el comentari que a l'època havien suscitat. L'inici de l'estudi, al qual els meus successors no donaren continuïtat, indicava que, en una primera estimació, passaven de cent les òperes escrites. Sense anar més lluny, Albéniz, Granados i Morera n'havien fet un bon grapat.

Un parell d'anys més tard, des de la comissió del Liceu, vam traçar un pla per representar, en una projecció de deu anys, cinc òperes de compositors catalans contemporanis i cinc de compositors pertanyents al passat. De les cinc primeres, vam pensar en òperes de Mestres Quadreny, Salvador Pueyo, Joan Guinjoan i Leonard Balada (el seu *Zapata*). En el segon sector *The Duenna* de Robert Gerhard, i la trilogia de Martín i Soler *Una cosa rara*, *Il burbero di buon cuore* i *L'arbore di Diana*, confiades a la cura musical de Jordi Savall. També parlàvem de rescatar el *Henry Clifford* d'Isaac Albéniz o de programar les *Goyescas* de Granados amb *L'heure espagnole* de Ravelen, una divertida direcció escènica que Adolf Marsillach havia fet, em sembla, per a l'Òpera de Ginebra.

En el cas que tot aquest projecte s'hagués realitzat, només hauríem revisat en deu anys cinc òperes històriques i hi continuaria havent un munt de dubtes de la validesa actual de moltes de les altres. De tot això, que urgeix, se n'hauria d'ocupar un equip —amb un musicòleg, un director d'escena i un director musical— que establís unes prioritats atenent la qualitat del subjecte argumental i de l'adequació al propòsit de la música, i després confiar-ho a alguna entitat solvent, donar-li mitjans i posar les òperes dempeus, que és l'única manera de saber si són o no són vàlides. Abans, ho dic per experiència, ningú es mulla sobre la qualitat d'una partitura. I s'ha de fer ben fet, perquè si hi ha manca de mitjans —com va passar amb la lloable aventura de reposar *La fada*—, un en surt dubtós de la proposta.

Jordi Maluquer

Presentació de les activitats de la Coblà Sant Jordi Ciutat de Barcelona

El tinent d'alcalde de Cultura Joaquim Nadal, la regidora Pilar Rahola, el director de l'Institut de Cultura de Barcelona, Ferran Mascarell, i el director de la Coblà Sant Jordi, Jordi León, van presidir l'acte de presentació del programa d'activitats amb els quals la Coblà Sant Jordi conseqüent a la vinculació institucional amb el municipi barceloní amb el nom afegit de Ciutat de Barcelona.

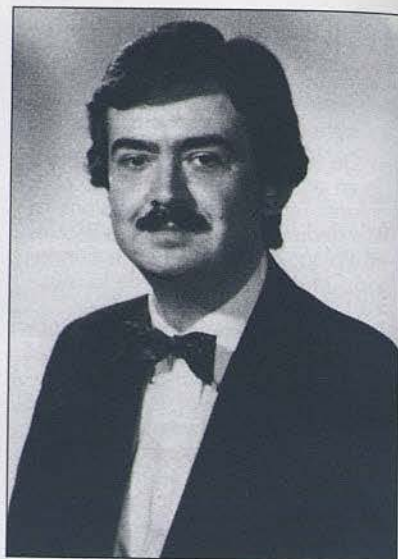
Es tracta d'una iniciativa d'un considerable interès, amb la qual el municipi barceloní recupera la iniciativa en un camp en què fa poc havia desenvolupat un protagonisme molt significatiu: la disposició d'una coblà institucional, la desapareguda Coblà Ciutat de Barcelona. La fórmula ara és diferent, ja que de fet el que es fa és atorgar a una coblà ja establerta, l'esmentada Sant Jordi, tota la responsabilitat de l'actuació municipal en aquesta parcel·la artística, sota la base d'un ventall d'activitats de diversa índole prèviament establertes i gratificables globalment.

Ferran Mascarell va subratllar dues grans línies de l'actuació institucional de l'esmentada coblà. La presència als districtes de la música específica per a aquest conjunt i la també presència als grans esdeveniments artístics de la ciutat: Festival Grec i Festes de la Mercè. Al mateix temps, hom obre les possibilitats a nous àmbits d'actuació.

Per la seva part, Jordi León va començar assenyalant que la recuperació del títol de Coblà Ciutat de Barcelona afavorirà la realització de noves iniciatives, tot remarcant la dimensió popular, social i sobretot musical de la tasca que es pretén endegar.

Entrant en el detall de l'actuació de la coblà, enguany el seu primer concert amb caràcter de presentació va tenir lloc el passat dia 25 d'abril al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona. El mes de maig n'haurà celebrat un altre dedicat íntegrament a l'obra de Joan Lluís Moraleda, que va ser el darrer director de la Coblà Ciutat de Barcelona i que és, també, un dels compositors de trajectòria més conseqüent i brillant en el camp de la música per a coblà.

En el si d'un pla de treball que inclou 23 actuacions cada any, entre les quals diverses audicions o ballades de sardanes, hom preveu també l'enregistrament d'un CD. Cal destacar els tres concerts que oferirà en el marc del Festival Grec d'enguany, seguint una iniciativa que va posar en marxa la mateixa Coblà Sant Jordi l'any passat amb un considerable èxit artístic i de públic.

Jordi León

Les Festes de la Mercè constitueixen una altra fita de notable interès pel que fa l'activitat de la Coblà Sant Jordi Ciutat de Barcelona, amb un concert que tindrà lloc al Saló de Cent i una ballada a la plaça de Sant Jaume. La commemoració del setanta-cinquè aniversari de l'Agrupació Cultural Folklorica Barcelona també serà objecte d'un concert especial, que tindrà lloc així mateix al Saló de Cent.

També s'ha de destacar el cicle de concerts de tardor, encara per detallar, que vertebrarà, amb el que tindrà lloc al Festival Grec, la part més substancial de l'aportació concertística.

Pel que fa als districtes, la Coblà Sant Jordi Ciutat de Barcelona enguany serà present als de Sarrià-Sant Gervasi, Sant Andreu, l'Eixample, Gràcia, Sants-Montjuïc, Sant Martí, les Corts, Ciutat Vella-la Barceloneta, Horta-Guinardó i Nou Barris.

Convocatòria dels Premis Joaquim Serra de composició

En el mateix acte es va informar de la represa de la convocatòria dels Premis Joaquim Serra de composició. Es tracta d'una iniciativa que en el seu moment va promoure l'Agrupació Cultural Folklorica Barcelona i que, posteriorment, va aixopugar Ràdio Nacional d'Espanya i que a partir d'ara fa seva l'Institut Municipal de Cultura de Barcelona, juntament amb l'esmentada entitat. La primera convocatòria es farà durant les festes de Santa Eulàlia de l'any vinent i el termini de lliurament de les obres serà el 15 de maig. S'hi han establert dues categories: música de sardanes i glossa. Un concert a càrrec de la Coblà Sant Jordi Ciutat de Barcelona i d'una altra coblà destacada permetrà la intervenció del públic en el veredict.

Homs presenta una obra a Mèxic

En el marc del 19 Foro Internacional de Música Nueva Manuel Enríquez de Mèxic, el passat 23 de maig es va interpretar la composició *L'absència del compositor barceloní Josep Homs*. Es tracta d'una sol·licitud que va fer expressament aquest important festival mexicà al degà dels compositors catalans. Li va demanar una obra amb l'única exigència que fos composta després del 1987. *L'absència* és una partitura per a guitarra i quintet de corda, datada el 1992. ■

Distribució americana de La Mà de Guido

El segell discogràfic La Mà de Guido acaba de firmar un contracte en exclusiva de distribució del seu catàleg als Estats Units amb la importadora Qualiton Imports Inc.

Aquesta distribuïdora americana és la representant en exclusiva d'importants segells, com són Hungaroton, Supraphon, Glossa, entre d'altres. ■

Del seu affm.

Sr. Joaquim Homs

Il·lustre degà dels compositors catalans

Estimat amic:

Li escric amb el record ben viu de l'acte de presentació del llibre biogràfic que acaba d'editar-li el Departament de Cultura de la Generalitat en col·laboració amb Proa dins la col·lecció "Compositors Catalans".

Va ser un fet que va comptar amb molts al·licients, bona part dels quals d'una autenticitat privilegiada. El primer, el mateix d'honorar-lo a vostè en l'avinentesa esmentada i també en la de l'arribada feliç a la fita tan poc comuna dels 90 anys d'edat. Per extensió, he de fer esment del record del molt enyorat Josep Casanovas, autor d'una de les dues parts fonamentals del llibre, en una aportació, una més i en aquest cas pòstuma, que testimonia la seva altíssima categoria i també el profund coneixement de vostè i de la seva obra. I així mateix, la gran estima que li professava, de la qual havia donat molts testimonis. En aquest sentit, recordo el brillant discurs que li va dedicar al Saló de Cent, en l'acte de lliurament de la Medalla d'Or al Mèrit Artístic amb què el va honorar ja fa temps, i molt merescudament, el consistori barceloní.

Altres motius de satisfacció que oferí l'acte van ser els continguts dels parlaments que li van ser dedicats, en general d'una considerable idoneïtat i, d'una manera especial —em plau remarcar-ho—, la sentida actuació, en un impagable concert testimonial, del clarinetista Oriol Romaní. Tot plegat va configurar un tot farcit de valors d'allò més autèntic, coherent i vàlid.

Tanmateix, no tot es va produir a l'alçària de les circumstàncies. I en posar-ho en evidència no voldria pas actuar en pla de malaverany ni aigualir-li records valuosos. Però vostè és prou intel·ligent —ho és molt—, com per saber assimilar de manera positiva el que pretenc posar en evidència. I a més, fins i tot confio que ho agrairà; precisament per això, per la seva intel·ligència i també per la seva amplitud d'horitzons. I pel seu finíssim sentit de l'humor del qual tantes vegades he gaudit, qualitat que ve a ser com un compendi i una exteriorització discreta i elegant de la seva exquisidesa d'esperit i del seu tarannà senyorívol que tan bé el defineixen.

Permeti, doncs, que em refereixi, per exemple, a l'escassa representació del seu gremi, el de compositors, reduïda a una mínima presència de components de la flamant junta directiva de l'associació que els aplega, i molt poca cosa més. I cal recordar

que vostè no sols és el degà d'aquest ens, sinó que en va ser el primer president i sempre ha treballat de manera convençuda a favor del col·lectiu. El greuge esdevé particularment agut si tenim en compte l'al·ludit caràcter d'homenatge implícit també a Josep Casanovas, un altre membre distingit del col·lectiu. Aquestes són coses que clamen al cel i que resulten absolutament incomprensibles. I disculpi si sóc massa sincer i si parlo massa amb la mà al cor. I que testimonien un àmbit de petitesa genèrica que potser explica i transcendeix realitats més profundes.

Altres petites menys visibles però també significatives van ornar negativament aquest acte, i van demostrar que una mica de sensibilitat i imaginació a vegades poden oferir resultats gratificants i, de fet, irrenunciables. I si em torna a permetre d'expressar-me amb claredat, li diré que no va deixar indiferent que l'actuació artística esmentada i fins i tot el mateix ram de flors amb què va ser únicament i exclusivament retribuïda, van ser del tot voluntaristes. Déu n'hi do.

Senyor Homs, vostè sap valorar amb tota justesa tot allò que és autèntic i tot allò que és simple fullaraca aparatosa, voleiadora i fugissera. I enmig d'aquestes insignificances, fibladores per significatives —però, a la fi, això, insignificants—, el seu ànim no se sentirà afectat. Vostè està molt per damunt d'aquestes realitats tan míseres. Aquest no és ni ha estat mai el seu món. Perquè, a tall de recordança il·lustrativa, mentre passaven aquestes coses, una obra seva era sol·licitada per ser oferta en un important esdeveniment internacional —se'n parla a part. I això, la suma acumulada de molts "aixòs" semblants és la realitat que construeix autènticament la història. I, definitivament, l'acte a què m'estic referint, per damunt de tot haurà deixat en el record imperible dels qui el vam viure, fets tan profunds com el gaudi de la seva presència bonhomiosa i viva, la permanència d'un llibre realitzat amb rigor, l'actuació, insisteixo, sentida i sincera i d'alt nivell qualitatiu de l'Oriol Romaní i l'autenticitat de l'afecte dels qui érem allà, estimulats pel goig de compartir amb vostè una estona rotundament excepcional.

Del seu affm.

Jaume Comellas ●

Lucia di Lammermoor inicia la temporada d'Òpera de Barcelona

Dues representacions, els passats dies 15 i 18 de maig, de l'òpera *Lucia di Lammermoor* de Gaetano Donizetti van posar inici a la que és la primera temporada d'Òpera de Barcelona. Es tracta d'una iniciativa que es va posar en marxa fa pocs mesos amb una celebrada representació de *La Bohème* i que enguany pretén consolidar-se.

La temporada continuarà amb les versions de *Rigoletto*, que ha de tenir lloc els dies 19 i 21 de setembre i les de *Madama Butterfly*, que se celebraran exactament dos mesos més tard, els dies 19 i 21 de desembre. Totes les representacions tindran lloc a l'escenari del Casino L'Aliança del Poblenou.

Òpera de Barcelona és un col·lectiu integrat per persones relacionades amb l'òpera —en aquest sentit, cal destacar el paper preponderant de qui havia estat destacat baríton Josep Simorra—, provinents de diversos camps —cantants, músics, directors musicals, dramaturgs i afecionats. Hi col·laboren també dues entitats senyeres del barri del Poblenou, l'esmentat Casino L'Aliança i el Centre Moral i Cultural. Entre els seus objectius hi ha la descoberta i promoció de nous valors de la lírica catalana, muntar òperes per fer possible aquest objectiu acabat d'esmentar en unes condicions de màxima dignitat artística, donar oportunitat als afecionats a l'òpera de veure títols de repertori tot incrementant l'oferta habitual barcelonina i endegar altres activitats, sempre al voltant de l'òpera i de la música en general.

Seguint amb exactitud el que s'acaba d'exposar, cal fer esment dels intèrprets dels diversos títols programats, en els quals figuren, pel que fa a *Lucia di Lammermoor*, la jove soprano barcelonina Mireia Casas en el paper principal, al costat del darrer guanyador del Concurs Viñas, el baríton iugoslau Zejko Lucic i de Daniel Alfonso, Josep Pieres, Ignasi Gomar, Jaume Oliveres, Anna Roma i Francesc Vidal.

El jove baríton illenc Josep Carreras incorporarà el paper de *Rigoletto* a la segona producció, en un repartiment que comptarà, entre d'altres, amb les veus de Josep Medina, Alicia Ferrer, Josep Ferrer i Rosa Nonell, mentre que Elisabet Peraire serà la intèrpret del paper de *Co-Cio-Sun* de *Madama Butterfly* al costat de Stanislas Arráez, Lluís Ramon Sales i Jaume Oliveres.

La direcció musical és a càrrec d'un veterà i destacat músic barceloní, el mestre Adrià Sardó i la dramaturgia serà de Francesc Roig. ■

La UAB obre la llicenciatura de musicologia

Apartir del proper curs la Universitat Autònoma de Barcelona ofereix la possibilitat d'una llicenciatura específica en ciències musicals, a la qual podran accedir tant els estaments universitaris, pròpiament, com els posseïdors d'una titulació superior de conservatori de música. La llista de les matèries que s'impartiran és ampli i exhaustiu i comprèn tots els aspectes de la Història de la música i del Pensament musical, l'Etnomusicologia —amb incidència sobre els aspectes sociològics i antropològics—, Estètica musical, Paleografia, Sistemes de notació, Mètodes i tècniques de la investigació musical, Criteris científics i tecnològics de l'edició musical, Anàlisi musical, Didàctica de la música i Acústica, a més d'altres aspectes puntuals com, entre d'altres: Música i imatge, Música i mitjans de comunicació, Arxivística musical, Tractaments del so (teclat, mòdul de so i seqüenciador), Edició musical informatitzada, etc.

La posada en marxa d'aquesta nova modalitat suposa un pas important en la normalització dels nostres ensenyaments, tant musicals com universitaris, que indubtablement serà corroborada per una resposta positiva dels estaments estudiantils corresponents. ■

Joaquim Cardellach, insígnia d'or de Joventuts Musicals d'Espanya

Joaquim Cardellach, membre de la junta de Joventuts Musicals d'Espanya, va rebre el passat 25 d'abril la insígnia d'or de l'entitat com a reconeixement de tots els seus mèrits i esforços.

Joaquim Cardellach fa més de trenta anys que està vinculat a diferents institucions de la ciutat de Terrassa, on va participar al desenvolupament de Joventuts Musicals, de l'Escola de Pedagogia Musical, del Cor Montserrat, i desenvolupant les facetes d'Amics de les Arts tot aglutinant el jazz, el teatre, les arts plàstiques i el cinema. Cardellach va ser secretari general de Joventuts Musicals d'Espanya durant una etapa de gran responsabilitat, tot coincidint, l'any 1992, amb el Congrés Mundial i l'organització del Cor Juvenil Mundial.

L'acte de lliurament de la insígnia d'or va tenir lloc a Terrassa el passat 26 d'abril en el transcurs d'un concert del Cor Montserrat en el qual s'interpretà el *Bestiari* de Pere Quart i Manuel Oltra, a la seu d'Amics de les Arts i JJMM de Terrassa. ■

Josep Pons

Conveni entre el Cor de Camba del Palau de la Música Catalana i l'Orquestra de Cambra Teatre Lliure

El passat 22 d'abril va tenir lloc a la Sala Lluís Millet del Palau de la Música Catalana la signatura d'un acord de col·laboració entre el Cor de Cambra del Palau de la Música i l'Orquestra del Teatre Lliure. L'acte va ser presidit pels presidents de la Fundació Orfeo Català-Palau de la Música, Fèlix Millet, i de la Fundació Teatre Lliure, Antoni Dalmau, amb l'assistència dels directors de les esmentades formacions musicals, Jordi Casas i Josep Pons, i el del Teatre Lliure, Lluís Homar.

Aquest acord preveu la realització d'un concert anual en règim de coproducció. Justament el diumenge dia 27 d'abril va tenir lloc un concert protagonitzat per aquestes formacions en el marc del cicle Els Diumenges al Palau, amb la interpretació d'un programa integrat per obres de Stravinsky, Bach, en versió de Webern, i del mateix Bach en versió de Maxwell Davies.

L'acord permet ampliar l'abast de la col·laboració i també el fet que aquestes coproduccions puguin ser ofertes diverses vegades. Tots els assistents a l'acte van expressar la seva satisfacció per aquesta línia que ara s'enceta, a més de subratllar també la coincidència d'interessos i la complementarietat entre les dues formacions musicals. ■

CONVOCATÒRIES

III CONCURS INTERNACIONAL DE CANT LUIS MARIANO.

Del 10 al 12 de juliol a la ciutat basca d'Irun. Hi poden participar tots els cantants entre els 18 i 32 anys complerts el 1996 per a les veus femenines i entre els 20 i 35 anys complerts el 1996 per a les veus masculines. Es faran tres proves (eliminatòria, semifinal i final). La inscripció es pot fer entre els dies 15 de maig i 7 de juny. Per a més informació: Ajuntament d'Irun. Servei d'Atenció al Ciutadà (SAC). Juan de la Cruz, 2. 20302 Irun. Tel.: (943) 64.92.00. Fax: (943) 62.60.07.

PREMI DE CANT CORAL MESTRE JOAN JUST. Convocat per l'Ajuntament d'Igualada -dins els Premis Ciutat d'Igualada 1997- i la Coral Mixta d'Igualada, hi poden participar totes les corals no professionals de Catalunya integrades per un mínim de 25 cantaires (el director pot ser professional). El nombre d'obres a interpretar és de quatre: tres de lliure elecció -una en llengua catalana- i una obligada, totes interpretades a capella. S'atorgaran tres premis: 250.000, 150.000 i 100.000 pessetes. El concurs tindrà lloc els dies 25 i 26 d'octubre. El termini d'inscripció acaba el dia 14 de juny. Per a més informació i inscripcions: Coral Mixta d'Igualada. Passeig d'Igualada. Passeig Verdader, 81-86. 08700 Igualada. Tels.: 805.28.37 - (977) 88.04.12.

IV CURS INTERNACIONAL DE COMPOSICIÓ MUSICAL. Del 24 al 30 d'agost al Monestir de Nostra Senyora de Veruela (Saragossa), serà impartit per Yizhak Sadai, Samuel Adler, Leon Schidlowsky, Fabián Andrés Panisello i la Plural Ensemble com a grup resident. S'admeten només 14 alumnes actius, essent el nombre d'oients segons les sol·licituds. Els alumnes que vulguin participar com a actius hauran de presentar abans del 22 de juny un projecte o esquema de composició per a una plantilla de: 1 flauta (*piccolo* o en sol), 1 saxòfon (alt o tenor), 1 violí, 1 contrabaix. Per a més informació: Diputació Provincial de Saragossa. Servei de Cultura. Plaça d'Espanya, 2. 50071 Saragossa. Tel.: (976) 28.88.80. Fax: (976) 28.88.83.

12è CURS INTERNACIONAL COS I MÚSICA. Mètode Cos-Art, organitzat per l'Escola de Treballs Corporals i Artístics de Barcelona-Associació Cos-Art. Destinat a músics, estudiants, pedagogs i profes-

nals, actors, ballarins i persones amb dolències o molèsties funcionals. El professorat està format per: Yita Díaz, Maria Z. Belizán, Carmen Bustamante, Carme Valls, Carmen Rodríguez, Giuseppe Nese, Vyacheslav Osipov i Miquel Barona. El curs té lloc entre els dies 6 i 13 de juliol al Palau Maricel de Sitges. La data límit d'inscripció és el 26 de juny. Per a més informació: Escola de Treballs Corporals i Artístics de Barcelona. Martí, 76, ent. 2a. 08024 Barcelona. Tel. i Fax: 210.18.30 (de dimarts a dijous, de 17 a 21 h).

III CONCURS INTERNACIONAL DE TROMPETA MAURICE ANDRÉ. Se celebrarà entre els dies 15 i 25 d'octubre en el marc del Concurs Internacional de la Vila de París. Hi poden participar tots els trompetistes nascuts després del 15 d'octubre de 1967. El nombre de participants es limita a 80. S'atorgaran tres premis amb una remuneració de 75.000, 50.000 i 30.000 francs, a més d'un premi de 10.000 per a la millor interpretació de Defaye i diferents concerts per al primer premi. La data límit d'inscripció és el dia 27 de juny. Per a més informació sobre el desenvolupament i obres de les proves i les condicions de participació: Acanthes. 3, rue des Couronnes. 75020 París. Tel.: 01-40-33.45.35. Fax: 01-40-33.45.38.

XXVI CURS INTERNACIONAL DE GUITARRA JOSÉ LUIS LOPATEGUI. Del 18 al 25 de juliol a Sant Cugat del Vallès (Centre Borja), és organitzat per l'escola Aula de Música 7 i impartit pel guitarrista José Luis Lopategui. El curs inclou en el programa diversos aspectes de la tècnica guitarrística, pedagogia, interpretació i música de cambra. El termini d'inscripció acaba el dia 10 de juliol. Per a més informació: Aula de Música 7. Av. Diagonal. 327, 2n 1a. 08009 Barcelona. Tel.: 207.40.22.

XXXIV CONCURS DE COMPOSICIÓ DE MÚSICA FESTERA. Convocat per l'Associació Sant Jordi d'Alcoi, enguany es convoca la modalitat de marxa cristiana. Hi poden participar tots els compositors amb totes les obres que vulguin, inèdites i originals, adequades a una plantilla de banda concreta. S'atorgarà un premi de 500.000 pessetes. La data límit de presentació d'originals és el dia 1 d'agost. Per a més informa-

ció: Associació Sant Jordi. c/ Sant Miquel, 62. Casal Sant Jordi. 03801 Alcoi.

III STAGE MUSICAL INTERNACIONAL. Del 21 al 26 de juliol a Breda, amb M. Assumpció Codina (creativitat musical LOGSE), Alfons Reverté (música de cambra) i Paola Volpe (piano tots nivells), i Xavier Boliart en la conferència sobre música i cinema. Per a més informació: Ajuntament de Breda. Tel.: (972) 87.00.12. Fax: (972) 16.03.33.

XIX CURS INTERNACIONAL DE MÚSICA ANTIGA DE DAROCA. Del 3 al 10 d'agost a Daroca (Saragossa). El curs serà impartit per: Josep Borràs (baixó); Jean-Pierre Canihac (corneta); Agostino Cirillo (flauta travessera barroca); Paula Chateauneuf (continú); Nils Ferber (oboè barroc i xirimia); Bernard Fournet (serpentó, sacabui); José Luis González Uriol (orgue); John Griffiths (viola de gamba, llaüt renaixentista i guitarra barroca); Jan Willen Jansen i Christine Whiffen (clavecí i continú); Núria Llopis (arpa); Emiliano Moreno (orquestra barroca); Pere Ros (viola de gamba); Irmgard Schaller (violí barroc); Martin Schmidt i Vasco Negreiros (direcció i cant coral); Lucia Swarts (violoncel); Mark Tucker (cant); i Alvaro Zaldívar (teoria musical). Per a més informació: Institució Fernando el Catòlico (Secretaria del curs). Secció de Música Antiga. Diputació Provincial. Plaça d'Espanya, 2. 50071 Saragossa. Tel.: (976) 28.88.78. Fax: (976) 28.88.69.

PREMI EMILI PUJOL 1997. Convocat per l'Institut d'Estudis Il·lerdencs per fomentar els estudis musicològics, les obres que s'hi presentin podran tractar sobre qualsevol tema de musicologia històrica relacionat amb la Península Ibèrica (illes incloses) des dels orígens fins a l'actualitat. Si es tracta d'una transcripció o recopilació, caldrà que aquest vagi precedit pel pertinent estudi biogràfic o comentari estilístic. Hi poden participar candidats de qualsevol comunitat autònoma espanyola, individualment o en equip. El premi és dotat amb 500.000 pessetes. La data límit de presentació de treballs és el dia 28 de novembre. Per a més informació: Institut d'Estudis Il·lerdencs. Plaça Catedral, s/n. 25002 Lleida. Tel.: (973) 27.15.00. Fax: (973) 27.45.38.

Estiu Musical a l'Alta Ribagorça

El Patronat Comarcal de Turisme de l'Alta Ribagorça, mitjançant el seu Consell Comarcal, ha encarregat a l'Escola de Música Juan Pedro Carrero de Barcelona la programació de les activitats musicals d'estiu a l'Alta Ribagorça.

Aquestes manifestacions s'iniciaran amb la tercera edició del Curs Internacional de Música de Vialler, que proposa a estudiants i mestres de diversos nivells uns dies —del 8 al 20 de juliol— de treball intens i de convivència al costat de prestigiosos professors vinguts d'arreu del món: els pianistes Roberto Bravo, Ilze Graubin, Jun Kanno, Carmen Martínez i Bridget i Luiz de Moura Castro; els violinistes Michael Barta i Eva Graubin; el viola Paul Cortese; els violoncel·listes Marçal Cervera, José Ignacio Etxepare i Peter Thiemann; el flautista Salvador Gratacòs, el guitarrista Michael Sadanowsky i el clavecinista Jordi Reguant.

Immediatament després —entre el 20 i el 23 de juliol— tindrà lloc a Barruera la primera edició del Concurs Internacional de Música de Cambra de l'Alta Ribagorça. Podran participar-hi grups constituïts de música de cambra (del duet a l'octet) d'arreu del món.

Paral·lelament a aquestes dues convocatòries, es desenvoluparà el primer dels dos cicles de concerts que ompliran de música les esglésies romàniques de la comarca: el Cicle de Música de Cambra "Festival dels Pirineus", que aquest any commemorarà els aniversaris de Schubert i Brahms, sense oblidar els de Mendelssohn i Cassadó. Actuaran en aquest cicle els professors del Curs Internacional de Música de Vilaller, en diferents formacions, i altres intèrprets convidats, com la soprano xilena María Luz Martínez i la clavicembalista d'Estònia Marju Vatsel.

Finalment, el Cicle Solistes a l'Alta Ribagorça omplirà de música les nits dels dissabtes d'agost amb actuacions del Trio de Guitarras de París, de la soprano Margarida Lladó acompanyada per Albert Román al *pianoforte*, del flautista Carles Rosat i el guitarrista Sergi Vicente, del violoncel·lista Marçal Cervera, que actuarà amb el clavecinista Jordi Reguant, i del duet de violoncel i piano format per José Ignacio Etxepare i Carmen Martínez.

Per a més informació: Escola de Música Juan Pedro Carrero. Pintor Fortuny, 18, Pral. 1a. Tel.: (93) 301.07.18. 08001 Barcelona. ■

Gira americana d'Hespèrion XX

El grup de música antiga que dirigeix Jordi Savall Hespèrion XX va realitzar el passat abril una gira pels Estats Units, el Canadà i Mèxic. Concretament, el grup va actuar a les ciutats de Boston, Washington, Nova York, Milwaukee, Berkeley i La Jolla, als Estats Units. Al Canadà va actuar a Toronto, i a Mèxic a la capital federal del país.

A totes les actuacions es va presentar un programa amb el títol "Paradise Lost-La monodia medieval arabo-andalúza, judia y cristiana de las Hespèrides", integrat per cants d'amor, danses araboandaluses, cants espirituals, danses cortesanes i cants del poble. En aquesta ocasió el grup Hespèrion XX estava format per Montserrat Figueras (cant), Pedro Memelsdorf (flauta), Andrew Lawrence-King (arpa i psalteri), Pedro Esteban (percussió) i el seu director, Jordi Savall (lira, rebab i fiddle).

La gira va continuar a Mèxic amb un concert de Jordi Savall amb els instruments rebab viella, fidula i viola de gamba, i de Pedro Esteban amb percussió, interpretant el programa "De la vïelle medievale a la vïelle baroque". Aquest concert va servir per presentar el nou disc *La lira d'Hesperia*. ■

Presentació de l'associació Pro Lírica

El passat abril va presentar-se oficialment la nova associació Pro Lírica (in memoriam Lluís Portabella) amb un recital operístic al Teatre Lliure de Barcelona. La idea formal de Pro Lírica va néixer arran dels dos recitals que van tenir lloc l'any passat al jardí de la casa del Dr. Jaume Graell, el seu president, a Peratallada (Baix Empordà), i que van protagonitzar la mezzosoprano Montserrat Comadira i l'actriu Maïfe Gil amb Poemes i cançons de kabarett (d'Auden, Britten, Brecht, Eicll, Wedekind i Schönberg), i la soprano cubana Linda Mirabal amb àries i fragments d'òpera de Mozart, Bellini, Cilea i Verdi, tots acompanyats al piano per Jorge Idelson. Aquest mateix concert és amb el que s'ha presentat Pro Lírica al Lliure (amb Alan Branch al piano, substituint Idelson).

Les principals finalitats de l'associació es poden resumir en: organitzar recitals, concerts, òperes, etc. cada estiu a Peratallada; organitzar actes similars a Barcelona; presentar figures de la lírica mundial (especialment les que encara no han debutat a casa nostra); potenciar les veus amb futur; coproduir espectacles similars amb altres entitats públiques o privades; i programar obres de categoria però que no s'acostumen a escoltar. Pro Lírica compta amb un comitè assessor format per Antoni Ros Marbà, Lluís Homar, Joan Matabosch i Philippe Fenelon, i amb més de 240 socis.

Aquest estiu a Peratallada els recitals seran interpretats per la soprano Lella Cuberli (4 de juliol) i el tenor Laurence Dale, la mezzosoprano Anna Steiger, amb François Weigel al piano. Per a més informació: Pro Lírica. Pau Claris, 174, 2n 1a. 08037 Barcelona. Tel.: 412.39.66 (feiners de 16 a 19 h). ■

15è aniversari de la Coral Baluern

La Coral Baluern de Barcelona, que dirigeix el mestre Jordi-Lluís Rigol, celebra enguany el seu 15è aniversari. Un dels actes més destacats és el concert del proper 4 de juliol al Palau de la Música Catalana. En aquest concert, amb l'Orquestra de Cambra del Reial Cercle Artístic de Barcelona i amb la pianista Olga Claret, s'oferiran obres de Fauré, Rossini, Bardos i Morera, entre d'altres, i el *Glòria en Re major* de Vivaldi, amb l'actuació com a solistes de la mezzosoprano Marisa Martins i la soprano Anna Moreno-Lasalle.

La Coral Baluern, que actualment compta amb una cinquantena de cantaires, nasqué l'any 1981 i ha estat dirigida pels mestres Ricard Gimeno (1981-1993) i Daniel Parache

(1994). Amb més d'un centenar de concerts, tant a Catalunya com a l'estranger, el seu repertori comprèn tots els estils des del segle XVI fins a la música contemporània, amb especial importància de la cançó catalana.

Des de 1985 és membre de la Federació Catalana d'Entitats Corals (FCEC) i entre els anys 1986 i 1993 organitzà i participà al Concert de Sant Jordi de l'Institut d'Estudis Catalans.

L'any 1990 va realitzar i estrenar el concert espectacle *La música i el vi alegren el cor de l'home* —16 cançons de diferents estils amb textos de Pere Artís— amb motiu del III Col·loqui pel·l Història Agrària a Vilafranca del Penedès. ■

XI FESTIVAL CASTELL DE PERALADA JULIOL - AGOST DE 1997

PRESENTAT PER:

FCC FOMENTO DE
CONSTRUCCIONES Y CONTRATAS, S.A.

Venda d'entrades les 24 hores

i també en el telèfon 902 33 22 11

DIVENDRES, 11 DE JULIOL, 22.30 H.
Auditori Jardins del Castell

JAUME ARAGALL

Tenor: JAUME ARAGALL - Soprano: HYEJIN KIM
Baix: STEFANO PALATCHI
ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BALEARIS
Director: JAVIER PÉREZ BATISTA
Obres de: ROSSINI, GOUNOD, GIORDANO,
LEONCAVALLO, SOROZÁBAL i Cançons napolitanes

DISSABTE, 19 DE JULIOL, 22.30 H.
Auditori Jardins del Castell

EL MARTIRI DE SANT SEBASTIÀ DEBUSSY I D'ANNUNZIO

Versió escènica: LA FURA DELS BAUS
Direcció escènica: CARLOS PADRISSA i ALEX OLLÉ
Guió i realització d'imatge: MANUEL HUERGA i FRANK ALEU
Atrezzo i vestuari: JAUME PLENSA
Coreografia: COMPANYIA "ERRE QUE ERRE"
Narrador: MIGUEL BOSÉ
ORQUESTA DE VALENCIA - CORO DE VALENCIA
Director: JAN KOVACEK
Producció "I Concerti TELECOM Italia i Associazione A.M.A.
Le Tre Caravelle", amb la col·laboració i el suport del
Festival Castell de Peralada, el Teatre Arriaga de Bilbao,
l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat i Focus.

DIVENDRES, 25 DE JULIOL, 22.30 H.
Auditori Jardins del Castell

MSTISLAV ROSTROPÓVITX

Violoncel: MSTISLAV ROSTROPÓVITX
JOVEN ORQUESTA NACIONAL DE ESPAÑA (JONDE)
Director: ANDRÁS LIGETI
Obres de: MONTSALVATGE, DVORÁK i BARTÓK
Homenatge al 70 aniversari de Rostropóvitx

DISSABTE, 26 DE JULIOL, 22.30 H.
Auditori Jardins del Castell

ALFREDO KRAUS

Tenor: ALFREDO KRAUS
ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL GRAN TEATRE DEL LICEU
Director: MIGUEL ÀNGEL GÓMEZ MARTÍNEZ
Obres de: DONIZETTI, FLÓTOW, GOUNOD,
MASSENET, SOROZÁBAL i OBRADORS

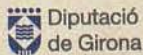
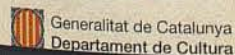
AMB EL COPATROCINI DE:

LÍNIA AÈRIA OFICIAL:

AMB EL SUPORT DE:

Ajuntament de Peralada

DIVENDRES, 1 I DIUMENGE, 3 D'AGOST, 22.00 H.
Auditori Jardins del Castell

EL RAPTE EN EL SERRALL, DE MOZART DIE ENTFÜHRUNG AUS DEM SERAIL

ROBERTO SACCA, OLGA MAKARINA, STEFANO PALATCHI,
LLUIS SOLER, MILAGROS POBLADOR, EMILIO SÁNCHEZ
ORQUESTRA DEL FESTIVAL (Orquestra de Cadaqués)
COR LIEDER CÁMERA DE SABADELL
Director d'escena: MARIO GAS
Escenografia i vestuari: GUILLERMO PÉREZ VILLALTA
Direcció musical: GENNADY ROZHDESTVENSKY

DIVENDRES, 8 I DIUMENGE, 10 D'AGOST, 22.00 H.
Auditori Jardins del Castell

EL VAIXELL FANTASMA, DE WAGNER DER FLIEGENDE HOLLÄNDER

SIMON ESTES, HILDEGARD BEHRENS, MATTI SALMINEN
COR DEL FESTIVAL DE SAVONLINNA
ORQUESTRA DEL FESTIVAL (Orquestra de Cadaqués)
Direcció d'escena: ILKKA BÄCKMAN
Escenografia i vestuari: JUHANI PIIRSKANEN
Director musical: VELLO PÄHN
Producció Festival de Savonlinna

DISSABTE, 9 D'AGOST, 22.30 H.
Auditori Jardins del Castell

NOVENA SIMFONIA "CORAL" BEETHOVEN

ISABEL MONAR, MAITE ARRUIBARRENA,
FRANCESC GARRIGOSA, ESA RUUTTUNEN
Clarinet: JOAN ENRIC LLUNA
COR DEL FESTIVAL DE SAVONLINNA
ORQUESTRA DEL FESTIVAL (Orquestra de Cadaqués)
Director musical: SIR NEVILLE MARRINER
Obres de: WEBER, BEETHOVEN

DIMARTS, 12 D'AGOST, 21.00 H.
Església del Carme

SIMON ESTES

Baix-bariton: SIMON ESTES
Soprano: ANNE-MARIE SCHUBERT - Piano: VERÓNICA SCULLY
Lieder de FRANZ SCHUBERT i Espirituals negres

INFORMACIÓ I VENDA A PARTIR DE L'1 DE JULIOL

972 - 53 82 92

CASTELL DE PERALADA

DIMECRES, 13 D'AGOST, 22.30 H.
Auditori Jardins del Castell

LA PANTERA IMPERIAL

Espectacle de CARLES SANTOS sobre música de BACH
OLVIDO LANZA, CARLES SANTOS, ANTONI COMAS
Actors: JAMES THIERRÉE, ANNA CRIADO, LAURA JUSTICIA
COR LIEDER CÁMERA
Guió, direcció i escenografia: CARLES SANTOS
Coproducció Companyia Carles Santos i Festival Castell de Peralada

DIVENDRES, 15 I DIUMENGE, 17 D'AGOST, 22.30 H.
Auditori Jardins del Castell

GISELLE, D'ADAM

BALLET DEL TEATRE NACIONAL DE PRAGA
ORQUESTRA SINFONETTA ESLOVACA
Coreografia: MARIUS PETIPA - Escenografia: JIRI BLAZEK
Director d'escena: KVETOSLAV BUBENIK
Direcció: SERGEI POLUETKOV (Director resident del Teatre Bolshoi)

DISSABTE, 16 D'AGOST, 21.00 H.
Església del Carme

TERESA BERGANZA

Mezzo-soprano: TERESA BERGANZA
Piano: JOSE ANTONIO ÁLVAREZ PAREJO
Obres de: ROSSINI, SCHUBERT, BRAHMS, RODRIGO

DILLUNS, 18 D'AGOST, 22.30 H.
Auditori Jardins del Castell

ALICIA DE LARROCHA TOKYO STRING QUARTET

Piano: ALICIA DE LARROCHA
TOKYO STRING QUARTET: MIKHAIL KOPELMAN,
KIKUEI IKEDA, KAZUHIRO ISOMURA i SADA O HARADA
Obres de: BEETHOVEN, TAKEMITSU i BRAHMS

DIMARTS, 19 D'AGOST, 22.30 H.
Auditori Jardins del Castell

ORFEON DONOSTIARRA I JOAN MANUEL SERRAT

Amb la participació extraordinària de JOAN MANUEL SERRAT
ORQUESTRA SINFÒNICA DE GALICIA
Director: VÍCTOR PABLO PÉREZ
Música de: GURIDI, SOROZÁBAL, SERRAT, MANCINI,
LENNON i MCCARTNEY, JUAN Y JÚNIOR

DIMECRES, 20 D'AGOST, 22.30 H.
Auditori Jardins del Castell

UN REQUIEM ALEMANY BRAHMS

Soprano: GWENDOLYN BRADLEY - Bariton: KEVIN MCMILLAN
ORFEON DONOSTIARRA I ORFEO CATALÀ
ORQUESTRA SINFÒNICA DE GALICIA
Director: VÍCTOR PABLO PÉREZ

Presentació del Congrés de Música a les Escoles

Aca de presentar-se el Congrés de Música a les Escoles que promou el Consell Català de la Música i que se celebrarà els pròxims dies 3, 4 i 5 de juliol.

L'acte, que va tenir lloc a la Sala Lluís Millet del Palau de la Música Catalana, va ser presidit pel conseller d'Ensenyament, Josep Xavier Hernández, i va comptar també amb la presència del director general de Promoció Cultural, Romà Cuyàs, el president del Consell Català de la Música, Josep Maria Busquets, la presidenta de l'Associació Catalana d'Escoles de Música i el gerent del Consell Català de la Música, Cèsar Calmell.

Es tracta d'una iniciativa que es produeix en un moment especialment viu pel que fa al futur de l'ensenyament a casa nostra. En aquest sentit, els diversos assistents van subratllar la importància que pot assolir el congrés per enfocar el futur d'aquest capítol tan cabdal de la vida musical. ■

Els Ballets Olaeta a Barcelona

L'any 1896 naixia a Gernika Segundo Olaeta, un dels homes que més contribuï a la coneixença del folklore basc, i el revitalitzà seguint la tradició del ballet acadèmic. L'any 1996, en commemorar-se el centenari del naixement de Segundo Olaeta, els Ballets Olaeta ara dirigits pels seus fills Víctor i Lide, van voler recuperar la memòria, la vida i l'obra del músic i coreògraf organitzant diferents actes que donaren forma a aquesta commemoració: actuacions, exposicions, conferències i l'aparició d'un llibre sobre la figura de Segundo Olaeta *Cien años para la cultura vasca*, Segundo Olaeta, de Lide Olaeta.

Des de la seva fundació, l'any 1950, els Ballets Olaeta han recorregut Europa, quaranta-un estats dels Estats Units, el Canadà i Centreamèrica, amb la idea d'expandir la cultura basca.

L'any 1996, en commemorar-se el centenari, els Ballets Olaeta van fer una gira que els va portar a les ciutats de Victòria, Madrid, Sant Sebastià, Pamplona, Biarritz, Gernika i ara, el dia 24 d'aquest mes de juny, a Barcelona, al Teatre Tivoli. Tenen previst finalitzar la gira a París.

No és la primera vegada que els Ballets Olaeta visiten Barcelona. L'any 1964 actuaren al Gran Teatre del Liceu amb l'òpera *Amaya*, de Guridi, amb gran èxit.

Les més de 200 persones que participen en aquest espectacle, entre elles els membres de l'Orquestra Simfònica de Bilbao i l'Agrupació Coral Jatorki de Bilbao, presenten, sota la direcció de Víctor Olaeta, un programa amb obres del mateix Olaeta i un repertori clàssic. ● *Victòria Palma*

Cinc preguntes a...

JORDI CASAS BAYER

Director del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

Amb motiu d'haver-se complert el concert número 200 del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (que patrocina la Fundació Caixa de Catalunya) el passat 6 d'abril (al cicle Els Diumenges al Palau, amb obres de Mozart, Haydn i Schubert), el seu director ens analitza l'efemèride recordant el passat, comentant el present i projectant el futur.

-Quin és l'estat d'ànim en complir-se el concert número 200 del Cor de Cambra del PMC?

-És just dir que fa una certa satisfacció, al nostre país, de constatar que un projecte que teníem s'ha pogut tirar endavant i que ha assolit més de sis anys de vida, de vida fèrtil, com ho demostren les dues-centes audicions que hem portat a terme.

-Fins a quin punt s'han acomplert les expectatives que vostè mateix s'havia establert?

-Els objectius que em proposava quan pensava en el Cor de Cambra no eren gaire concrets. Es pot dir que pensava en la creació d'un instrument coral competent, la vida del qual s'ha anat desenvolupant. Jo no puc pensar en una fita final, sinó a treballar cada dia, pas a pas, i intentar millorar dins les nostres possibilitats.

-Quina creu que ha estat l'aportació més important del Cor a la música del país?

-Se'm fa difícil de dir. Potser caldria preguntar a gent de fora del Cor, ja que la perspectiva els faria més objectius. El que es pretenia, com deien les bases de la primera convocatòria, eren tres intencions. En primer lloc, donar una possibilitat a cantants de practicar la música coral de cambra amb bones condicions. En segon lloc, crear un instrument disponible i competent. En tercer lloc, a través dels elements anteriors, difondre el màxim possible els repertoris treballats.

FOTO: P. BARCELÓ

-Quines fites preveu per a un futur immediat?

-Repeteixo el que deia al segon apartat: tenim les fites del dia a dia, de treballar els repertoris amb el màxim rigor, abastar estils diferents, difondre la música coral al major nombre de poblacions, etc., encara que el que crec que ara ens convindria més seria poder enregistrar un nou disc, perquè el que tenim per a Harmonia Mundi té cinc anys, i el so del cor ha canviat.

-Fins a quin punt és possible i desitjable la professionalització del cant coral a casa nostra?

-Sense cap dubte, crec que la professionalització és desitjable, com ho és a altres nivells (instrumental, pedagògic, etc.). Això no contradiu ni perjudica l'activitat vocacional dels cors, al contrari, crec que potencia els nostres horitzons. Cal disposar de sortides dignes per a la gran quantitat de gent que estudia el cant de manera seriosa, i, sovint, amb sacrificis econòmics.

Concurs Maria Canals

El primer premi de piano, desert per segon any consecutiu

per M. LLUÏSA MORAN

Del 22 d'abril al 6 de maig va tenir lloc l'edició número 43 del Concurs Internacional d'Execució Musical Maria Canals de Barcelona.

El concurs es va desenvolupar en dues modalitats: la fixa de piano, i la rotativa, que aquest any s'ha dedicat a la guitarra. El jurat de la modalitat piano va ser format per Maria Canals, Carlos Cebro, Tatsuji Hayashi, Gerassimos Kakalis, Klaus Kauffmann, Solomon Mikowsky, Raquel Millàs, Jacques Pernoo i Francesca Ruiz. El de la modalitat guitarra va ser format per Jacques Pernoo, Xavier Boliart, Mario Gangi, Gerassimos Kakalis, Aldo Minella, Masanobu Nisigaki, Cèsar A. Roche i Jaume Torrent. El certamen va comptar amb una considerable assistència de concursants, però inferior a la d'altres anys. Dels 104 participants inscrits (82 en la branca de piano i 22 en la de guitarra) van compareixer finalment 61 pianistes i 14 guitarristes.

Les proves eliminatòries van realitzar-se al Casal del Metge, en un ambient relativament distès, com és habitual en una competició. Les interpretacions es van succeir amb una homogeneïtat de nivell però al mateix temps amb una gran diversitat d'estils i concepcions.

En la branca de piano va mancar, potser, aquella figura mig deessa mig mortal que cospa alhora pel seu domini tècnic i per la conducció de l'ànima a través del so de forma que transporti l'oient de manera màgica. Aquesta figura o figures que en major o menor mesura apareixien més clarament en altres edicions, han passat desapercibudes o bé no han existit. Però, ¿no serà que el nostre criteri, imbuït per gravacions impecables i mites, s'ha tancat en una roda i fa que hom no esperi res millor? Què volem sentir? La incògnita queda, un cop més, servida i traduïda en els resultats finals. Així, per segon any consecutiu es declara desert el Primer Premi de 600.000 ptes. que atorga Joies i Perles Majòrica, i que també inclou una medalla d'or donada per la Joieria Bagués.

El Segon Premi, Premi Antoni Julià de Capmany (amb una dotació de 300.000 ptes.), va ser compartit per dues candidates japoneses: Ayako Kawai (27 anys) i Elina Hata (30 anys). Aquestes finalistes van ésser guardonades també amb dos premis especials, Ayako Kawai va rebre un

Dempeus, d'esquerra a dreta: Li Wang, Elina Hata, Dae-Kung Jang i Young-Ha Chung. Sentats, d'esquerra a dreta: Rikako Murata, Ayako Kawai, Sara Gianfelici i Lorenzo Micheli

rellotge que ofereix la casa Rolex a un candidat finalista i Elina Hata va ser obsequiada amb la Medalla Especial.

El tercer guardó, Premi Uschi Becker de Torelló-Pia Espina de Par-Assumpta Tapis Vilaregut va ser concedit al canadenc d'ascendència oriental Li Wang (22 anys). L'altra finalista, la també japonesa Rikako Murata (23 anys) va rebre la Primera Medalla per Unanimitat.

Amb motiu de la commemoració del centenari del naixement de Manuel Blancafort, l'Ajuntament de la Garriga oferia un premi amb el nom del memorable compositor català. El Premi Manuel Blancafort va recaure en la 7a classificada, Young-Ha Chung (Corea), gràcies a la seva acurada interpretació del tríptic "Romança, Intermedi i Marxa" de M. Blancafort durant la semifinal.

La final, celebrada al Palau de la Música Catalana el dia 4 de maig, va respondre a una lògica estadística, en el cas del piano sobretot, si tenim en compte que més de la meitat dels concursants eren japonesos (o més ben dit japoneses).

M. Raquel Millàs, membre del jurat del concurs ens va fer la següent valoració de la present convocatòria: *El nivell dels concursants ha estat alt i seria interessant destacar la notable millora artística que han experimentat els intèrprets orientals.*

És cert que els intèrprets orientals s'han apropiat a les qualitats més càlides i emotives atribuïdes més sovint als intèrprets de l'est d'Europa o França. Així, en les seves actuacions, Ayako Kawai ens va fer gaudir amb el seu so ple i expressiu, molt adequat per a les obres de Schumann; la seva compatriota Elina Hata, ben diferent, per cert, va demostrar una meditació *a priori* feta sobre les obres adaptant una peculiar i nova forma racional d'estructurar una obra musical, així com l'aplicació d'un *touché* elegant i professional. Li Wang també va mostrar-nos el seu entusiasme per un treball al servei d'unes idees que encara s'han de trobar.

Cal mencionar entre la discreta participació espanyola, el pianista millor classificat, José Enrique Bagaria, que va obtenir una alta puntuació que el va situar en 12a posició, tot aconseguint un Diploma. Aquest jove pianista (tan sols 19 anys) va interpretar un virtuós programa on va mostrar la seva mecànica extremament depurada i el seu so cristal·lí especial; n'esperem bons auguris.

Pel que correspon a l'apartat de guitarra, segons el mestre i membre del jurat C. A. Roche, en cada concursant ha predominat clarament la qualitat; així, en uns dominava la tècnica, en altres l'interès tímbric, el fraseig o la musicalitat... però era difícil trobar algú que aglutinés per un igual tots els aspectes.

El Primer Premi, donat per la Fundació Agrupació Mútua, dotat amb 600.000 ptes. i una Medalla d'Or cedida per Capdevila, Joiers, va ser per a la italiana Sara Gianfelici (21 anys). El Segon Premi, premi So-roptimis Club Internacional de Barcelona (300.000 ptes.) el va rebre el també italià Lorenzo Micheli (21 anys). El tercer guardó, Premi Ramon Julià i López va ser atorgat al coreà Dae-Kun Jang (22 anys).

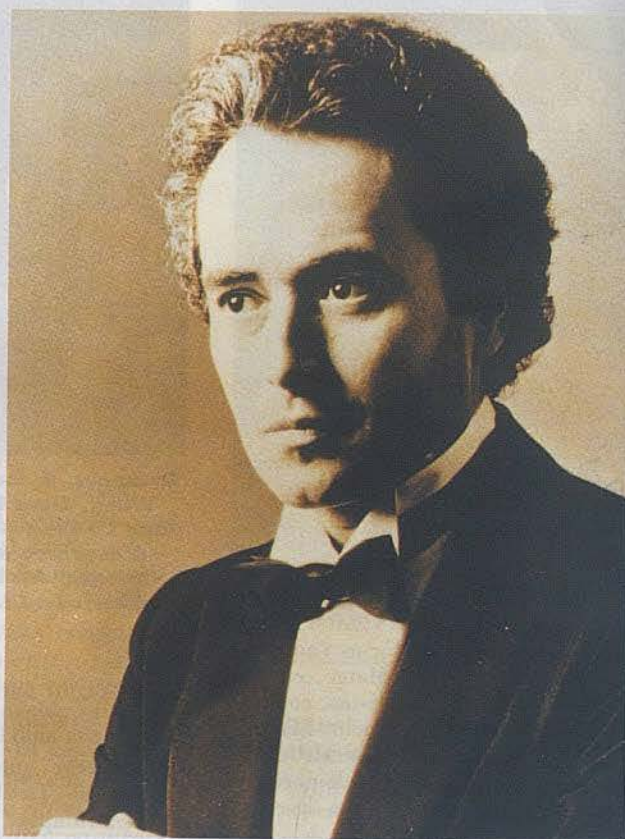
El temperament i la brillantor de la Sara, la musicalitat i dolçor del Lorenzo i la pulcritud i espectacularitat de Dae-Kun van acolorir, juntament amb altres audicions dels guardonats, la cerimònia de clausura del Concurs, que es va dur a terme al Saló de Cent de Barcelona. L'acte va ser presidit pel regidor president de la Comissió de Política Cultural i Presidència, el Sr. Joaquim de Nadal, de qui agraïm les seves amables paraules en record del gran guitarrista Narciso Yepes, que tot just ens acabava de deixar.

La Filharmònica de Berlín i la de Viena a Palau 100

FOTO: P. BARCELÓ

Josep Colom

Josep Carreras

per RRMC

Les actuacions de la Filharmònica de Berlín i de la Filharmònica de Viena marcarà d'una manera molt acusada la propera edició de Palau 100. La presència d'aquestes dues formacions, sens dubte, les més prestigioses del món, atorgaran al cicle un relleu excepcional i marcaran una fita molt destacada en el conjunt de la seva història.

La Filharmònica de Berlín, que serà dirigida pel seu titular, Claudio Abbado, obrirà la temporada el dia 14 d'octubre en un concert en què hom homenatjarà dues figures especialment protagonistes enguany:

Brahms i Schubert. Del compositor hamburguès s'oferirà la *Simfonia número 3* i del vienès la *Simfonia número 9*. Per la seva part, la Filharmònica de Viena serà present a Palau 100 a les acaballes del cicle, el dia 20 d'abril, sota la direcció de Zubin Mehta, en un programa que comptarà amb la col·laboració com a solista de l'oboïsta Martin Gabriel, intèrpret del *Concert per a oboè* de Mozart, mentre que el programa el clourà amb gairebé tota seguretat la *Primera* de Mahler, amb la composició *Serenade* de Korngold a l'inici.

Una vegada més Palau 100 ofereix una programació marcada pel protagonisme del gran

format, que ocupa set dels setze concerts que configuren l'oferta i que esdevé, com és ben sabut, un tret acusadament diferenciador. Quatre d'ells a cura de grans orquestres i tres més de caire simfonic coral. Al costat d'aquesta característica, cal destacar el protagonisme atorgat a les veus, amb quatre recitals, a càrrec de figures senyeres de la lírica, mentre que tres rellevants concerts a càrrec de solistes instrumentals i un interpretat per un singular conjunt coral infantil i un darrer que es mou en l'àmbit de la música antiga, completen el conjunt de l'oferta. Al mateix temps, importants solistes reforcen l'interès d'alguns dels concerts simfònics.

FOTO: P. BARCELÓ

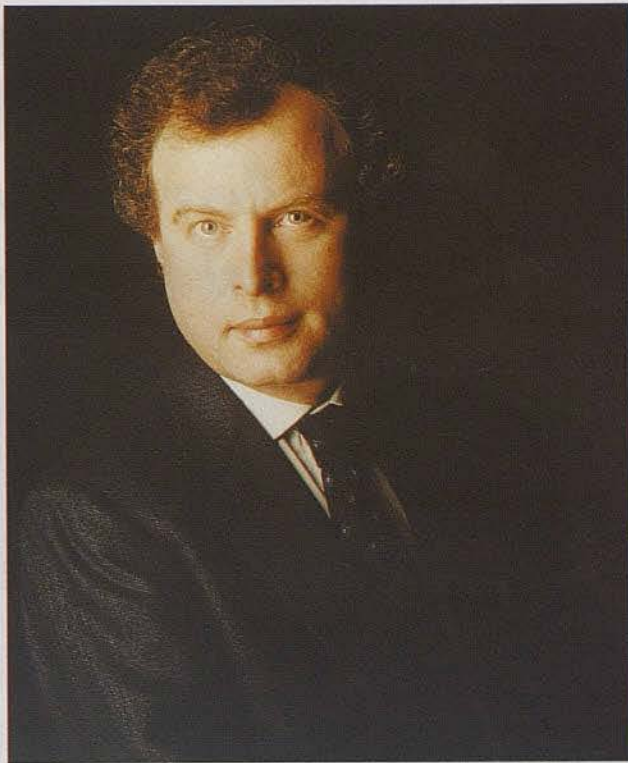
Zubin Mehta

Reprenent el fil de l'apartat simfònic, s'ha de fer esment de la presència de la Indianapolis Symphony Orchestra, dirigida pel seu titular, el britànic Raymond Leppard, circumstància que ens permetrà conèixer un altre dels importants conjunts simfònics nord-americans. Un bon al·licient addicional és l'actuació com a intèrpret solista en el *Concert per a clarinet* d'Aaron Copland de la clarinetista alemanya Sabina Meyer, la qual va produir un incident remarcable amb la Filharmònica de Berlín, que es negava a acollir-la malgrat la insistència de l'aleshores poderós titular Herbert von Karajan. Aquesta artista està endegant una molt significativa carrera com a solista.

L'actuació en el concert de cloenda -28 d'abril- de l'Orquestra Franz Liszt, amb el seu titular, Janos Rolla, completa l'apartat simfònic. El concert comptarà amb el concurs del pianista hongarès Deszo Ranki "un dels virtuoses del piano més destacats del moment" com a solista en el *Concert per a piano KV 449* de Mozart.

L'actuació de la Bachakademie de Stuttgart, conjunt que dirigeix el mític especialista en Bach, Helmuth Rilling, obre la programació simfonicocoral amb un concert en el qual s'oferirà la *Missa en Si menor, BWV 232* de Bach. Un autèntic bany d'immersió en les essències de la interpretació bachiana. L'Orquestra de Cadaqués i el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, amb la direcció de Sir Neville Marriner, seran els protagonistes de la versió del *Requiem* més estimat de tots els que s'han escrit mai, el que va compondre W.A. Mozart. Per la seva part, l'Orfeó Català comptarà amb el suport instrumental privilegiat de la Simfònica de Tenerife, dirigits pel titular d'aquesta, Víctor Pablo Pérez, en la interpretació d'una obra poc habitual: *El cant dels boscos* de Shostakòvitx, en un programa que completen les *Cançons i danses de la mort* de Mussorgski en la versió de l'esmentat Shostakòvitx.

Josep Carreras, que actuarà amb l'Orquestra de l'Òpera de Budapest, Joan Pons i Jaume Aragall, que actuaran en un mateix concert, acompanyats per

Andras Schiff

la Simfònica de Balears dirigida per Manuel Galduf, la soprano anglesa Margaret Price i la soprano nord-americana Kathleen Battle configuren una parcel·la de concerts i recitals lírics d'un nivell autènticament privilegiat.

La parcel·la instrumental, a part de les actuacions concertants ja esmentades, comptarà amb els noms del pianista barceloní Josep Maria Colom -que actua junt amb la també pianista Carmen Deleito-, del pianista Andras Schiff en un concert en solitari i finalment del violinista Frank Peter Zimmermann, un nom jove que du a terme una carrera de gran nivell.

La programació de Palau 100 es completa amb un concert a càrrec d'un dels conjunts de música antiga que en els darrers anys s'ha projectat de forma considerable, Europa Galante, amb el seu director i fundador, Fabio Biondi, també en funcions de *concertino*.

Cal assenyalar, finalment, el concert que oferirà una destacada formació de veus blanques infantils, el Cor de Nens Cantors de Praga, conjunt que compta amb historial rellevant.

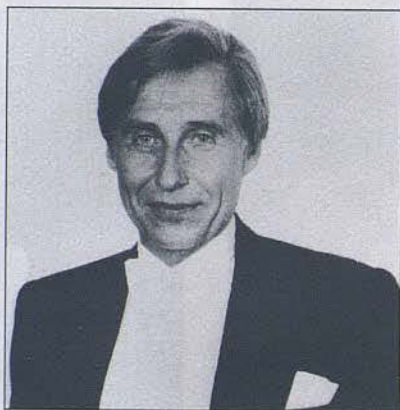
Achúcarro, Shankar, Aragall, Rampal i The King's Consort, plats forts del Festival de Torroella de Montgrí

per RRM

Ja s'ha presentat l'edició d'enguany del Festival Internacional de Música de Torroella de Montgrí. Aquesta manifestació, amb 19 concerts, ocuparà dos mesos llargs i intensos de vida musical a aquesta vila, esdevinguda amb tots els pronunciaments capital musical estival de la música catalana. No oblidem que juntament amb el festival pròpiament, s'hi celebra la quarta edició del Concurs Jaume Aragall de cant, els també prestigiosos cursos d'estiu que apleguen un conjunt de professors d'un nivell elevadíssim i, encara, un cicle de música del segle XX. Tot plegat configura un àmbit d'activitat intensíssim i ric d'una notable categoria global, cal insistir en aquest aspecte, i que es mou amb fluïdesa i autoritat organitzativa privilegiada.

Pel que fa al Festival, una vegada més ofereix una programació eclèctica, oberta i irregular pel que fa al nivell de qualitat i interès. Tanmateix i ultra l'atractiu que comporta sempre la presència de determinades figures de gran prestigi, s'hi afegeix enguany algun esdeveniment sobre el qual cal remarcar especialment l'atenció.

El pianista Joaquín Achúcarro, el tenor Jaume Aragall, el conjunt The King's Consort, el flautista Jean Pierre Rampal i el músic hindú Ravi Shankar configuren un quadre d'honor d'intèrprets d'un relleu i prestigi especials que vertebraran l'apartat més suggestiu del conjunt de la programació. El pianista actuarà el dia 2 d'agost amb un

Joaquín Achúcarro

programa integrat per obres de Brahms, Montsalvatge i Schuman. Jaume Aragall ho farà el dia 26 de juliol acompanyat per joves intèrprets; Rampal amb els habituals Claudi Arimany i el clavicembalista John Steel Ritter tancaran el festival el dia 26 d'agost. The King's Consort actuarà el dia 12 d'agost i Ravi Shankar ho farà el dia 21. Cal remarcar la presència d'aquest excepcional artista que fa força anys que no actua a casa nostra.

Hem de referir-nos, també, com a fet destacable, que la JONDE viurà una estada a Torroella de Montgrí, circumstància que servirà perquè ofereixi un concert en el festival. Serà, concretament, el dia 18 de juliol i interpretarà un programa integrat per obres de Manuel Blücher i Mahler, amb direcció de Joan Grimalt, que és el que haurà preparat el mateix Grimalt en el curs de l'estada esmentada; també intervindrà en el Cicle de Música del Segle XX. Un conjunt derivat d'aquesta formació, octet de cordes, també intervindrà en el festival en dos concerts, mentre que un nonet instrumental més complex ho farà en el cicle de Música del

Ravi Shankar

Segle XX.

Esdeveniments d'una significació especial seran, per una part, la presentació en versió de concert de l'òpera *Il telemaco nell'isola di Calipso* de Ferran Sor, descobert per Joan Lluís Moraleda, músic que dirigirà aquesta versió al capdavant de la Montsalvat Sinfonietta i un repartiment integrat per Yolanda Auyanet, Rosa Mateu, Joan Cabero i Àngel Odena. Un altre concert destacable és el que interpretarà el Jacques Loussier Trio —piano, contrabaix i percussió—, que oferirà una suggestiva versió parajazzística de *Les quatre estacions* de Vivaldi.

El Festival començarà amb l'habitual recital de guanyadors de l'edició d'enguany del Concurs Aragall i comptarà amb l'habitual recital del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, que oferirà el bellíssim programa integrat per valsos de Brahms, l'actuació del duo format per Pere Ros —viola de gamba— i Joan Carlos Rivera —tiorba—, el Cor Glinka de la Capella de Sant Petersburg, l'Orquestra Simfònica Juvenil Interregional de Baden-Württemberg, l'Orquestra Franz Listz,

FOTO: P. BARCELÓ

Félix Ayo

l'Abegg Trio, el Quartet Toldrà, la Sinfonia Varsòvia, en un concert que comptarà com a fet d'un interès especial amb l'actuació solista del guanyador, encara desconegut, de l'edició d'enguany del prestigiosíssim Concurs de Viola Reina Elisabeth.

Estrena de l'obra vocal d'Isaac Albéniz

La interpretació per primera vegada de la integral de les obres a veu i piano d'Isaac Albéniz constitueix, sens dubte, l'esdeveniment més interessant del Cicle de Música del segle XX, que es produeix de forma paral·lela al Festival. Serà el darrer dels cinc concerts i la mezzosoprano Elena Gragera i el tenor Francesc Garrigosa, acompanyats al piano per Anton Cardó, hi oferiran un aplec de temes que configuren una parcel·la, en conjunt, desconeguda fins ara de l'obra del compositor català.

El cicle inclou un concert a càrrec de la JONDE dirigida pel barceloní Ernest Martínez Izquierdo, amb el jove pianista vallesà José Menor com a solista. El programa és dedicat totalment a obra de Messiaen. El pianista Emili Brugalla interpretarà, en el tercer concert, un programa integrat per obres de José Zárte (estrena), Mompou, Granados, Joan Guinjoan, Falla

i Debussy. Per la seva part, el duet format per Joan Izquierdo —flauta de bec— i Pilar Subirà —percussió— interpretarà un programa en el qual destaca l'estrena mundial d'una obra de Benjamin Davies en un programa que acull obres d'Oriol Graus, David del Puerto, Josep Straesser, Stockhausen, Victor Varela i Jep Nuix.

Un jurat important per al Concurs Jaume Aragall

Entre el 22 i el 28 de juny tindrà lloc a Torroella la IV edició del Concurs Jaume Aragall. Un concurs que es mourà dins dels paràmetres habituals d'aquest tipus de manifestacions. En tot cas, cal destacar la brillantíssima composició del jurat: presidit pel mateix Jaume Aragall, compta amb figures tan rellevants com el director d'orquestra Alberto Zedda, un nom destacadíssim en aquesta parcel·la; Stéphane Lissner, fins fa poc director artístic del Teatro Real de Madrid i, abans, del Théâtre Chatelet París; Francesco Ernani, superintendent del Teatro Comunale de Florència; la soprano búlgara Alexandra Milcheva, la soprano grega Jeannette Pilou, Raymond Rossius, director general i artístic de l'Òpera Royal de Wallonie de Lieja i responsable de Cultu-

Manuel Blancafort serà homenatjat per la JONDE

ra de Rochefort; Christiane de Bayser, directora del Concurs de Cant de París, i Emilio Sagi, director artístic del Teatro de la Zarzuela. Des del punt de vista dels concursants, resulta d'un interès especial la presència de responsables de grans teatres d'òpera, que com és evident, són part significativa del conjunt d'aquest jurat.

Un important quadre de professors en els cursos

Els Cursos Internacionals d'Interpretació Musical arriben enguany a la seva catorzena edició. Es tracta d'una iniciativa docent que ha assolit un prestigi notable i que es desenvolupa amb una gran autoritat pel que fa a organització i gestió. Esdevé, definitivament, referència esplèndida entre les diverses manifestacions d'aquest tipus en l'àmbit europeu.

Enguany el quadre de professors, pràcticament idèntic al de l'edició anterior, compta amb noms tan prestigiosos com el ja esmentat Jaume Aragall, el també indicat Joaquín Achúcarro, el violinista Félix Ayo, el violoncel·lista Radu Aldulescu, el guitarrista Alvaro Pierri, el flautista Vincenç Prats, el clarinetista Joan Enric Lluna i Jan Gruithyzen com a col·laborador de música de cambra.

En la mort de Joan Costa

per FÈLIX MILLET

El propassat dia 5 de maig, a l'edat de 83 anys, morí de forma sobtada, a Barcelona, Joan Costa, secretari segon de l'Orfeó Català.

"Serví exemplarment el seu país, amb la fidelitat a la llengua, la passió per la natura i el conreu de la música"; aquesta menció al recordatori distribuït en la cerimònia exequial testimonia els eixos bàsics de la seva vida.

Nascut a Terrassa el 1914, féu estudis de magisteri i de professorat de català. Aquesta referència diu prou bé quin era un dels interessos essencials de l'amic tot just desaparegut.

Un interès, el de la llengua, que esdevingué vehicle de dedicació professional, durant molts anys, en una tasca delicada i responsable de correcció i redacció de textos.

Home de vasta cultura i d'extenses i variades lectures, la seva passió pel fet lingüístic s'estengué a la coneixença i el domini, a més del català i del castellà, del francès, l'anglès i l'alemany.

Joan Costa féu versions al català de multiplicitat de textos en altres llengües. Especialment, cal remarcar la traducció d'obres d'envergadura notable, estètica o conceptual. Així, per exemple, *Ètica de situació* de Joseph Flechter (Llibres del Nopal, Barcelona 1969); *Amfitrió* de Molière, en una molt meritòria traducció en vers, publicada per Editorial Millà (Barcelona 1987); *Cyrano de Bergerac* de Rostand; *El soldat Schweik a la Segona Guerra Mundial* de Brecht, i *El gran mirall* i *Vetllada musical* de Priestley.

Una altra de les seves grans afeccions fou la natura i la pràctica de l'excursionisme. Sempre amb voluntat de servei, exercí responsabilitats directives al Centre Excursionista de Catalunya (on havia ingressat com a soci el febrer de 1954): vicesecretari (1965-67), secretari segon (1967-71) i secretari primer (1971-73). I fou l'home idoni

per assumir la representació d'aquesta prestigiosa institució en els actes commemoratius del Centenari Pompeu Fabra.

Tanmateix, la faceta més coneguda de Joan Costa fou la vinculació al món musical, i al cant coral en particular. Com a membre actiu i com a membre directiu.

En la primera modalitat, fou cofundador de la Coral Egara de Ràdio Terrassa i cantaire de la S.C. Joventut Terrassenca i —durant una desena d'anys, a cavall de la dècada dels cinquanta i seixanta— de la Capella Clàssica Polifònica que fundà i dirigí Enric Ribó.

En la simbiosi de cant i text, pròpia de la música coral, Joan Costa trobà l'àmbit on aplicar la seva cultura musical i la seva expertesa lingüística. Fou així que s'esmerçà en la traducció i adaptació al català de partitures corals alemanyes, franceses i angleses (obres de Clemens non Papa, Schein, Widmann, Fride-rici, Lemlin, Hassler, Franck, Gumpelzhaimer, Mendelssohn, Brahms, Schubert, Reger, Spohr, etc.).

També cal destacar la creació de textos per ser aplicats a partitures ja existents, tot respectant-ne les peculiaritats rítmiques i d'accent. En aquest sentit, ha esdevingut habitual en el repertori coral *La processó de sant Bartomeu* d'Antoni Català.

Per un altre cantó, Joan Costa s'implicà responsablement en els organismes associatius co-

ral. Entre 1968 i 1974 pertangué a l'Equip Directiu del Secretariat dels Orfeons de Catalunya; i de 1980 a 1982 formà part de la Comissió Gestora que havia de portar la constitució de la Federació Catalana d'Entitats Corals, al Consell de la qual exercí funcions directives des de l'any 1985, culminades de 1988 a 1991 com a vicepresident.

La seva experiència, doblada d'un interès apassionat pel tema, fou una aportació altament positiva en la trajectòria d'aquelles corporacions.

D'aquesta experiència i estimació, se'n beneficiaren llargament l'Orfeó Català i el Palau de la Música Catalana. De 1978 a 1981 fou bibliotecari segon de la nostra entitat; i de 1982 fins a la seva mort, secretari segon. A més, des de la constitució de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música formà part dels seus òrgans de govern com a membre del Comitè Tècnic Assessor.

En totes aquestes comeses, Joan Costa fou un col·laborador abnegat i lleial, cercant sempre els punts de confluència positius, a fi d'aconseguir un bé superior.

Tot aquest bagatge personal fou aplicat, des de 1984, arran de la represa de "Catalunya Música/Revista Musical Catalana", en la tasca de corrector de la nostra publicació, una feina que, durant llargs anys, exercí amb la categoria pròpia de qui, als coneixements professionals, unia una viva il·lusió per la tasca encomanada.

Assidu als concerts del Palau, també ací col·laborà en el camp que li esqueia. N'és testimoni el recentment clausurat cicle "Lied al Palau", el públic assistent al qual podia adreixar-se, no solament en l'art dels intèrprets, sinó també en les idònies traduccions de Joan Costa publicades al programa de mà dels concerts.

Joan Costa ha estat el prototip exemplar de tantes figures que, des d'un pla no gens ostentós, cerquen, per sobre de tot, l'eficàcia, sota el disseny d'una irrenunciable voluntat de servei. Descansi en pau!

La sorpresa de l'Orquestra de Galícia

Palau 100. 22 d'abril de 1997. Palau de la Música Catalana. Orquestra Simfònica de Galícia. Orfeó Català. Ofèlia Sala, soprano; i Iñaki Fresán, baríton. Víctor Pablo Pérez, direcció. *Montjuïc* de B. Britten, *Metamorfosis simfòniques sobre temes de Weber* i *Requiem* de G. Fauré

per F.TAVERNA-BECH

És ben cert que la música espanyola està vivint un moment de veritable interès, ja que d'uns anys ençà estan sorgint una sèrie de conjunts simfònics, no petits precisament, d'alt nivell instrumental, i també és ben cert que en aquesta proliferació d'orquestrats hi ha participat, juntament amb altres directors (Edmon Colomer, per exemple), Víctor Pablo Pérez, actual titular de l'Orquestra Simfònica de Galícia.

Pels resultats escoltats, diríem que la situació és veritablement esperançadora pel que significa de competitivitat, amb la consegüent millora del nivell orquestral del país i també amb vista a la difusió d'un repertori que fins ara només era assolible en algunes localitats de la península.

El concert, dedicat a la memòria de Simon Johnson, que fou director de l'Orfeó Català entre els anys 1985 i 1988, va iniciar-se amb una notable versió de *Montjuïc*, petita *suite* de danses catalanes que signaren conjuntament Benjamin Britten i Lennox Berkeley el 1937, després de la seva visita a Barcelona (abril de 1936).

A continuació l'orquestra gallega va mostrar les seves grans possibilitats amb una interpretació brillant i impactant de les *Metamorfosis simfòniques sobre temes de Webern*, una de les partitures més emblemàtiques de compositor alemany Paul Hindemith. Els canvis de caràcter que, en el curs dels pentagrames, se succeïen sense cap mena de preparació, com també la densitat de l'escriptura

Ofèlia Sala

quasi virtuosística de l'obra, no van constituir cap mena d'obstacle perquè Víctor Pablo Pérez i la seva orquestra desenvolupessin la seva labor amb absoluta seguretat.

La segona part i donant caràcter a l'homenatge pòstum a Simon Johnson, s'interpretà el *Requiem op. 48* de Gabriel Fauré. Una obra en la qual la visió de la mort adquireix una perspectiva menys fatalista, mitjançant un concepte més poètic i no tan dramàtic, tal com es manifesta en altres obres de temàtica luctuosa. La puntual i ensembles emocionada intervenció de l'Orfeó Català, com també l'actuació amb un lirisme de suggestiva volada del baríton Iñaki Fresán i la de la soprano Ofèlia Sala van conferir especial expressivitat a la música de Fauré, en la qual l'orquestra gallega va fer palès l'alt nivell simfònic que han assolit gràcies a la tasca exigent i alhora entusiasta del seu director, Víctor Pablo Pérez.

La modernitat de J. S. Bach

Els Diumenges al Palau. 27 d'abril de 1997. Palau de la Música Catalana. Orquestra de Cambra del Teatre Lliure. Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Virginia Parramon, soprano; Montserrat Torruella, mezzosoprano; Francesc Garrigosa i Pau Bordas, baix. Josep Pons, director. *Cantata sobre textos anglesos* i *Missa* d'I. Stravinsky, cantata *Wachet auf, ruft uns die Stimme* de J.S. Bach, *Ricerca de l'Ofrena Musical* de Bach en versió d'A. Webern i *Preludi i Fuga* núm. 2 de J. S. Bach en arranjament de P. Maxwell Davies.

per F.T.-B.

Amb una certa alegria ha de posar-se de manifest que els nostres melòmans comencen a mostrar un interès més ampli per la música amb la seva assistència a concerts que no pertanyen als cicles de llarga tradició i que a més tenen una programació no gens tradicional.

D'alguna manera, l'afluència de públic va ésser, doncs, considerable i el fet que això es produís en un concert en què figuraven, al costat d'una cantata de Bach, obres de Stravinsky, a més d'uns treballs de Webern i Maxwell Davies —això sí, inspirats i dictats per la música del Cantor de Leipzig—, és un fet que marca un canvi de la sensibilitat musical dels nostres afeccionats.

Al marge d'aquest aspecte ben positiu per al que és la cultura musical, el concert va posar de manifest com Stravinsky, quan es posava la perruca empolvorada, continuava sent una figura gegantina de la composició. La seva cantata, escrita ja a l'entrada de la seva darrera evolució —que el va menar a l'assumpció dels canons serials—, respira la inventiva i imaginació del veritable creador, mentre que la *Missa* s'hauria de considerar com una de les aportacions més positives a la música autènticament religiosa de tots els temps.

D'altra banda i a la manera d'un *intermezzo*, remarcuem com Bach en componre les cantates i passions destinades al culte va saber autocitar-se sense caure, però, en la

Josep Pons, Virginia Parramon i Francesc Garrigosa

simple còpia. En la cantata que ens van oferir l'Orquestra del Teatre Lliure i el Cor del Palau, hi vam constatar amb admiració la presència de temes de les seves grans passions, alhora que, per altra banda, se'ns va fer palès com la seva música té un esperit que la fa moderna o, millor, intemporal... Això no succeeix amb Webern, que malgrat aplicar els conceptes —en un temps avantguardistes— de la melodia de timbres, el que es produeix amb el "Ricerca" de l'*Ofrena Musical* bacchiana és que la converteix en una mena d'anacronisme i quant al producte sonor de Peter Maxwell Davies sembla quedar-se reduït a un exercici rudimentari d'instrumentació.

D'altra banda, com ja és costum en l'Orquestra del Lliure, les seves interpretacions van posar de manifest una extrema subjecció a les notes de la partitura i en canvi van oblidar-se de l'esperit vital que s'hi amaga. De la sensació de fredor ens van salvar, en part, les actuacions dels solistes i les intervencions del Cor del Palau.

Los Romeros i Pepe Romero

Palau 100. 9 d'abril de 1997. Palau de la Música Catalana. Quartet de guitarres Los Romeros. Programa: Praetorius, Telemann, Romero, Albéniz, Malats, Falla, Granados, Boccherini.

per LLUÍS TRULLÉN

El prestigiós quartet de guitarres Los Romeros va actuar per primer cop a Barcelona. Aquesta nissaga de guitarristes, fundada a Califòrnia, ha seguit la traça que va deixar Celedonio Romero, desaparegut l'any 1996, que va impulsar amb els seus recitals la popularització d'un instrument i d'un repertori tan vinculat al nostre país.

El quartet, integrat en l'actualitat per Pepe i Celín i per la nova generació de guitarristes representada per Lito i Celino, va oferir al Palau un programa configurat per transcripcions i obres originals escrites per a una, dues i quatre guitarres pertanyents al repertori de Granados, Falla, Praetorius, Boccherini, Albéniz, Malats o Celedonio Romero, entre d'altres autors.

El quartet va donar mostres de la seva categoria, però sembla inevitable reconèixer que les interpretacions de Pepe, que ja havia actuat al Palau interpretant el *Concierto de Aranjuez*, posseeixen una categoria pel seu so, timbres, matisos de color, realització de *pianissimos* i nitidesa en l'articulació dels puntejats molt superior a la de la resta dels integrants del conjunt.

Partitures virtuositiques de Celedonio Romero, portadores de tota la personalitat musical pròpia de la guitarra espanyola, van esdevenir idònies per a l'exposició de la tècnica de Lito i Celino, dos guitarristes amb unes facultats musicals que semblen innates i que van resoldre sense problemes partitures plenes de contrastos, ritmes i puntejats d'execució complexa.

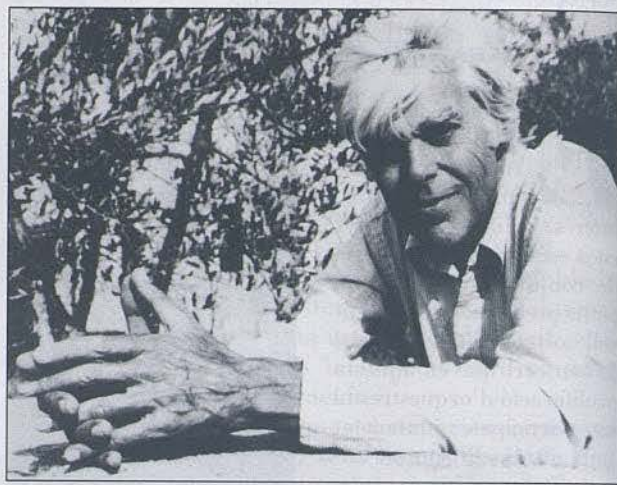
En les tres *Danses de Terpsicore* de Praetorius i en el *Concert en Re major* de Telemann, obra en la qual cal destacar la nitidesa, fluïdesa i conjunció al llarg de la interpretació, el quartet va donar els moments més destacats del concert, amb unes realitzacions de dinàmiques de gran bellesa i vistositat. Però el punt àlgid de la nit el va assolir Pepe Romero en solitari amb una prodigiosa interpretació de la *Serenata española* de Malats, en què tècnica i musicalitat van coincidir per recrear una atmosfera desbordant per la riquesa tímbrica de colors d'una música marcada per un clar sentit folklòric.

Versions en què el virtuosisme, la força i l'apassionament van marcar tota la segona part del concert, en la qual, si bé hi hagué moments com els de *Goyescas* de Granados o *La dansa del foc* de Falla, que no van arribar a captar amb les seves transcripcions tota la màgia de l'obra, els instants pertanyents a *La dansa del molinero* del mateix Manuel de Falla van transmetre tot el sabor espanyol d'aquesta música.

En resum, va ser un concert en què el quartet va demostrar les seves indubtables qualitats i que té en la figura de Pepe el seu líder indiscutible.

Trencar motlles

XX Festival de Música Antiga. 28, 29 i 30 d'abril de 1997. Palau de la Música Catalana i Saló del Tinell. Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. Thomas Zehetmair, violí. María Luisa Martín, soprano. Schubert, Beethoven, Haydn, Brahms i Stravinsky.

Frans Brüggen

per X. CASANOVAS-DANÉS

Frans Brüggen i l'Orquestra del Segle XVIII obrien el vintè Festival de Música Antiga amb quatre concerts. No es tracta de descobrir el potencial d'aquests intèrprets amb instruments originals. Afinen la nostra sensibilitat amb el seu rigor i creativitat, ens fan estar expectants i transcendir la melodia per rastrejar fraseigs i sonoritats inèdits. Poques formacions engatgen tant com la d'aquests artistes, tots ells primeres figures que corren a fer música per a Brüggen quan els crida.

En el primer concert celebrat al Palau van tocar la *Inacabada* de Schubert i el *Concert per a violí* de Beethoven. Al Tinell (d'una horrositat acústica millorable amb panells), una vetllada es va dedicar a Haydn amb les simfonies *El relloge* i *Militar* i la cantata *Scena di Berenice*, i en l'altre, el Festival s'obria al classicisme de la *Serenata núm. 1 op. 11* de Brahms i al neoclassicisme del Stravinsky de l'*Apollon Musagète*. El darrer dia, en una sessió matinal pensada per a un públic familiar, s'interpretava la

Simfonia "Heroica" de Beethoven.

A cada concert va haver-hi una versió excepcional. Ho va ser la del *Concert per a violí* de Beethoven que protagonitzava l'alemany Thomas Zehetmair, amb un discurs que emanava de l'orquestra com ho faria el d'un *concertino* privilegiat sense més afany de protagonisme que el legítim que li atorga la partitura. Quin virtuosisme, però! I quin so màgic el del seu Stradivarius, amb cordes de tripa per fondre's amb l'Orquestra!

El segon dia va ser una *Simfonia "Militar"* de Haydn faceciosa i *alla turca*, més divertida que mai. I el tercer, una *Serenata núm. 1* de Brahms que recreava tot un món rústec i amb ressons més cinètics que no marcial.

La cantata de Haydn es va encomanar a la jove soprano María Luisa Martín, seleccionada expressament pel festival aprofitant la bona disposició de Brüggen a una idea tan simpàtica. Va cantar amb un estil i un dramatisme molt treballats, però amb una veu un punt massa clara.

Plena conjunció estilística

Ibercamera. 2 d'abril de 1997. Palau de la Música Catalana. Trio de Milà: Mariana Sirbu, violí. Rocco Filippini, violoncel. Bruno Canino, piano. Programa: Haydn, Saint-Saëns, Beethoven.

per LL.T.

Era l'any 1968 quan el pianista Bruno Canino, el violoncel·lista Rocco Filippini i el violinista Cesare Ferraresi van constituir el Trio de Milà, tot iniciant una trajectòria que al costat de la realitzada pel conjunt Beux Arts de Nueva York era sinònim d'unes versions memorables en la interpretació de la música de cambra escrita per a aquest gènere.

L'any 1985, després de la desaparició de Ferraresi, Mariana Sirbu, primer violí dels I Musici, va ocupar la plaça del violinista i el conjunt assolí èxits idèntics a les sales més prestigioses d'Europa i dels Estats Units. El motiu d'aquest apunt biogràfic del Trio de Milà pot servir per entendre els resultats musicals que el públic va tenir l'oportunitat d'assaborir en el concert que tingué lloc al Palau dins la temporada Ibercamera.

Un dels aspectes cabdals per gaudir de magistrals interpretacions de la música cambística, cal trobar-lo en la plena conjunció estilística i tècnica dels músics que l'ofereixen. Quan aquests mestres, com és el cas dels components del Trio de Milà, posseeixen, a més, una dicció musical caracteritzada per l'elegància de traç, defugint en tot moment les abrupteses, i alhora temperamental en els passatges més apassionats i portadors d'un lirisme gairebé transparent en els instants més delicats, es produeix un fenomen musical únic, com si en aquell moment la puresa de l'essència de la música de cambra assolís la categoria del sublim i els seus intèrprets esdevinguessin mers interlocutors per explicar als oients amb la naturalitat més subtil els

diàlegs instrumentals escrits en aquesta ocasió per Haydn, Saint-Saëns i Beethoven.

Frases musicals sota uns *tempi* vertiginosos, com els que Haydn va escriure en el "Rondó all'Ongarese" del *Trio Hob. XV núm. 25*, o el refinament clàssic que emanava sota una subtil expressivitat en el "Poco Adagio" de l'esmentada obra, van precedir la interpretació del *Trio núm. 1 op. 18* de Camille Saint-Saëns en una versió que s'apropava per la seva profunditat a la transcendència romàntica de l'últim Schubert, en què els sons vellutats, la vehemència romàntica, el refinament melòdic conflueixen en una lectura onírica i transcendent.

El *Trio núm. 6 op. 70 núm. 2* de Beethoven, obra propera en el seu missatge musical a la *Fantasia per a piano, cor i orquestra*, a la *Simfonia Pastoral* o al *Concert per a piano "Emperador"*, va ocupar monogràficament la segona part del concert en una versió caracteritzada per un virtuosisme vertiginós i alhora portador d'un evocador sentiment musical. Matisos de color, sons proporcionats i lectura que desprenia un missatge essencialment romàntic van confluir en una interpretació d'acord amb la radiant tonalitat de Mi bemoll major de l'obra. Va ser un Beethoven triomfal que va precedir la interpretació, ja fora de programa, de l'"Allegro con brio" del *Trio op. 67* de Shostakóvitx.

El Trio de Milà ja ha actuat en tres ocasions dins la temporada Ibercamera, i esdeveniments musicals d'aquesta magnitud signifiquen —per als qui estimen la música en el seu sentit més pur— un record imborrable. Desitgem que el Trio de Milà no trigui gaire temps a tornar a l'escenari del Palau.

Massa espectacle per a un "liederabend"

Ibercamera. 1 d'abril de 1997. Palau de la Música Catalana. Jessye Norman, mezzosoprano. Mark Markham, piano. Cançons de Schubert, Brahms, Poulenc i "Cantata" de John Carter.

per X.C.-D

He procurat distanciar-me del disgust experimentat en escoltar Norman deformant les cançons de Brahms i Schubert. Quina heterodòxia, quina supeditació del fraseig i el *tempo* a una sofisticació aplicada a oposar cada cançó contra cançó! Quina afinació problemàtica! Quant de narcisisme! Quanta exageració en *El rei dels verns*! I quin servilisme en el piano de Mark Markham! L'astorament era proporcional a l'admiració que sempre he sentit per una tan gran artista.

Les tornes van canviar amb l'amenitat de quatre cançons parisenques de Poulenc i la pretensiosa "Cantata" del nord-americà John Carter sobre cants espirituals negres, terreny

abonat per a l'"animal escènic" en què s'ha convertit aquella Jessye Norman tan estàtica dels primers recitals, ara aprimada i elegant.

No és en aquest sector ni en l'assortiment de propines on cal fer-li retrets d'estil. És una grandíssima intèrpret, posseïdora d'una veu excepcional, ara, ja clarament de mezzosoprano, però que demostra una irrefrenable inclinació a la teatralitat.

Ni la més exímia de les seves col·legues en el moment més àlgid s'ha permès mai violentar els pentagrames de Brahms i Schubert com ella va fer per gaudir d'un públic que s'inclina "a-críticament" a la seva poderosa personalitat. Per delir-se amb la seva contribució al gènere cal retrocedir als seus enregistraments, tots ells referencials. Ai, las!

Mozart, Schubert i Hager

Ibercamera. 23 d'abril de 1997. Palau de la Música Catalana. English Chamber Orchestra. Cor de València. M. Poblador i A. Browner, sopranos. R. Orrego, tenor i H. Müller-Brachmann, baix. Dir: Leopold Hager. Obres de Mozart i Schubert.

per X.C.-D

L'antepenúltim concert de la temporada d'Ibercamera presentava l'English Chamber Orchestra i Leopold Hager en la *Missa K. 427* de Mozart, un triple factor d'atracció que no va defraudar, però tampoc va convèncer, per una lectura molt freda.

L'epicentre es va traslladar a una *Simfonia núm. 4 "Tràgica"*, ideal per copsar el progrés de la tradició i la gestació d'un llenguatge simfònic que encara havia de tardar anys a quallar, però que està implícit en la *Quarta* sempre que s'interpreti sense accents bethovenians.

Hager, controladíssim en el gest, va reclamar una lectura robusta a una ECO en gran forma. Perfecta de tensió, equilibri i color, a la *Quarta* de Hager només li sobrava la teatralitat dels compassos finals.

El Cor de València va can-

tar la *Missa K. 427* de Mozart "de més a menys". Les veus es van anar fent agres a partir del "Credo", però la seva contribució va mantenir l'interès, juntament amb la intervenció del jove i baix suís Hanno Müller-Brachmann, de veu personalíssima i amb projecció suficient per dominar el quartet vocal en el "Benedictus". El tenor xilè Orrego va causar una pobra impressió i Alison Browner intervenia com a soprano II amb britànica correcció.

Milagros Poblador, en la seva tercera presència al Palau en un mes (*Elektra* i *La Sonnambula*), va començar tensa i freda, cosa que feia albirar una interpretació problemàtica. Va començar amb cautela per guanyar en seguretat. Però quan la línia estava consolidada, la veu es destimbrava i es tornava massa "blanca". És una cantant que hauria d'introduir-se més pausadament en el món de la lírica.

Un concert compromès

5 d'abril de 1997. Palau de la Música Catalana. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Bernardette Greevy, mezzosoprano. Franz-Paul Decker, director. *Concert de Brandenburg* núm. 3 de Bach, *Sinfonia* núm. 1 per a veu i orquestra de Hartmann, *Wesendonk Lieder* de Wagner i *Sinfonia* núm. 5 "Reforma" de Mendelssohn.

per F.T.-B.

Una lectura una mica lleugera del Tercer concert brandenburg de Bach va iniciar un concert en què Franz-Paul Decker va tornar a emocionar-nos amb unes interpretacions plenes de vida i alhora dotades d'una arquitectura magníficament travada per mitjà d'unes lectures atentes a totes les inflexions, no solment d'aquelles que pertanyen a l'esperit de la música, sinó també de les que afecten els detalls purament artesanals de la partitura.

Passar de la tristesa i el dramatisme profundament contestatari de la bellíssima simfonia de Hartmann, al lirisme sensual i de coloracions intimistes de les cançons de Wagner, per defensar a continuació amb igual tensió comunicativa la música hedonista de Mendelssohn, que en la seva *Cinquena simfonia* assaja la síntesi entre l'austeritat del món dels clàssics i l'impuls confessional tan propi dels romàntics, era una empresa compromesa que exigia precisament aquelles virtuts que al llarg dels anys ha posat de manifest Franz-Paul Decker: així, un temperament comunicatiu capaç d'inspirar l'orquestra, posseir aquella espontaneïtat que no solament s'assoleix amb el domini absolut dels recursos tècnics de la direcció orquestral amb un gest que concilia exactitud amb fantasia, sinó que alhora sap penetrar fins al fons del contingut anímic de la partitura i, al mateix temps, tenir la valentia i l'audàcia d'entusiasmar-se en una recerca constant de la sorpresa. És a dir, que l'obra que ell dirigeix, encara en

FOTO: P. BARCELÓ

Franz-Paul Decker

el mateix moment d'interpretar-la li mostri la novetat d'allò, fins aleshores inèdit, que tot just neix i es materialitza amb el seu gest.

És per això que els concerts de Decker sempre tenen el caràcter d'una vivència que pot posar-nos la pell de gallina, tant pel que fa als músics que col·laboren amb ell com per als qui l'escoltem. I aquesta qualitat la vam poder constatar en l'actuació de la mezzosoprano Bernadette Greevy interpretant dues partitures de característiques vocals absolutament contraposades i ambdues amb dificultats extremes.

Així, la cantant, amb la bellesa de la seva veu, la subtileza de la seva expressivitat —dramàtica en la simfonia de Hartmann i confidencial en la música de Wagner—, una emissió que fluïa planerament davant dels obstacles d'unes partícels complexes, va captivar el públic amb una de les seves millors actuacions que li hem escoltat al Palau.

Igualment, l'orquestra va assolir excel·lents resultats en la seva traducció d'un programa extremament diversificat i que, tanmateix, diríem que tenia com a nexa unificador l'home i la seva espiritualitat.

Somniar Schubert

Euroconcert. 24 d'abril de 1997. Palau de la Música Catalana. Christian Zacharias, piano. Sonates de Schubert.

per X.C.-D

Quin miracle el capbussament de Christian Zacharias en l'obra de Mozart i Schubert per extreure'n essències encara inèdites!

Del seu pianisme pulquèrrim destaca la mà esquerra mil·limètricament supeditada a la dreta. El fraseig mai no força l'esperit implícit al pentagrama i aconsegueix integrar els detalls i els contrastos del discurs en vagaroses cantilenes bastides amb sistemàtic rebuig de l'espectacularitat. El pianista alemany representa, certament, per al piano schubertià el que Maria Joao Pires significa-

va deu anys enrera: una manera intimista, un caràcter de soliloqui desproveït d'imprevisibilitats, per genials que puguin semblar. D'això sí que se'n diu rebutjar l'aplaudiment i servir la música.

Zacharias sap endur-se-la lluny, com en un somni, per fer-la propera a continuació. El fet d'afavorir uns *tempi* reposats permet la plasmació de les subtiletes harmòniques que fan inconfusible el piano de Schubert, en aquest cas les *Sonates D575, 784 i 894*. Un recital commemoratiu del bicentenari que revelava als afortunats "euroconcertians" un artista d'una intel·ligència, una maduresa i una sensibilitat excepcionals.

Àries o cançons?

Associació Franz Schubert. 21 d'abril de 1997. Auditori Wintertur, Barcelona. Kurt Streit, tenor. Irwin Gage, piano. Cançons de Schubert, Brahms, Roussel i Vaughan Williams.

per X.C.-D

Després del recital de presentació protagonitzat per Juliane Banse, el primer cicle es va encomanar al tenor nord-americà Kurt Streit, un dels grans mozartians del moment. Dos exemples: ja ha enregistrat dos *Così fan tutte* (amb Barenboim i Rattle) i és un habitual de Salzburg i Glydebourne. Però també participa en òperes de Britten o en estrenes com la dels *Fantasmès de Versailles* de Corigliano i això el tipifica com un artista que no vol encasellament i que s'obre a altres repertoris. Com el lied que ens l'ha dut a Barcelona.

És un cantant amb veu vibrant i perfectament treballada per resultar homogènia. La dicció resulta expressiva i té una estupenda presència escènica, tot i la tendència a petrificar una gestualitat ja, d'entrada, molt estudiada. L'únic problema és que ell, com gairebé tots els joves, afron-

ta les cançons com si fossin àries, amb un ímpetu que les uniformitza.

Va cantar cinc cançons de Schubert i de Brahms referides a les estacions de l'any i als moments del dia. En Schubert li feia costat un Irwin Gage estranyament inhibit, però que s'imposava en Brahms com a grandíssim pianista que és.

Quatre agradables cançons d'Albert Roussel van ser cantades amb un escreix de *pathos* que n'esbravava la subtileza. Després, un suggestiu recull de balades i marxes de Vaughan Williams sobre textos de R.L. Stevenson anomenat *Cançons de viatge*. Una altra lliçó magistral del pianista, que semblava voler inspirar al tenor altres valors que la plenitud vocal.

Queden com a anècdotes el fet que Streit hagués de començar tres vegades una cançó de Vaughan Williams oferta com a propina; la raó?, el seu prec que no s'aplaudís entre cançons(!) i la interrupció d'un telèfon portàtil.

La positiva aportació musical de Caja Madrid

X Cicle Primavera Musical. 1 d'abril de 1997. Auditori Caja Madrid. Duo Cantabile (Svetlana Tovstukha, violoncel, i Melani Mestre, piano). Sonates de Francoeur, Schubert i Shostakòvitx.

per F.T.-B.

Al marge dels grans cicles concertístics que constitueixen la temporada barcelonina, la proposta d'activitats musicals que ens ofereix (gairebé cada dia!) l'Obra Social de Caja Madrid és la que indubtablement, tot i actuant com a plataforma de les joves generacions, dóna vida a un ampli sector, com és el dels nostres artistes professionals.

Es tracta d'aquells concertistes que havent assolit una inqüestionable maduresa interpretativa i treballant amb rigor i alhora vocació veritable, veuen com la seva carrera es trunca a causa de la nostra predisposició a enlluernar-nos amb noms mítics forans; figures aquestes que passen per les nostres sales a oferir-nos —a preus exorbitants— actuacions poc preparades, lectures arbitràries d'un repertori que ni renoven ni repassen i que a la vegada incorren en nyaps espaiadors, els quals en un examen de conservatori mereixerien un suspens com una catedral. Tanmateix, els aplaudim, els mitjans informatius hi desplacen els seus comentaristes i els polítics i les autoritats culturals de torn s'hi embadoquen...

Sortosament, gràcies a Caja Madrid tenim un reducte on es fa música veritable i s'hi procura, sense escenificacions, ni focs d'artifici, proporcionar cultura musical, per mitjà de l'organització de sessions amb repertoris poc difosos, com ha estat la sèrie de recitals dedicats a la música de cambra de Xavier Montsalvatge, o bé el cicle consagrat a la integral de l'obra cambrística

Svetlana Tovstukha

de Johannes Brahms, alhora que ha centrat l'atenció sobre els nous valors.

Caràcter que posseeix precisament el Cicle Primavera Musical, i del qual hem de comentar la veritable i agradable sorpresa d'haver-hi escoltat el Duo Cantabile, format per dos joves i madurs intèrprets, com són la violoncel·lista russa Svetlana Tovstukha i el pianista i compositor català Melani Mestre.

El so càlid d'ajustada afinació de Svetlana Tovstukha va impressionar per la seva capacitat expressiva i un fraseig d'admirable flexibilitat. Aquestes virtuts de la violoncel·lista van poder lluir en tota la seva plenitud gràcies a la col·laboració del pianista Melani Mestre, dúctil en la puntuació de les frases i en els contrastos coloristes d'un acompanyament veritablement col·loquial, amb interpel·lacions i respostes que donaven el relleu necessari al curs de les obres.

Veritablement, les seves versions de l'*Arpeggione* de Schubert i molt especialment de la *Sonata en re menor* de Shostakòvitx han de qualificar-se d'excel·lents, pel seu alè vitalista i la profunditat d'una lectura que mai no va desvirtuar el contingut emocional del text.

Transcendiment de tòpics sobre la música per a cobla

Concert de Tarda al Palau. 21 d'abril de 1997. Palau de la Música Catalana. Cobla Mediterrània. Albert Guinovart, piano. Dir.: Jesús Ventura. Gershwin, Oltra, Guinovart.

per J. COMELLAS

El concert que van oferir el passat 21 d'abril la Cobla Mediterrània i el pianista Albert Guinovart constitueix un oportú motiu de reflexió sobre les virtuts de la cobla com a ens capaç d'oferir rigor i interès musical.

La proposta era alhora arriscada i suggestiva. I, no cal dir-ho, atípica. Vegem sinó la inclusió de compositors com George Gershwin i Claude Debussy al costat de Manuel Oltra, l'evitable Demaré i el pianista i compositor —de trajectòria tan obertament eclèctica— com és l'esmentat Albert Guinovart. Es tracta d'una barreja gairebé explosiva, deliberadament oberta i pensada per aconseguir uns efectes concrets: demostrar les enormes possibilitats que té aquest conjunt específicament català.

El concertisme per a piano i cobla va ser la característica que va presidir un programa que, per les seves característiques, inevitablement havia d'oferir resultats irregulars. El fet més positiu va ser comprovar que el diàleg entre la cobla i el rei dels instruments pot oferir resultats altament atractius, com havia demostrat fa molts anys Manuel Oltra amb la seva pulcra, sensible i ben construïda *Rapsòdia per a piano i cobla*. I com ha fet palès també, en un ordre musical molt diferent, l'esplèndida versió que va fer també fa força temps Bernat Castillejo, de l'esmentada composició de Gershwin; sens dubte, el moment de més pes del concert. La rodonesa de la versió li confereix un cert caràcter de cosa natural que resulta del tot gratificant. I aquí cal destacar

l'esplèndida intervenció del tible Enric Sánchez per assolir una resultant feliç. També succeeix en bona mesura el mateix, en una línia semblant i aquí sense la presència del piano, amb la *Suite de petites obres* de Debussy, en la transcripció del mateix Castillejo. Ja hem parlat de l'obra de Manuel Oltra, una composició d'autèntica referència. I queda només per fer-ne esment el titulat *Concert per a piano i cobla sobre temes de Mar i cel*, d'Albert Guinovart, en el qual aquest músic recrea, amb un molt bon sentit del llenguatge propi, una música que ha esdevingut patrimoni popular ben afermat.

La resposta del públic i també la de destacats membres de l'ofici coblístic —remarco la figura venerable de Manuel Saderra i Puigferrer—, palesen fins a quin punt la cobla no sols pot, sinó que té l'obligació ineludible d'obrir noves expectatives, sempre que es faci amb sentit i rigor, com és aquest cas. I en aquesta tessitura cal agrair la iniciativa de la Mediterrània, del seu director Jesús Ventura i de tot el seu entorn per haver donat aquest nou pas endavant, que obre —o hauria de tenir— una espessa continuïtat. També s'ha de destacar no sols la classe de pianista i compositor de Guinovart, sinó també l'obertura de criteri i la sensibilitat per fer front a un repte d'aquesta naturalesa. I destacar, finalment, la qualitat de l'esmentada formació i el rigor amb què han treballat aquest programa. Perquè aquest és un altre aspecte fonamental. Només comptant amb un instrument tan autoexigent com la Cobla Mediterrània és possible assumir riscos d'aquesta naturalesa.

21è curs internacional de música de vila-seca 1997

NIVELLS PROFESSIONAL I DE MESTRATGE

CLAUSTRE DE PROFESSORS
PROFESSIONAL
de l'1 a l'11 de juliol

Piano

Cecilio Tiele

Taller

Roy Howat

El piano de Debussy i Ravel

Master Class

Àngel Soler

Schubert. El piano i el Lied

Violí

Evelio Tiele

Violoncel

Peter Thiemann

Guitarra

Raphaëlla Smits

Cant i Conjunt Coral

David van Asch

Instruments de Plectre

Jorge Casanova

Música de Cambra

Àngel Soler

Pedagogia Musical

Violeta H. de Gainza

Taller de Música Segle XX

Albert Sardà

Ramon Barce

Harold Gramatges

Josep Soler

Pianistes Acompanyants

Eladi Dalmau

Marc Torres

MESTRATGE

de l'11 al 21 de juliol

Piano

Cecilio Tiele

Salomon Mikowsky

Informació: 977/39.23.68

39.24.84

fax: 977/39.37.67

Secretaria del Conservatori de Vila-seca
carrer de Sant Pere, 25 • 43480 VILA-SECA
Apartat de Correus, 69 de Vila-seca

CONSERVATORIS DE CATALUNYA

Conservatori Professional Municipal de Música de Vila-seca

per JOSEP PASCUAL

Molts dels nostres lectors recordaran un cor (el Cor de Sant Esteve) format per noies joves que, sota la direcció d'Àngel Recasens, van fer-se un nom a la dècada dels vuitanta. Aquest cor encara existeix, format igualment per noies de 13 a 18 anys, però no és l'únic que hi ha al Conservatori Professional Municipal de Vila-seca: el Cor Vivaldi (nens i nenes d'11 a 14 anys), el cor de cambra Impromptus (format per vuit alumnes), el cor de cambra Scherzo (format per 17 alumnes i exalumnes) i la coral Nova Unió són els altres grups vocals d'una entitat que no limita la seva activitat associativa a l'àmbit vocal, atès que també compta amb l'Orquestra Corelli (alumnes de 12 a 14 anys), l'Orquestra Händel (de 14 a 18), l'Orquestra de Cambra (formada per professors i alumnes avançats), el Conjunt de Guitarrs Ferran Sors (alumnes de 12 a 15 anys), el Duo Bottesini, el Trio Albrun o el conjunt Quodlibet (sorgit de l'aula de música antiga del centre) com a agrupacions més actives.

Tot aquest ampli i suggerent ventall d'activitats compta amb la col·laboració dels professors del centre, els quals, juntament amb l'ambient musical creat a Vila-seca, són els dos atractius que fan que els estudiants s'atansin a aquest conservatori, reconegut pel seu actual director, el senyor Joaquim Garrigosa i Massana, com un dels serveis bàsics que ofereix el municipi a la població, obert a les altres activitats de la vila; les seves sales acullen els assajos de les caramelles, de les altres corals de la població o de qualsevol acte. A més, el Conservatori és el nucli del Curs Internacional de Música i del Festival de Música.

Situat a la plaça dels Estudis, va ser fundat l'any 1979 i ofereix les titulacions pròpies d'un centre de grau mitjà i d'escola de música de nivell elemental (títols professionals de piano, violí, oboè...) als 263 alumnes oficials i als 50 lliures, amb un pressupost

de 117.200.000 pessetes, gestionat per un Patronat Municipal de Música, el president del qual és el senyor Josep Maria Pujals i Vallvé. L'actual director valora molt positivament la tasca del centre: *La preparació que aquests alumnes han rebut (...) fa creure que en un futur pròxim esdevindran professionals qualificats (...).* Malgrat que l'objectiu primer del centre no és la formació exclusiva de professionals, el fet que un 20% de les incorporacions que es produeixen cada any arribi a realitzar estudis de grau superior, fa pensar que el conservatori treballa en la línia adequada.

Les (nombroses) formacions sorgides al centre contribueixen a fomentar la vivència del fet musical, a més de ser una important activitat pedagògica i un estímul. També cal destacar les freqüents audicions que fan els alumnes i que són avaluades acadèmicament. I parlant d'avaluar, així avalua el director el seu centre: *Malgrat que sempre hi ha aspectes que cal millorar, globalment estem satisfets del servei que Conservatori i Escola de Música donen a la població (...).* En aquest moment s'està construint un nou centre que millorarà substancialment les condicions de treball que tenim actualment i que permetrà disposar també d'un important equipament cultural, el qual, a més de l'aula propi del centre, tindrà un auditori amb capacitat per a 400 places i una petita sala de concerts i conferències capaç per a 100 espectadors. Amb tot, estem treballant per millorar l'atenció als alumnes en facilitar-los una coordinació horària més adequada entre els seus estudis i els de règim obligatori, amb la qual cosa l'estudi de la música no se'ls farà tan difícil.

Empenta, entusiasme, vivència musical, legítim orgull per la feina feta, esperança en l'esdevenidor, aquest és el Conservatori de Vila-seca, mereixedor d'un just prestigi iniciat amb el seu primer director (director també d'aquella gran sorpresa que fou per a molts el Cor Sant Esteve), Àngel Recasens.

CATALUNYA MÚSICA

Programació mes de juny

DILLUNS, 2 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

ADAM: Giselle, ballet (extractes) Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: H. von Karajan. (60m). BACH: Trio sonata per a dues flautes i b.c., BWV 1039. Bart Kuijken i Marc Hantai, flautes. Gustav Leonhardt, clavecí. Wieland Kuijken, violoncel. (14m). HAYDN: Simfonia n. 43 "Mercuri". Orquestra de Cambra Salieri. Dir.: Tamás Pal. (21m). CHABRIER: "La Sulamite", escena lírica per a mezzosoprano i cor de dones. Susan Mentzer. Cor de dones de Tolosa-Midi-Pirineus. Orquestra del Capitoli de Tolosa. Dir.: Michel Plasson. (17m). SIBELIUS: 5 esbossos, op. 114. Erik T. Tawaststjerna, piano. (11m). PAGANINI: Concert per a violí i orquestra n. 4. Salvatore Accardo. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Charles Dutoit. (36m).

13.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

GLAZUNOV: Simfonia n. 8, Op. 83. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Neeme Järvi. (38m). WALTON: Preludi i Fuga "The Spitfire". Orquestra Filharmònica de Florida. Dir.: James Judd. (7m). SAUGUET: Soliloqui, "A la memòria de Manuel de Falla". Alain Prévoist, guitarra. (4m). STRAVINSKI: El Diluvi, joc musical. Michael Berkeley, narrador. Peter Hall. David Wilson-Johnson. Stephen Richardson. Bernard Jacobson. Lucy Shelton. Peter Hall. Cor de Cambra New London. London Sinfonietta. Dir.: Oliver Knussen. (21m). BAX: Sonata n. 1. Eric Parkin, piano. (20m). COPLAND: Quatre episodis de dansa de "Rodeo". Orquestra Simfònica de Detroit. Dir.: A. Dorati. (20m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

TXAIKOVSKI: Suite per a or-

questra n. 2, op. 53. Orquestra Simfònica de l'URSS. Dir.: E. Svetlanov. (32m). DELALANDE: Super Flumina Babylonis. Solistes vocals. Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (17m). HUMMEL: Gran serenata n. 2 per a guitarra, piano, violí, clarinet i fagot, op. 66. Consortium Classicum (19m). S.WAGNER: "Tota la culpa és de Hütchen", preludi, vals i escena del bosc. Orquestra Simfònica Rheinland-Pfalz. Dir.: Werner Andreas Albert. (28m). RODRIGO: Concert d'Aranjuez. Pepe Romero, guitarra. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (24m). KUHLAU: Quartet de corda op. 122. Quartet de corda eSBé. (32m).

18.00 GRANS INTEGRALS

BRAHMS: MÚSICA DE CAMBRA. Sonata per a clarinet i piano, op. 120 n. 1. Walter Boeykens, Jean-Claude Vanden Eynden. (24m). Sonata per a clarinet i piano, Op. 120 n. 2. Walter Boeykens, Jean-Claude Vanden Eynden. (23m).

19.00 ALMANAC

Un espai destinat a evocar i reviu els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció d'Àlex Robles.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 CATALUNYA MÚSICA: RECURS DE 10 ANYS D'HISTÒRIA

Revisió dels programes, espais i concerts més significatius. "A LA MANERA DE..." Pau Casals, a través de Marta Casals Istomin.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 12 de març de 1997 al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona. Obres per a piano de SERRA, J.SOLER, BROTONS, S.BARBER, COLOMÉ, SRIABIN, MOMPOU, FERNÁNDEZ i VIDAL. Jordi Masó. Jordi Camell. Lluís Avendaño. Agustí Fernández. Lluís Vidal. (81m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

01.00 REPERTORI DE NIT

DIMARTS, 3 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

TIPPETT: Danses rituals de "The midsummer marriage". Orquestra Simfònica de Bournemouth. Dir.: Rudolf Barshai. (30m). CLERAMBAULT: La Mort d'Hèrcules, cantata. Nicolas Rivenq, baix. Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (14m). NEUKOMM: Quintet per a clarinet, dos violins, viola i violoncel, op. 8. Divertimento Salzburg. (27m). WEBER: Invitació al vals, op. 65. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: H. von Karajan. (9m). J.Ch.BACH: Artaserse, obertura. The Hanover Band. Dir.: Anthony Halstead. (6m). BOTTESINI: Passioni amorose, per a dos contrabaixos i piano. Leonardo Colonna i Ezio Bosso, contrabaix. Luca Brancalone, piano. (14m). JANACEK: Sinfonietta. Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: André Previn. (23m). CLEMENTI: Sonata per a piano op. 37 n. 1. Donatella Failoni. (16m). TELEMANN: Obertura TWV:55, "Burlesca de Don Quixot". Orquestra Barroca de Freiburg. Dir.: Gottfried Von Der Goltz. (20m).

13.00 MOMENTS LÍRICS

LECUONA: Maria de la O, sarsuela cubana. Dolores Pérez. Luis Sagi-Vela. Luisa de Córdoba. José Granados. Maño López. Cor de Ràdio Nacional d'Espanya. Orquestra de Cambra de Madrid. Dir.: Felix Guerrero. (42m). PERGOLESI: La serva padrona. Renato Capecchi. M^a del Carmen Bustamante. Enza Ferrari, clavecí. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Antoni Ros-Marbà. (46m). O. STRAUSS: Ein Walzertraum, extractes. Rudolf Schock. Wilma Lipp. Margit Schramm. Liselotte Schmidt. Ferry Gruber. Benno Kusche. Cor Günther Arndt. Orquestra Simfònica de Berlín. Dir.: Robert Stolz. (22m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

BERLIOZ: Harold a Itàlia, op. 16. N. Imai, viola. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: C. Davis. (42m). ALFONS X EL SÀVI: Como o nome da Virgen, cantiga. Sequentia. Dir.: Barbara Thornton i Benjamin Bagby. (5m). MARBÀ: Le Tombeau de

Couperin. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (17m). BOISMORTIER: L'Estiu de Les quatre estacions. Ian Honeyman, tenor. Solistes instrumentals. (17m). HERZOGENBERG: Trio op. 61. I. Goritzki, oboè. B. Tuckwell, trompa. R. Requejo, piano. (26m). KABALEVSKI: Concert per a violí i orquestra op. 48. David Oistrakh. Orquestra Nacional de l'URSS. Dir.: D. Kabalevski. (16m). B.MARCELLO: Salm XIV. Maria Zádori. Membres de la Capella Savaria. Dir.: Pál Németh. (8m). WEBER: Passacaglia, op. 1. Orquestra de Cleveland. Dir.: Christoph von Dohnányi. (10m). VINCENT: Sonata per a oboè i baix continu n. 2, en La. M. Paul Dombrecht, oboè. Wieland Kuijken, violoncel. Robert Kohnen, clavecí. (9m).

18.00 GRANS INTEGRALS

BRAHMS: MÚSICA DE CAMBRA. Scherzo de la Sonata FAE, per a violí i piano, WoO pòst.2. Daniel Barenboim. Pinchas Zukerman. (6m). Trio en La, op. post. Trio Beaux Arts. (34m).

19.00 GRANS INTÈRPRETS MAURIZIO POLLINI. CHOPIN: Preludis op. 28. (37m). STRAVINSKI: Tres moviments de "Petruixka". (16m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 GRAN TEATRE DEL LICEU: ANTOLOGIA DE 150 ANYS D'HISTÒRIA

Un programa escrit i presentat per Roger Alier.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 15 de març de 1997 al Teatre "La Faràndula" de Sabadell. CONCERT DE SARDANES I MÚSICA PER A DUES I TRES COBLES. Obres de ROVIRA, TEIXIDOR, SERRACANT, BORGUNYÓ, COMÍN, OLTRA, SERRA i J.LL. MORALEDÀ. Mireia Padern, arpa. Montserrat Cases, piano. Pilar Subirà i Manuel Tortajada, percussió. Cobla Jovenívola de Sabadell. Cobla Sabadell. Cobla Sant Jordi. (80m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

01.00 REPERTORI DE NIT

DIMECRES, 4 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades

per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

MESSAGER: Les deux pigeons, ballet. Orquestra Nacional de l'Òpera Gal·lesa. Dir.: Richard Bonyngue. (63m). BACH: "Man singet mit Freuden vom Sieg" (Cantem amb la joia del triomf), cantata BWV 149. Solista del Cor de nens de Hannover. Paul Esswood, contralt. Kurt Equiluz, tenor. Max van Egmond, baix. Cor de nens de Hannover. Collegium Vocale. Leonhardt-Consort. Dir.: Gustav Leonhardt. (19m). CHOPIN: 2 nocturns per a piano, op. 32. Vladímir Ashkenazy, piano. (11m). PAISIELLO: Concert per a arpa en La M. Jasna Corrado Merlak. Orquestra de Cambra de la Comunitat Europea. Dir.: Dimitri Demetriades. (13m). D'INDY: Istar, variacions simfòniques, op. 42. Orquestra Filharmònica del País de Loire. Dir. Pierre Dervaux. (13m). C.Ph.E.BACH: Trio Sonata Wq 154 (H 576). London Baroque. (14m). VAUGHAN WILLIAMS: Suite Aristofànica "Les vespes". Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: A. Boulton. (27m).

13.00 MÚSICA VOCAL

PURCELL: Sound the trumpet, beat the drum, cançó de benvinguda per a James II, Z 335. Gillian Fisher. Tessa Bonner. James Bowman. Jonathan Kenny. Rogers Covey-Crump. Rufus Müller. Michael George. Charles Pott. The King's Consort. Dir.: Robert King. (24m). POULENC: Les biches. Ambrosian Singers. Philharmonia Orchestra. Dir.: G. Prêtre. (34m). FALLA: Tres melodies. Maria Orán, soprano. Miquel Zanetti, piano. (8m). MOZART: Missa brevis, KV 140, "Pastoralmesse". Helen Donath. Annette Markert. Uwe Heilmann. Andreas Schmidt. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio de Leipzig. Dir.: Herbert Kegel. (18m). STRAVINSKI: Dos poemes de Paul Verlaine. (Versió per a baríton i orquestra de cambra). Dietrich Fischer-Dieskau. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Stuttgart. Dir.: Gary Bertini. (4m). CROCE: Quatre cançons de "Triaca musicale". Collegio

Vocale e Strumentale Euterpe de Milà. Dir.: Antonio Eros Negri. (10m). TRADICIONAL: Els segadors. Conjunt vocal i instrumental La Capella Reial de Catalunya. Dir.: Dir.: Jordi Savall. (10m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

ELGAR: Nursery suite. Orquestra de l'Ulster. Dir. B. Thomson. (25m). LEKEU: Adagio, per a quartet d'orquestra. Ensemble Musique Oblique. (10m). MONTECLAIR: Segon Concert per a fagot, clavicèmbal i violoncel. Jesse Read. Karen Flint. Doug McNames. (18m). SCHUMANN: Variacions sobre el nom Abegg, op. 1. Evgeny Kissin, piano. (8m). RESPIGHI: Impressions braseres, suite per a orquestra. Philharmonia Orchestra. Dir.: Geoffrey Simon. (18m). MOZART: Tres cants maçònics, KV. 468, KV. 623, KV. 148. Schuyler Hamilton, tenor. René Terrason, baix. Jean Ver Hasselt, pianoforte. (7m). VIVALDI: Concert de cambra RV 99. Marion Verbruggen, flauta de bec. Paul Goodwin, oboè. John Holloway, violí. Dennis Godburn, fagot. John Toll, clavicèmbal. Sebastian Comberti, violoncel. (8m). BARTOK: Divertimento Sz 113. Orpheus Chamber Orchestra. (27m). FARRENC: Sonata per a violoncel i piano, op. 46. Thomas Blees, violoncel. Maria Bergmann, piano. (28m).

18.00 GRANS INTEGRALS

HAYDN: MÚSICA PER A PIANO 6 minuets de la Redoute inèdits, Hob IX:15. Walid Akl, piano. (10m). Variacions Hob. XVII:2 Walid Akl, piano. (16m) 12 minuets i quatre trios, Hob. IX:3. Walid Akl, piano. (12m). Sonata per a piano, Hob. XVI:15. Walid Akl. (9m).

19.00 NOUS INTÈPRETS

MARTINU: Sonata per a flauta i piano. Cecilia Reguero, flauta. Inés Reguero, piano. (19m). BEETHOVEN: Sonata per a violoncel i piano op. 102 n. 2. Pablo Naveran. Alessandro Törnincasa. (23m). HOROVITZ: Music Hall Suite. Q 5 M Quintet de Metall. (10m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 SCHUBERT: 200 ANYS Simfonia n. 9, D 944 (n. 8) "La Gran". Orquestra Royal Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (59m). Sonata per a violí i piano n. 2, op. post. 137, D 385. Issac Stern. Daniel Barenboim. (23m). Quartet de corda n. 1, D 18. Quartet Melos. (18m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 20 de març de 1997 a la Capella Evangèlica de Barcelona. CONCERT DE PRESENTACIÓ DE DOS NOUS GRUPS INSTRUMENTALS. Obres de C.STAMITZ, HOTTE-TERRE, TELEMANN, BOISMORTIER i HINDEMITH. Duett XVIII. Trio Telemann. (66m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

01.00 REPERTORI DE NIT

DIJOUS, 5 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

MENDELSSOHN: Magnificat per a solistes, cor i orquestra. Carola Nossek, soprano. Elisabeth Wilke, contralt. Andreas Scheibner, baix. Singakademie de Berlin. Capella Estatal de Dresden. Dir.: Dietrich Knothe. (27m). HAYDN: Sonata per a piano n. 58, Hob. XVI:48. Glenn Gould. (16m). FASCH: Concert en Re M "Die Jagd" (La caça). H. Baumann i R. Vlatkovic, trompes. Academy of St.Martin-in-the-Fields. Dir.: Iona Brown. (13m). SAINT-SAENS: L'assassinat del Duc de Guise, op. 128 (música de la pel·lícula). Ensemble Musique Oblique. (20m). J. STRAUSS (II): Vals de l'Emperador, versió per a quartet de corda, flauta, clarinet i piano de Schönberg. Harald Ossberger, piano. Wiener Concert-Verein. Dir.: Martin Sieghart. (12m). GLUCK: Alessandro, balletto. Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (24m). VILLA-LOBOS: Bachianes Braseres n. 5, per a soprano i 8 violoncels. Victòria dels Angels. Orquestra Nacional de la Radiodifusió Francesa. Dir.: Heitor Villa-Lobos. (11m). C.STAMITZ: Simfo-

nia concertant per a dos violins en Do M. Richard Friedman. Steven Smith. London Festival Orchestra. Dir.: Ross Pople. (20m). GLINKA: Sonata per a viola i piano en do m. (Inacabada). Feodor Drujinine. Mikhail Muntian. (17m).

13.00 MÚSICA ANTIGA

CABEZON: Glosses i diferències. Trio Unda Maris. (16m). MUSICA ESPANYOLA DEL SEGLE XIV. Atrium Musicae de Madrid. Dir.: Gregorio Paniagua. (13m). BANCHIERI: Festino nella sera del Giovedì Grasso avanti Cena, comèdia madrigalesca. Concerto Italiano. Dir.: Rinaldo Alessandrini. (35m). ISAAC: Missa Pasqual. The Hilliard Ensemble. Kees Boeke Consort. (21m). G.GABRIELI: 4 peces. Canadian Brass i Berlin Philharmonic Brass. (15m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

GROFÉ: Suite del Gran Cañon. Orquestra Simfònica de Detroit. Dir.: Antal Dorati. (37m). J.Ch.BACH: Concert per a fagot i orquestra en Mi b M. József Vajda. Orquestra Simfònica de Budapest. Dir.: György Lehel. (22m). DEBUSSY: Prélude à l'après-midi d'un faune. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Sergiu Celibidache. (13m). LISZT: La lúgubre góndola per a violí i piano, S 134. Gidon Kremer. Oleg Maisenberg. (8m). PURCELL: The Fatal Marriage. Emma Kirkby. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (5m). BOCCHERINI: Concert per a violoncel i orquestra n. 9, G 482. Wouter Möller. Linde Consort. Dir.: Hans-Martin Linde. (18m). GLAZUNOV: Les estacions (hivern). Orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Ernest Ansermet. (10m). ALBÉNIZ: Navarra. Orquestra Nacional d'Espanya. Dir.: Ataúlfo Argenta. (6m). ALKAN: Sonatina per a piano op. 61. Marc-André Hamelin. (18m). ANÒNIM (SEGLE XVII): Lamento di Marinetta, moglie di Masaniello, cantata. Pino de Vittorio. Cappella della Pietà de Turchini. Dir.: Antonio Florio. (14m).

18.00 GRANS INTEGRALS

HAYDN: MÚSICA PER A PIANO 12 minuets, Hob. IX:11. Walid Akl, piano. (17m). Capriccio Hob. XVII:1 Walid Akl, piano. (9m) Variacions Hob. XVII:3 Walid Akl, piano. (17m) Fantasia Hob. XVII:4. Walid Akl, piano. (6m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musi-

cal. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE...."
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 27 de gener de 1997 a l'Auditori de la Caixa de Sabadell. XARXA DE MÚSICA CLÀSSICA A CATALUNYA. INSTRUMENTS CATALANS EN CONCERT. Obres d'OLTRA, BLAY, LEON, HAVART, RAMIÓ, CASELLAS, BROTONS i VENTURA. Jordi Figaró, flabiol, tamborí i tenora. Mercè Sanchis, piano. (63m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

01.00 REPERTORI DE NIT

DIVENDRES, 6 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendas musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

PROKOFIEV: Alexander Nevsky, op. 78. Linda Finnie, mezzosoprano. Cor i Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (40m). F. COUPERIN: Concert Reial n. 4. The Smithsonian Chamber Players. Dir.: Kenneth Slowik. (15m). KALLIWODA: Concertino per a oboè i orquestra, op. 110. Ingo Goritzki, oboè. Orquestra Filharmònica de Cambra polonesa. Dir.: Wojciech Rajski. (16m). BEETHOVEN: Cançons irlandeses. Julie Kaufmann, soprano. Neues Münchner Klaviertrio. (17m). GIULIANI: Rossiniana n. 4, op. 122. Bruno Giuffredì, guitarra. (16m). LAWES: Fantasia Suite per a dos violins, baix de viola i orque n. 1. London

Baroque. (10m). DVORAK: Trio amb piano n. 4, op. 90, "Dumky". Trio Borodín. (36m). SATIE: Esports i divertiments. Laurence Allix, piano. (13m).

13.00 MÚSICS DE CATALUNYA

SORS: 10 Minuets op. 11. Tania Chagnot, guitarra. (23m). HANDEL: O sing unto the Lord, antem n. 4. Montserrat Espargarró, soprano. Magda Pujol, mezzosoprano. Dalmau González, tenor. Rafael Montaner, baix. Cor Jove de l'Orfeó Català. Coral Madrigalistas de Catalunya. José Antonio Mur, orgue. Orquestra de Cambra Nacional de Moldàvia. Dir.: Josep M. Castelló. (20m). BLANCAFORT: Quartet de corda de Pedralbes. Quartet Pedralbes. (27m). GERHARD: Capriccio per a flauta sola. Xavier Relats. (7m). DEMACHY: Suite per a baix de viola en re m. Jordi Savall. (20m). PADRÓS: Styx. Vol ad Libitum. Dir.: Jordi Rossinyol. (10m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 CONCERT IMAGINARI

Guió i selecció: Àlex Robles.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

01.00 REPERTORI DE NIT

DISSABTE, 7 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA

COTÓ: El pantano, vals. Orquestra de Cambra de l'Empordà. Dir.: Carles Coll. (6m). GIL I MEMBRADO: El comte Arnau, poema recitatiu. Sílvia Tarragona i Jordi Tenas, narradors. Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (18m). BERNAT: "L'últim adén", "Vallarnau", "Mediterrània", sardanes. Cobla Mediterrània. Dir.: Jesús Ventura. (16m). VENTURA: El cant dels ocells, sardana. Cobla La Principal d'Amsterdam. (4m).

10.00 AGENDA MUSICAL

10.05 PENTAGRAMA

Repetició del programa emès el dijous.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 L'ÀUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 GRANS OBRES

HANDEL: Joshua, oratori. Emma Kirkby, James Bowman, John Mark Ainsley, Michael George, Aidan Oliver. Cor del New College, Oxford. The King's Consort. Dir.: Robert King. (125m).

00.20 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

01.00 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 8 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA

HAYDN: Stabat Mater, Hob. XX bis. Barbara Bonney, Elisabeth von Magnus, Herbert Lippert, Alastair Miles. Cor Arnold Schönberg. Concentus Musicus Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (59m). VILLA-LOBOS: Missa Sao Sebastiao. Corydon Singers. Dir.: Matthew Best. (34m). ZIPOLI: Zoipaqui. Cristina Garcia Banegas, orgue. Cor de nens cantors de Còrdova (Argentina). Conjunt Elyma. Affetti Musicali. Dir.: Gabriel Garrido. (7m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 APERITIU MUSICAL

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE...."
Repetició del programa emès el dijous al vespre.

17.30 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA

PAISIELLO: Don Chisciotte,

òpera bufa en tres actes. Enregistrament en directe fet el 1990. Paolo Barbacini. Romano Franceschetto. Maria Angeles Peters. Elena Zilio. Mario Bolognesi. Orquestra del Teatre de l'Òpera de Roma. Dir.: Pier Giorgio Morandi. (117m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.10 AGENDA MUSICAL

22.15 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

01.00 REPERTORI DE NIT

DILLUNS, 9 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendas musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

BIZET: Simfonia n. 1 en Do M. Orquestra del Concertgebouw d'Amsterdam. Dir.: Bernard Haitink. (30m). KROMMER: Concertino per a flauta i oboè, op. 65. P.L. Graf. H. Holliger. Orquestra de Cambra Anglesa. (23m). SCHUMANN: Trio amb piano, op. 63. Jean Hubeau. Membres del Quartet Via Nova. (31m). TELEMANN: Du aber Daniel, cantata fúnebre. Greta De Reyghere. James Bowman. Guy De Mey. Max Van Egmond. Ricercar Consort. (28m). MYSLIVECEK: Octet de vent n. 2. Octet Albert Schweitzer. (10m). PADEREWSKI: Fantasia polonesa per a piano i orquestra, Op. 19. Regina Smendzianka. Orquestra Filharmònica Nacional de Varsòvia. Dir.: Stanislaw Wislocki. (23m). BACH: Concert per a violí i orquestra, BWV 1042. Marie-Annick Nicolas. Orquestra de Cambra Nacional de Tolosa. Dir.: Jean-Claude Malgoire. (15m).

13.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

BERNSTEIN: Simfonia n. 2 "L'edat de l'ansietat". Lukas Foss, piano. Orquestra Filharmònica d'Israel. Dir.: Leonard Bernstein. (35m). ECKHARDT-GRAMATTÉ: Concert per a fagot i orquestra. Vincent Ellin. Orquestra de Cambra Manitoba. Dir.: Simon Streathfeld. (14m). FRANÇAIX: Trio per a violí, violoncel i piano (1986). Saschko Gawriloff. Johannes Goritzki. Raymond Havenith. (17m). CIVITAREALE: Suite estival. Sergio Tordini i Joaquín Prats, duet de guitarres. (24m). JOLIVET: Adagio. Orquestra de Savoia. Dir.: Mark Foster. (8m). GAOS: Suite a l'antiga. Orquestra Simfònica de Galícia. Dir.: Víctor Pablo Pérez. (10m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

RAFF: Simfonia n. 4, op. 167. Orquestra Milton Keynes. Dir.: Hilary Davan Wetton. (34m). SAINT-SAËNS: La filosa d'Om-fal, op. 31. Philharmonia Orchestra. Dir.: Charles Dutoit. (8m). MOZART: Quartet de corda, KV 499. Quartet Festetics. (34m). ALBINONI: Concert per a flauta travessera, dos violins i continu n. 2, en Sol M. Enrico Di Felice. Accademia Dei Solinghi. Dir.: Rita Peiretti. (16m). HAYDN: Simfonia n. 8, "La tarda". The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (27m). BACH: "Herr Christ, der einge Gottesohn" (Senyor Jesucrist, fill únic de Déu), cantata BWV 96. Wilhelm Wiedl. Paul Esswood. Kurt Equiluz. Philippe Huttenlocher. Max van Egmond. Cor de nens de Bad Tölz. Concentus musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (20m). BRICCIARDI: Pot-pourri fantàstic sobre "Il barbiere di Siviglia", op. 10 n. 4. Quintetto Arnold. (11m).

18.00 GRANS INTEGRALS

HAYDN: MÚSICA PER A PIANO. 12 Minuets i tríos inèdits de la Redoute, Hob. Deest. Walid Akl, piano. (20m). Minuet per a Madame Bigot. Walid Akl, piano. (3m). Trio sonata, Hob. XV:32. Walid Akl, piano. (13m). 12 Minuets Hob. IX:3. Walid Akl, piano. (11m). Adagio en Fa M. Hob. XVII:9. Walid Akl, piano. (3m).

19.00 ALMANAC

Un espai destinat a evocar i reviu els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció d'Alex Robles.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 CATALUNYA MÚSICA: RECALL DE 10 ANYS D'HISTÒRIA

Revisió dels programes, espais i concerts més significatius. CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 6 de maig de 1988 al Casal del Metge de Barcelona. BEETHOVEN: Trio op. 1 n. 3. BRAHMS: Trio n. 3, op. 101. BROTONS: Trio op. 39. MENDELSSOHN: Trio op. 49 n. 1. Trio de Barcelona. (105m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ESPECIAL MOMPOU

La vida i l'obra de Frederic Mompou a través de Carme Bravo, viuda de Mompou. Programa conduït per Raimon Colomer.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

01.00 REPERTORI DE NIT

DIMARTS, 10 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendas musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

GOETZ: Concert per a piano i orquestra op. 18. Volker Banfield. Orquestra Filharmònica de la Ràdio de Hannover. Dir.: Werner Andreas Albert. (37m). ROMAN: Jubilate, cantata. Christina Högman, soprano. Peter Mattei, baix. Cor de Cambra Eric Ericson. Conjunt Barroc de Drottningholm. Dir.: Eric Ericson. (14m). SERVAIS: Capricci sobre motius de l'òpera "Le Comte Ory", op. 3, per a dos violoncel·ls. Smithsonian Chamber Players. (9m). J. Ch. BACH: Concert per a oboè, corda i continu en Fa M. B. Glätzner. Neues Bachisches Collegium Musicum de Leipzig. Dir.: Max Pommer. (23m). IPPOLITOV-IVANOV: Escenes caucàsiques. Orquestra Nacional Filharmònica. Dir.: Charles Gerhardt. (25m). GIULIANI: Tres poloneses concertants. Robin Hill i Peter Witschinsky, duo de guitarra. (11m). HAYDN: Sim-

fonia n. 11. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (22m). TARTINI: Concert per a violí, corda i continu, en La M. D 96. Uto Ughi. I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (19m).

13.00 MOMENTS LÍRICS

WAGNER: Lohengrin, extractes. Paul Frey. Cheryl Studer. Gabriele Schnaut. Ekkehard Wlaschiha. Cor i Orquestra del Festival de Bayreuth. Dir.: Peter Schneider. (77m). FERNANDEZ CABALLERO: Gigantes y cabezudos. Ana María Iriarte. Maria Teresa Erdozain. Carlos Munguia. Nicolás Aldanondo. Cor de Cambra de l'Orfeó Donostiarra. Orquestra Simfònica. Dir.: Ataulfo Argenta. (32m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

GRIEG: Quartet de corda en Fa M, op. pòst. Quartet de corda Wilanow. (19m). BEETHOVEN: Simfonia n. 5, op. 67. Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (31m). VANHAL: Concert per a 2 fagots i orquestra. Annika Wallin i Arne Nilsson. The Umea Sinfonietta. Dir.: Jukka-Pekka Saraste. (23m). ROUSSEL: Suite per a piano, op. 14. Jean Boguet. (21m). BAX: Obertura per a una Comèdia Picaresca. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Bryden Thomson. (11m). CASTELLO: Sonata concertant n. 16. L'Europa Galante. (7m). MOZART: Dues àries de concert, KV 369 i KV 490. Barbara Hendricks, soprano. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Jeffrey Tate. (18m). VILLALOBOS: Concert per a guitarra i petita orquestra. Ignacio Rodes. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Edmon Colomer. (20m).

18.00 GRANS INTEGRALS

HAYDN: MÚSICA PER A PIANO. Andante i variacions en fa m, Hob. XVII:6. Walid Akl, piano. (17m). Dues danses populars. Walid Akl, piano. (1m). Tema i variacions en Do M, Hob. XVII:5. Walid Akl, piano. (7m). 12 danses alemanyes i coda, Hob. IX:12. Walid Akl, piano. (5m). Adagio i 5 variacions, Hob. XVII:7. Walid Akl, piano. (4m). Concert en Do M, "Concerto de bébé". Walid Akl, piano. (4m). Allegro molto, Hob. XVII:d2. Ària, Hob. XVII:fl. Minuet, Hob. IX:26. Walid Akl, piano. (4m).

19.00 GRANS INTÈRPRETS

MAURIZIO POLLINI. BARTOK: Concert per a piano i orquestra n. 2. Orquestra Simfò-

nica de Xicago. Dir.: Claudio Abbado. (28m). BEETHOVEN: Sonata per a piano n. 15 op. 28 "Pastoral". (24m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 GRAN TEATRE DEL LI-CEU: ANTOLOGIA DE 150 ANYS D'HISTÒRIA

Un programa escrit i presentat per Roger Alier.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ESPECIAL MOMPOU

La vida i l'obra de Frederic Mompou a través de Carme Bravo, viuda de Mompou. Programa conduït per Raimon Colomer.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

01.00 REPERTORI DE NIT

DIMECRES, 11 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendas musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

LISZT: Concert per a piano i orquestra n. 2. L. Berman. Orquestra Simfònica de Viena. Dir.: C.M. Giulini. (23m). BACH: "O Jesu Christ, mein Lebens Licht" (Oh, Jesucrist, llum de la meua vida), cantata BWV 118. Solistes vocals. Cor Monteverdi. English Baroque Soloists. Dir.: John Eliot Gardiner. (10m). TURINA: Simfonia sevillana. Orquestra Simfònica de RTVE. Dir.: Miguel A. Gómez Martínez. (26m). DONIZETTI: Quartet de corda n. 8. The Revolutionary Drawing Room. (16m). SIBELIUS: Cançó de primavera, op. 16. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Yondani Butt. (9m). SPEER i OTT: Obres barroques per a metall. Haarlem Trumpet Consort. (19m). GLAZUNOV: Simfonia n. 2, op. 16. Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Neeme Järvi. (42m). ABEL: Peces per a viola de gamba. Rainer Zipperling. (15m).

13.00 MÚSICA VOCAL

D. PURCELL: Apol·lo i Dafne, cantata per a soprano i continu. Les Trésors d'Orphée. (7m). JANACEK: Cants populars de Silèsia. Dagmar Pecková, mezzosoprano. Ivan Kusanjer, baríton. Marián Lapsansky, piano. (23m). SCHELLE: Actus Musicus auf Weyh-Nachten. La Capella Ducale. Musica Fiata. Köln. (24m). GALUPPI: Confitebor tibi, Domine, motet. Gérard Lesne. Véronique Gens. Peter Harvey. Il Seminario musicale. (35m). ZEM-LINSKI: Sis cançons sobre textos de Maeterlinck, op. 13. Hedwig Fassbender, mezzosoprano. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Václav Neumann. (20m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

KUHLAU: Concertino per a dues trompes i orquestra, op. 45. Ib Lanzky-Otto. Froydis Ree Wekre. Orquestra Simfònica Odense. Dir.: Othmar Maga. (23m). PROKOFIEV: Sonata per a piano n. 6, op. 82. Frederic Chiu. (26m). BOCCHERINI: Simfonia n. 3, op. 12, G. 505. New Philharmonia Orchestra. Dir.: Raymond Leppard. (24m). MONIUSZKO: Quartet de corda n. 2. Quartet de Varsòvia. (16m). CHARPENTIER: Pour la seconde fois que le Saint Sacrement vient au mesme reposoir H. 372. Solistes vocals. Cors i Orquestra de la Chapelle Royale. Dir.: Philippe Herreweghe. (10m). C.Ph.E.BACH: Concert per a clavicèmbal i orquestra H 403 (Wq 1). Miklós Spányi. Concerto Armonico. Dir.: Péter Szuts. (18m). RUBINSTEIN: Sonata per a violí i piano n. 2, op. 19. Carlo Lazari. Stefano Gibellato. (33m).

18.00 GRANS INTEGRALS

HAYDN: MÚSICA PER A PIANO. Les últimes paraules de Crist a la Creu, Hob. XX:2. Walid Akl, piano. (67m).

19.15 NOUS INTÈRPRETS

DONIZETTI / GOUNOD: 2 àries d'òpera. Mi-Ja Park, soprano. Osiás Wilenski, piano. (16m). TELEMANN: Concert en Re M per a 4 flautes. Flautes d'Adri, quartet. (5m). LAMOTE DE GRIGNON: Dues cançons Margarida Buendia, soprano. Carles Puig, piano. (4m). BACH: Concert per a violí i orquestra BWV 1041. Eugeni Casas, violí. Orquestra Filharmònica de Cambra de Barcelona. Dir.: Sergio Prieto. (15m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 SCHUBERT: 200 ANYS Rondo per piano a quatre mans,

D 608. Yaara Tal i Andreas Groethuysen. (9m). Quartet de corda n. 14, D 810. "La Mort i la Donzella". Quartet Melos. (40m). Viatge d'hivern, D 911 (12 últims lieder). José Van Dam, baríton. Dalton Baldwin, piano. (34m). Sonata per a violí i piano n. 3, op. post. 137, D 408. Issac Stern. Daniel Barenboim. (17m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ESPECIAL MOMPou

La vida i l'obra de Frederic Mompou a través de Carme Bravo, viuda de Mompou. Programa conduït per Raimon Colomer.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

01.00 REPERTORI DE NIT

DIJOUS, 12 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendas musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

MAHLER: Adagio de la Simfonia n. 10. New York Philharmonic. Dir.: Leonard Bernstein. (27m). PAISIELLO: Concert per a piano i orquestra n. 2. Mariaclara Monetti. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Stephanie Gonley. (21m). MOZART: Quartet per a oboè, KV 370. Marc Schachman, oboè. Quartet Artaria. (15m). BERLIOZ: Obertura "El carnaval romà", op. 9. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Alexander Gibson. (10m). HANDEL: Concert per a orgue i orquestra, op. 7 n. 4, HWV 309. Simon Preston. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (16m). PFITZNER: Das dunkle Reich, fantasia coral op. 38. Annelies Kupper. Hans Hotter. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Eugen Jochum. (33m). J.Ch.BACH: La Giulia, obertura. The Hanover Band. Dir.: Anthony Halstead. (7m). STENHAMMAR: Quartet de corda n. 2, op. 14. Quartet de corda de Copenhagen. (31m).

13.00 MÚSICA ANTIGA

RUFFO: Cinc "Capricci" a tres veus. Accademia Strumentale Italiana. Dir.: Alberto Rasi. (13m). BENCINI: Vesperae Beatae Virginis In Sancto Petro Romane. A Sei Voce. Dir.: Bernard Fabre-Carrus. (68m). LAWES: Consort Sett a 6 en Do M. Fretwork. Paul Nicholson, orgue. (10m). ALBERT: Musikalische Kurbishütte. Cantus Cölln. Dir.: Konrad Junghänel. (12m). OTHMAYR: Quatre peces de Tricinia. Trio del Clemencie Consort. (5m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

TXAIKOVSKI: Simfonia "Manfred", op. 58. Orquestra Filharmònica d'Oslo. Dir.: Mariss Jansons. (53m). TELEMANN: Quartet per a flauta, violí, violoncel i continu n. 1, en Re M "Parisenc". Quadro Amsterdam. (16m). HAYDN: Missa brevis Sancti Joannis de Deo, "Petita missa d'orgue". Dominik Orieschnig, soprano. Petits cantors de Viena. Chorus Viennensis. Martin Haselböck, orgue. Orquestra Simfònica de Viena. Dir.: Uwe Christian Harrer. (17m). SPOHR: Concert per a violí i orquestra n. 11, op. 70. Ulf Hoelscher. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Christian Fröhlich. (25m). BACH: Partita n. 4, BWV 828. Scott Ross, clavicèmbal. (16m). JANACEK: Danses Laciennes, Orquestra Filharmònica de Rotterdam. Dir.: James Conlon. (23m).

18.00 GRANS INTEGRALS

HAYDN: MÚSICA PER A PIANO. 7 extractes de sonates. Walid Akl, piano. (1m). Sonata per a piano Hob. XVI:16. Walid Akl. (8m). Sonata per a piano n. 1, Hob. XVI:8. Walid Akl. (3m). Sonata per a piano n. 2, Hob. XVI:7. Walid Akl. (4m). Sonata per a piano n. 3, Hob. XVI:9. Walid Akl. (6m). Sonata per a piano n. 4, Hob. XVI:11. Walid Akl. (7m). Sonata per a piano n. 5, Hob. XVI:11. Walid Akl. (8m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE...."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ESPECIAL MOMPou

La vida i l'obra de Frederic

Mompou a través de Carme Bravo, viuda de Mompou. Programa conduït per Raimon Colomer.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

01.00 REPERTORI DE NIT

DIVENDRES, 13 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendas musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

CLEMENTI: Simfonia n. 1. Philharmonia Orchestra. Dir.: Claudio Scimone. (26m). HAYDN: Concert per a violí i orquestra, Hob. VIIa:1. Virtuosi de Moscou. Solista i director: Vladimir Spivakov. (20m). REGER: An die Hoffnung, op. 124. Margarete Bence, contralt. Orquestra Filharmònica del Nordoest d'Alemanya. Dir.: Hermann Scherchen. (13m). BEETHOVEN: Quartet amb piano WoO 36, n. 2. Philippe Cassard, piano. Raphael Oleg, violí. Miguel Da Silva, viola. Marc Coppey, violoncel. (21m). DELALANDE: Tercera Suite (Simfonies pels sopars del Rei). Ensemble La Simphonie du Marais. Dir.: Hugo Reyne. (18m). GLUCK: Música de Ballet d'Orfeu i Eurídice. Orquestra de Cambra "Carl Philipp Emanuel Bach". Dir.: Hartmut Haenchen. (27m). SPOHR: Concert per a clarinet i orquestra n. 1 op. 26. Karl Leister. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Stuttgart. Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. (20m). LAWES: Suite n. 2 en re m. "The Royal Consort". Conjunt instrumental. Dir.: Gustav Leonhardt. (15m).

13.00 MÚSICS DE CATALUNYA

TORRENT: Tableaux, 10 peces per a guitarra. Jaume Torrent, guitarra. (21m). MONTSALVATGE: Concierto breve per a piano i orquestra. Rosa Torres-Pardo. Orquestra Simfònica de Tenerife. Dir.: Víctor Pablo Pérez. (25m). A.SOLER: Quintet n. 6, en sol m. M. Cervera. A. Wachsmuth. A. Vauquet. M.

Cervera, C. Jacottet. (24m). BROTONS: Quartet amb piano op. 48 "A celebration of living". Leopold Piano Quartet. (17m). 4 CANÇONS NAPOLITANES. Josep Carreras. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Edoardo Müller. (12m). FALLA: Cançó. Masurka. Josep Colom, piano. (7m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ESPECIAL MOMPOU
La vida i l'obra de Frederic Mompou a través de Carme Bravo, viuda de Mompou. Programa conduït per Raimon Colomer.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

01.00 REPERTORI DE NIT

DISSABTE, 14 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA BORGUNYÓ: Petit ballet imaginari. Cobles Mediterrània i Sant Jordi. Dir.: Joan Lluís Moraleda. (8m). DANSES DE LA GARROTXA: Ball de Sant Isidre, Ball del burro, Ball de gegants. Cobla la Principal de la Bisbal. (11m). DE PEDRAFORÇA: Poema d'amor occità, poema per a cobla. Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (6m). J.LL.MORALEDA: Els primers cent anys, sardana. Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Josep Cassú. (10m). BLAY: Quatre cançons per a cobla i veu, sobre poemes de Miquel Descot. Gemma M. Coma. Cobla la Principal de la Bisbal. Dir.: Joan Josep Blay. (8m).

10.00 AGENDA MUSICAL

10.05 PENTAGRAMA
Repetició del programa emès el dijous.

11.00 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 L'ÀUDIOVISUAL
Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 GRANS OBRES DIVERSOS AUTORS: Requiem de la reconciliació (En memòria de les víctimes de la Segona Guerra Mundial). Tobias Janzik. Donna Brown. Julie Moffat. Ingeborg Danz. Thomas Randle. Andreas Schmidt. Gächinger Kantorei Stuttgart. Cor de Cambra de Cracòvia. Orquestra Filharmònica d'Israel. Dir.: Helmut Rilling. (107m).

00.00 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

01.00 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 15 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA CALDARA: Benedicta et venerabilis es, gradual. Monika Frimmer. Raf Popken. Westfälische Kantorei. Capella Agostino Steffani. Dir.: Lajos Rovatkay. (11m). CHARPENTIER: Canticum ad Beatam Virginem Mariam (segona part). El Concert de les Nacions. Dir.: Jordi Savall. (39m). GAZZANIGA: Glòria per a solistes, cor mixt, orquestra i orgue. Cappella Musicale de la Catedral de Verona. Dir.: Alberto Turco. (40m). FESTA: Missa Se congie pris. Conjunt Huelgas. Dir.: Paul Van Nevel. (10m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 APERITIU MUSICAL

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE...."
Repetició del programa emès el dijous al vespre.

17.30 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA DVORAK: El pagès astut, òpera còmica en dos actes, op. 37. Václav Zitek. Eva Depoltová. Karel Berman i Karel Prusa. Jitka Sobehartová. Marie Veselá. Cors i Orquestra Simfònica de

Ràdio Praga. Dir.: Frantisek Vajnar. (118m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.10 AGENDA MUSICAL

22.15 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

01.00 REPERTORI DE NIT

DILLUNS, 16 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA BENNETT: Concert per a piano n. 1, op. 1. Malcolm Binns. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Nicholas Braithwaite. (24m). M.HAYDN: Simfonia en Re M, P 11. Orquestra de Cambra Franz Liszt. Dir.: János Rolla. (20m). HANDEL: Tanti strali al sen mi schocchi. Duet HWV 197. Mária Zádori, soprano. Paul Eswood, contratenor. Cseperke Falvay, violoncel. Péter Ella, clavecí. (9m). KOZELUCH: Quartet de corda op. 33 n. 1. Quartet Stamicz. (22m). FIBICH: Toman i la ninfa del bosc, poema simfònic op. 49. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Gerd Albrecht. (14m). BOCCHERINI: Concert per a violoncel i orquestra n. 5, G 478. David Geringas. Orquestra de Cambra de Pàdua i del Vèneto. Dir.: Bruno Giuranna. (24m). PACHELBEL: Trio Sonata n. 6 per a dos violins scordatura i baix. London Baroque. (9m). MOLINO: Concert per a guitarra i orquestra, op. 56. Pepe Romero. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Iona Brown. (24m). VIVALDI: Concert per a oboè, corda i continu,

RV 447. Heinz Holliger. I Musici. (14m).

13.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

LYATOSHINSKY: Simfonia n. 1, op. 2. Orquestra Simfònica Estatal d'Ucraïna. Dir.: Vladimir Gnedash. (36m). PONCE: Ferial. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Enrique Bátiz. (15m). HINDEMITH: Ludus Tonalis, segona part. Siegfried Mauser, piano. (35m). ARNOLD: Concert per a clarinet i orquestra n. 2, op. 115. Emma Johnson. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Ivor Bolton. (16m). BRITTEN: My Beloved is mine, càntic. Peter Pears, tenor. Benjamin Britten, piano. (7m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA C.Ph.E.BACH: Concert per a dos clavecins H 410 (Wq 46). G. Leonhardt. A. Curtis. Collegium Aureum. Dir.: Franz Josef Meier. (23m). WEBER: Simfonia n. 1. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (25m). CHARPENTIER: Miserere, H. 219. A. Mellon. I. Poulenard. H. Ledroit. W. Kendall. D. Kooy. Cors i Orquestra de la Chapelle Royale. Dir.: Ph. Herreweghe. (21m). BEETHOVEN: Sextet per a dues trompes i quartet de corda, op. 81 b. Zdenek Tylsar i Bedrich Tylsar, trompes. Orquestra de Cambra Dvorak. (17m). THALBERG: Fantasia sobre motius de Beatrice di Tenda de Bellini, op. 49. Francesco Nicolosi, piano. (13m). DVORAK: Kate i el Diable (obertura, preludis i dansa). Orquestra Filharmònica Eslovaca de Kosice. Dir.: Robert Stankovsky. (22m). MOZART: Concertone per a dos violins i orquestra, KV 190. Philip Bride. Christian Crenne. Ensemble Instrumental de França. Dir.: Kurt Redel. (30m).

18.00 GRANS INTEGRALS HAYDN: MÚSICA PER A PIANO. Sonata per a piano n. 6, Hob. XVI:10. Walid Akl. (7m). Sonata per a piano n. 7 (Temes i variacions), Hob. XVII:d1. Walid Akl. (6m). Sonata per a piano n. 8, Hob. XVI:5. Walid Akl. (9m). Sonata per a piano n. 9, Hob. XVI:4. Walid Akl. (6m). Sonata per a piano n. 10, Hob. XVI:1. Walid Akl. (8m). Sonata per a piano n. 11, Hob. XVI:2. Walid Akl. (14m).

19.00 ALMANAC

Un espai destinat a evocar i reviu els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció d'Àlex Robles.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍ- CIES I AGENDA MUSICAL

20.13 CATALUNYA MÚSICA: RECULL DE 10 ANYS D' HISTÒRIA

Revisió dels programes, espais i concerts més significatius. PENTAGRAMA. AUDICIÓ COMENTADA: Música per als Reials Focs Artificials, de Händel.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CON- CERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 21 de març de 1997 al Teatre "La Faràndula" de Sabadell. CONCERT DE PASQUA DE L'ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS. PUCCINI: Preludi simfònic. Capricci simfònic. Preludi i llegenda de "Le Villi". Missa de Glòria. Lluís Vilamajó, tenor. Lluís Sintes, baríton. Cor Madrigal. Orquestra Simfònica del Vallès. Dir.: Salvador Brotons. (75m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

01.00 REPERTORI DE NIT

DIMARTS, 17 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍ- CIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE- TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍ- CIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

HANDEL: Cecília, volgi un sguardo. J. Smith. J. Elwes. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (28m). LISZT: El que se sent a la muntanya, poema simfònic. Orquestra Simfònica de Budapest. Dir.: Árpád Joó. (30m). HAYDN: Simfonia concertant per a violí, violoncel, oboè i fagot, Hob. I:105, op. 84. Vladimir Spivakov. Mikhaïl Milman. Alexei Utkin. Marc Minowski. Virtuosi de Moscou. Dir.: Vladimir Spivakov. (22m). BIBER: Serenata "Der Nachtwächter". New London Consort. Dir.: Philip Pickett. (11m). MOZART: Trio amb piano KV 542. The Mozartean Pla-

yers. (19m). MARINI: Passacaglio. Capriccio Stravagante. Dir.: Skip Sempé. (7m). R. STRAUSS: Serenata per a 13 instruments de vent op. 7. London Winds. Dir.: Michael Collins. (9m). DVORAK: Cyprise (Xiprers), per a quartet de corda, B. 152. Quartet de corda Anglès. (34m).

13.00 MOMENTS LÍRICS

NIETO / GIMENEZ: El barbero de Sevilla. Conchita Domínguez. Mari Carmen Ramírez. Luis Villarejo. Selica Pérez Carpio. Orquestra Simfònica. Dir.: Benito Lauret. (50m). GLUCK: Le Cinesi, òpera-serenata. Isabelle Poulenard. Anne Sofie von Otter. Gloria Banditelli. Guy de Mey. Orquestra de la Schola Cantorum de Basilea. Dir.: Rene Jacobs. (57m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍ- CIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

SCHUMANN: Concert per a violí i orquestra. Gidon Kremer. Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (33m). RAMEAU: Zoroastre, música de dansa. Ulsamer Collegium. Dir.: Josef Ulsamer. (17m). BEETHOVEN: Trio amb piano op. 1, n. 3. Trio Zingara. (29m). ROSSLER-ROSETTI: Concert per a oboè en Do M. Lajos Lencsés. Orquestra de Cambra Eslovaca. Dir.: Bohdan Warchal. (18m). BRAHMS: Variacions sobre un tema de Schumann op. 9. Martin Jones, piano. (18m). BACH: "Ich glaube, lieber Herr, hilf meinem Unglauben!" (Crec! Ajude la meua manca de fe!), cantata BWV 109. Marcus Klein. Michael Stumpf. Paul Esswood. Kurt Equiluz. Max van Egmond. Cor de nens de Bad Tölz. Concentus musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (25m). ROSSINI: Obertura de "La gazza ladra". Orquestra Simfònica de Budapest. Dir.: Adam Fischer. (10m).

18.00 GRANS INTEGRALS

HAYDN: MÚSICA PER A PIANO. Sonata per a piano n. 12, Hob XVI:12. Walid Akl. (9m). Sonata per a piano n. 13, Hob. XVI:6. Walid Akl. (15m). Sonata per a piano n. 14, Hob XVI:3. Walid Akl. (9m). Sonata per a piano n. 15, Hob XVI:13. Walid Akl. (8m). Sonata per a piano n. 16, Hob. XVI:14. Walid Akl. (10m).

19.00 GRANS INTÈRPRETS

MAURIZIO POLLINI. BRAHMS: Concert per a piano i orquestra n. 1, op. 15. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Karl Böhm. (46m). CHOPIN: nocturn n. 13 op. 48. (6m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍ- CIES I AGENDA MUSICAL

20.13 GRAN TEATRE DEL LI- CEU: ANTOLOGIA DE 150 ANYS D'HISTÒRIA

Un programa escrit i presentat per Roger Aliet.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CON- CERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 24 de març de 1997 al Palau de la Música Catalana. LA MÚSICA I EL CINEMA. Knox-Galesburg Symphony. Dir.: Bruce Polay. (71m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

01.00 REPERTORI DE NIT

DIMECRES, 18 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍ- CIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE- TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍ- CIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

BEETHOVEN: "El Rei Esteve", música d'escena, Op. 117. Ambrosian Singers. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Michel Tilson Thomas. (24m). VIVALDI: Concert per a flauta op. 10, n. 5, RV 442. Michael Schneider, flauta de bec. Camerata Köln. (8m). SCHUMANN: Quartet de corda, Op. 41 n. 2. Quartet Melos (22m). MOZART: Concert per a tres pianos i orquestra n. 7, KV 242. Karl Engel. Till Engel. Leopold Hager. Orquestra del Mozarteum de Salzburg. Dir.: Leopold Hager. (24m). SPOHR: Simfonia n. 5, op. 102. Orquestra Filharmònica Estatal Txecoslovaca a Kosice. Dir.: Alfred Walter. (27m). HANDEL: Concerto grosso op. 6 n. 9. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Iona Brown. (14m). VIEUX-TEMPS: Concert per a violoncel i orquestra n. 2, op. 50. Heinrich Schiff. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Stuttgart. Dir.: Neville Marriner. (21m). GEBAUER: Quintet de vent n. 2. Le Concert Improptu. (25m). C. PH. E.

BACH: Simfonia per a corda n. 2, Wq 182. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (12m).

13.00 MÚSICA VOCAL

MARTINU: Llegenda del fum de les patates. Milada Cejková, soprano. Marie Mrazová, contralt. Ivan Kusnjer, baríton. Solistes instrumentals. Cor Mixt Kühn. Dir.: Pavel Kühn. (20m). MOZART: Missa brevis KV 275. Thomas Rieger. Florian Mock. Gerhard Werlitz. Ulrich Streckmann. Cor de Cambra del Augsburger Domsingknaben. Collegium Aureum. Dir.: Reinhard Kammler. (15m). DE ZUMAYA: Sol-fa de Pedro. Chanticleer. Chanticleer Sinfonia. Dir.: Joseph Jennings. (8m). ELGAR: Sea Pictures, op. 37. Felicity Palmer. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Richard Hickok. (23m). ALBERT: Quatre cançons. Cantus Cölln. Dir.: Konrad Junghänel. (11m). DVORAK: Cants moravis, op. 32. Cor Mixt Kühn. Dir.: Pavel Kühn. Stanislav Bogunia, piano. (28m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍ- CIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

KUHLAU: Concert per a piano i orquestra, op. 7. Michael Ponti. Orquestra Simfònica Odense. Dir.: Othmar Maga. (30m). HAYDN: Simfonia n. 102. Orquestra Reial Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (23m). SAINT-SAËNS: Fragment de concert per a arpa i orquestra, op. 154. Catherine Michel. Orquestra de Ràdio Luxemburg. Dir.: Louis de Froment. (13m). TELEMANN: Obertura, TWV 55:g4. Concentus musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (20m). PAGANINI: Quartet op. 4 n. 1. R. Kussmaul, violí. U. Koch, viola. S. Prunnbauer, guitarra. M. Cervera, violoncel. (19m). NOSKOWSKI: El llac Morskie Oko als Tatras, concert obertura. Orquestra Simfònica Nacional Polonesa a Varsòvia. Dir.: Witold Rowicki. (13m). BRUCKNER: Te Deum. Karita Mattila. Susanne Mentzer. Vinson Cole. Robert Holl. Cor de la Ràdio de Baviera. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Bernard Haitink. (24m). LOCATELLI: Sonata per a flauta op. 2 n. 1. Stephen Preston, flauta. Anthony Pleeth, violoncel. Christopher Hogwood, clavicèmbal. (8m).

18.00 GRANS INTEGRALS

HAYDN: MÚSICA PER A PIANO. Sonata per a piano n. 17, Hob. XVI Deest:17. Walid Akl. (13m). Sonata per a piano n. 18, Hob. Deest. Walid Akl. (13m).

Sonata per a piano n. 19, Hob. XVI:47. Walid Akl. (11m) Sonata per a piano n. 20, Hob. XVI:18. Walid Akl. (11m)

19.00 NOUS INTERPRETS
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 14 d'agost de 1996 a l'Acadèmia de Música de Torroella de Montgrí. CONCERT DELS GUARDONATS DEL II CONCURS INTERNACIONAL DE CANT "JAUME ARAGALL" 1995. Obres de diversos autors. Rosa Mateu, soprano. Mireia Casas, soprano. Vicenç Esteve, tenor. Irakli Grgalashvili, bariton. Osiás Wilenski, piano. (56m).

20.10 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.20 SCHUBERT: 200 ANYS
Sonata per a piano D 959. Christian Zacharias. (41m). Quartet de corda n. 11, D 353, op. post. Quartet Melos. (23m). Sonata per a viola i piano, D 821 "Arpeggione". Yuri Bashmet. Mikhail Muntian. (26m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 6 de setembre de 1994 a l'Església del Pi de Barcelona. XXIX JORNDES INTERNACIONALS DE CANT CORAL. Obres de SUSATO, BRUCKNER, SCHUBERT i MOZART, entre d'altres. Cor Signum. Cor Akademicki Ar-T. Dir.: Montserrat Bonet i Benedykt Blonski. (77m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

01.00 REPERTORI DE NIT

DIJOUS, 19 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendas musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

TXAIKOVSKI: Concert per a violí i orquestra, op. 35. Gabriel Croitoru. Orquestra Filharmò-

nica de Niça. Dir.: Claude Bar-don. (36m). DELALANDE: Ju-bilate Deo omnis terra, salm 99 S. 9. Mieke Van Der Sluis. Heidi Brunner. Gilles Ragon. Ian Ho-neyman. Bernard Deletre. En-semble vocal de Nantes. La Grande Ecurie et la Chambre du Roy. Dir.: Paul Colleaux. (12m). MOZART: Una broma musical, KV 522. Orquestra de Cambra Jean-François Paillard. Dir.: J. F. Paillard. (21m). RUBINS-TEIN: Música de Ballet de l'ò-pera El Dimoni. Orquestra Fil-harmònica Eslovaca. Dir.: Mi-chael Halász. (15m). REINDL: Simfonia concertant per a violí solista, dues flautes, dos oboès, fagot, dues trompes i corda, en Re M. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Howard Griffiths. (20m). DVORAK: Terzetto per a dos violins i viola, op. 74 B 148. Membres del Quartet de corda Anglès. (17m). RESPIGHI: La Sensitiva, cantata. Faridah Su-brata, mezzosoprano. Orques-tra Sinfònica de la Ràdio Txe-coslovaca (Bratislava). Dir.: Adriano. (27m). ARNE: Con-cert per a clavicèmbal en Do M. The Parley of Instruments. So-lista i director: Paul Nicholson. (13m).

13.00 MÚSICA ANTIGA

DIVERSOS AUTORS ITA-LIANS: Il Solazzo, recull de mú-sica per a un banquet medieval. (Selecció) The Newberry Con-sort. (17m). ANÓNIM: Le jeu des pèlerins d'Emmaüs, drama litúrgic del segle XII. Ensemble Organum. Dir.: Marcel Pérès. (60m). MODERNE: Danseryes. Musica Antiqua. Dir.: Christian Mendoze. (6m). COLLASSE: Sur le bonheur des Justes et sur le malheur des réprouvés, segon càntic espiritual de Jean Racine. Agnès Mellon. Sandrine Piau. Benoît Thivel. Les Talens Lyri-ques. Dir.: Christophe Rousset. (12m). CASTRO: Cançons sobre poemes de Ronsard. Ensemble Clément Janequin. Dir.: Domi-nique Visse. (15m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

KRAUS: Simfonia en Mi b M. Orquestra de Cambra del Museu Nacional, Estocolm. Dir.: Clau-de Ghenetay. (20m) VOLK-MANN: Trio amb piano, op. 3, en Fa M. Beethoven Trio Ravensburg. (25m). PERGOLESI: Il Maestro di Musica, òpera bufa. Emilia Ravaglia. Gino Si-nimberghi. Renato Cesari. Tina Toscano. Orquestra Sinfònica de la RAI de Milà. Dir.: Mario Rossi. (47m). HAYDN: Concert per a dues trompes i orquestra, en Mi b M. Zdenek Tylsar. Be-drich Tylsar. Orquestra de Cam-

bra Dvorak. Dir.: Petr Altrich-ter. (20m). SIBELIUS: Pel·lees i Melisanda, suite op. 46. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Yondani Butt. (30m). VIVALDI: Sonata de cambra a tres, op. 1 n. 10, RV 78. Solistes de Mos-cou-Montpellier. (8m).

18.00 GRANS INTEGRALS

HAYDN: MÚSICA PER A PIA-NO. Sonata per a piano n. 28, Hob XVI:5. Walid Akl. (7m). Sonata per a piano n. 29, Hob. XVI:45. Walid Akl. (17m) So-na-ta per a piano n. 30, Hob. XVI:19. Walid Akl. (19m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musi-cal. Guió i realització: Pere Bu-rès i Àlex Robles.

21.00 CONCERT EN DIREC-TE

Transmissió des del Palau de la Música Catalana de Barcelona del Concert Commemoriatiu del 10è Aniversari de Catalunya Música.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Pre-sentació a càrrec d'Alfred Cella-ya.

01.00 REPERTORI DE NIT

DIVENDRES, 20 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Re-cull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendas musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes nove-tats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

BIBER: Missa Al·leluia, a 36. Gradus ad Parnassum. Concer-to Palatino. Choralschola der Wiener Hofburgkapelle. Dir.: Konrad Junghänel. (33m). PIERNE: Concert per a piano i orquestra, op. 42. Dag Achatz. Philharmonic de Lorraine. Dir.: Jacques Houtmann. (20m). BO-RODIN: Simfonia n. 1. Orques-tra Filharmònica de Rotterdam. Dir.: Valery Gergiev. (35m). DE-VIENNE: Concert per a fagot n. 2. Eckart Hübner. Orquestra de Cambra Eslovaca. Dir.: Bohdan Warchal. (14m). GIULIANI: So-nata per a violí i guitarra. Itz-hak Perlman. John Williams. (22m). VIVALDI: Concert per a

tres violins, corda i continu, RV 551. Il Giardino Armonico. Dir.: Giovanni Antonini. (10m). REJ-CHA: Sinfónico per a quatre flautes, op. 12. Quartet Kuhlau. (25m).

13.00 MÚSICS DE CATALUNYA

SORS: Fantasia op. 46 "Souve-nir d'amitié". Luis Orlandini, guitarra. (9m). GRANADOS: Trio amb piano. Piano Trio Salzburg. (29m). MARAIS: Pe-ces de viola del Llibre quart. (6 i 7). Jordi Savall, baix de viola. Ton Koopman, clavecí. Hopkin-son Smith, guitarra barroca. (10m). BALADA: Guernica. Orquestra de Louisville. Dir.: Jorge Mester. (15m). TURINA: Sanlúcar de Barrameda, Sonata pintoresca per a piano. Alicia de Larrocha. (21m). BAGUER: Fratres. Vicente Sardinero, ba-riton. Cor "Es taller". Orques-tra de cambra integrada per professors de l'O.S.I.B. Dir.: Francesc Bonnin. (4m). CANÇONER DE PALAU: Obres de Badajoz, Anchieta, Gabriel i Alonso. Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (15m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 CONCERT IMAGINARI
Guió i selecció: Àlex Robles.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Pre-sentació a càrrec d'Alfred Cella-ya.

01.00 REPERTORI DE NIT

DISSABTE, 21 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Re-cull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA

HAVART: El dubte. Cobla Ciut-tat de Girona. (5m). PUIGFE-RRER: Somni, sardana. Cobla La Principal d'Amsterdam. (5m). DANSES TRADICIO-NALS CATALANES: Sant Fe-rriol de Senterada. Muntanyen-ca. Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (6m). BERNAT: Sant Jau-me de Frontanyà, sardana. Co-bla Juvenil de Bellpuig. Dir.: Concepció Ramió. (6m).

TOLDRA: El roserar, Salou, sardanes. Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (9m). **JOSEP SERRA:** El profeta, vals. El pilot, schottisch. El grumete, vals-socis. Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (8m).

10.00 AGENDA MUSICAL

10.05 PENTAGRAMA

Repetició del programa emès el dijous.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 L'ÀUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 GRANS OBRES

BEETHOVEN: Missa solemnis, op. 123. Tina Kiberg. Waltraud Meier. John Aler. Robert Holl. Cor i Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Daniel Barenboim. (83m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

01.00 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 22 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA

TELEMANN: Danket dem Herrn, oratori TVWV 15:20 (Hamburgische Kapitänsmusik 1755). Mechthild Bach. Mechtild Georg. Susanne Lena Norin. Gerd Türk. Michael Schopper. Raimund Nolte. Silke Stapf. Jacob Winter. La Stagione. Dir.: Michael Schneider. (55m). **IRIBARREN:** Sagrada devoció, cantata. Elvira Padín, soprano. Conjunt instrumental. Dir.: Miguel Angel Tallante. (9m). **W.LLOYD WEBBER:** Missa Santa Maria Magdalena, per a cor i orgue. Richard Hickox Singers. Ian Watson, orgue. Dir.: Richard Hickox. (14m). **PURCELL:** Raise, raise the voice, oda per el dia de Santa Cecília, Z 334. Gillian Fisher. Mary Seers. James Bowman. Nigel Short. Mark Padmore. Andrew Tusa. Michael George. Robert Evans. The King's Consort. Dir.: Robert King. (12m). **BERNSTEIN:**

Primer i Segon Introit de la Missa. Solistes Vocals. The Norman Scribner Choir. The Berkshire Boy Choir. Stage Musicians. Dir.: Leonard Bernstein. (10m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 APERITIU MUSICAL

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE...." Repetició del programa emès el dijous al vespre.

17.30 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA

DONIZETTI: Imelda de Lambertazzi, òpera en dos actes (Primer enregistrament mundial, fet en directe el 1989). Floriana Sovilla. Diego d'Auria. Fausto Tenzi. Andrea Martin. Gastone Sarti. Cor i Orquestra de la Suïssa Italiana. Dir.: Marc Andrae. (122m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.10 AGENDA MUSICAL

22.15 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

01.00 REPERTORI DE NIT

DILLUNS, 23 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

ARENSKI: Concert per a violí i orquestra op. 54. Sergei Stadler. Orquestra Filharmònica de Leningrad. Dir.: Vladislav Txernui-

xenco. (23m). **GALUPPI:** Concerto a Quattro en sol m. Quartet Aglàia. (9m). **J.Ch.BACH:** Alessandro nell'Indie, obertura. The Hanover Band. Dir.: Anthony Halstead. (7m). **MENDELSSOHN:** Sonata per a piano op. 106. Frederic Chiu, piano. (20m). **RAMIREZ:** Missa Criolla. Josep Carreras. Coral Salve de Laredo. Sociedad Coral de Bilbao. Conjunt instrumental. Dir.: José Luis Ocejó. (20m). **RAMEAU:** El Temple de la Glòria, suite orquestral. Orquestra Barroca Philharmonia. Dir.: Nicholas McGegan. (34m). **KARLOWICZ:** Stanislaw i Anna Oswiecimowie. (Poema simfònic). Orquestra Simfònica de la Filharmònica de Silèsia. Dir.: Jerzy Salwarowski. (22m). **CHERUBINI:** Quartet de corda n. 5. Quartet Melos. (25m).

13.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

MATTHEWS: Sonata n. 4, per a orquestra. London Sinfonietta. (25m). **BARTOK:** Concert per a viola i orquestra, Sz 120. Rivka Golani. Orquestra Simfònica de Budapest. Dir.: András Ligeti. (23m). **BARBER:** Dues escenes de "Marc Antoni i Cleopatra", op. 40. New Philharmonia Orchestra. Dir.: Thomas Schippers. (18m). **GUBAIDULINA:** Introitus, concert per a piano i orquestra de cambra. Andreas Haefliger, piano. Orquestra Filharmònica de la Ràdio de Hannover de la NDR. Dir.: Bernhard Klee. (23m). **GINASTERA:** Quartet de corda n. 1, op. 20. Quartet Llatinoamericà. (20m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

ROMAN: Música de casament. Susanne Rydén, soprano. Christina Högman, soprano. Peter Mattei, baix. Nils-Erik Sparf, violí. Cor de Cambra Eric Ericson. Conjunt Barroc de Drottningholm. Dir.: Eric Ericson. (34m). **DEBUSSY:** El martiri de Sant Sebastià, fragments simfònics. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Pierre Monteux. (23m). **TURINA:** Ritmos, fantasia coreogràfica op. 43. Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Antonio de Almeida. (16m). **ARNE:** Simfonia n. 1. Cantilena. Dir.: Adrian Shepherd. (9m). **MARAIS:** La sonnerie de Sainte Geneviève du Mont à Paris. Sigiswald Kuijken, violí. Wieland Kuijken, viola de gamma. Gustav Leonhardt, clavicèmbal. (8m). **RIMSKI-KORSAKOV:** Introducció i Somni de Dodon, del Gall d'Or. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neme Järvi. (10m). **PAGANINI:** Trio per a violí, guitarra i violoncel. Trio Paganini. (23m).

MOZART: Concert per a flauta i orquestra n. 1, KV 313. James Galway. Festival Strings Lucerne. Dir.: Rudolf Baumgartner. (28m).

18.00 GRANS INTEGRALS

HAYDN: MÚSICA PER A PIANO Sonata per a piano n. 31, Hob. XVI:46. Walid Akl. (19m). Sonata per a piano n. 32, Hob. XVI:44. Walid Akl. (11m). Sonata per a piano n. 33, Hob. XVI:20. Walid Akl. (17m).

19.00 ALMANAC

Un espai destinat a evocar i revivir els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció d'Àlex Robles.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 CATALUNYA MÚSICA: RECULL DE 10 ANYS D'HISTÒRIA

Revisió dels programes, espais i concerts més significatius. CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 10 de maig de 1987 al Palau de la Música Catalana amb motiu de la inauguració de l'Emissora. Obres de SCHUBERT, FAURE, BRAHMS i altres. Victòria dels Angels. Manuel García Morante. (54m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 27 d'agost de 1992 a l'Església Parroquial de Matadepera. XII FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA. **SCHUBERT:** Quartettsatz en do m. **TARTINI:** Concert per a flauta i corda en Sol M. **PLA:** Concert per a flauta i corda en Sol M. **TXAIKOVSKI:** Quartet de corda n. 3, op. 30. Claudi Arimany, flauta. Orquestra de Cambra Kremlin. Dir.: Misha Rachlevsky. (74m).

23.30 PROGRAMA ESPECIAL REVETLLA DE SANT JOAN

02.00 REPERTORI DE NIT

DIMARTS, 24 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

SIBELIUS: Simfonia n. 2, op. 43. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (47m). MATTEIS: Sonata en Fa M, llibre III, n. 7-9. The Arcadian Academy. Dir. Nicholas McGegan. (6m). RAKHMANINOV: Tres cants russos per a cors i orquestra simfònica, op. 41. Cors russos Yurlov. Orquestra Simfònica de Moscou. Dir.: Evgueni Svetlanov. (14m). FRANCK: Preludi, Coral i Fuga. Jorge Bolet, piano. (20m). BRUCH: Concert per a clarinet i viola op. 88. Thea King. Nobuko Imai. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Alun Francis. (20m). DITTERSDORF: Nocturn per a violí, chalumeau, dues violes, dues trompes i contrabaix. Concilium Musicum. (21m). FALLA: Sis cançons populars espanyoles Ezequiel Lareira, violí. Dana Protopopescu, piano. (12m). F.COUPERIN: Les Nations: La Francesa. Solistes Barrocs Europeus. (20m).

13.00 MOMENTS LÍRICS

LUNA: Molinos de viento. Pilar Lorengar. Carlos Munguia. Manuel Ausensi. A. Diaz Martos. Cors cantors de Madrid. Gran Orquestra Simfònica. Dir.: Ataúlfo Argenta. (42m). ZELLER: L'ocellaire (extractes). Erika Köth. Renate Holm. Rudolf Schock. Cor Günther Arndt. Orquestra Simfònica de Berlín. Dir.: Frank Fox. (32m). VERDI: "Ce jour hereux est plein d'allegresse!", cor de l'acte III de "Don Carlo". Cor i Orquestra del Teatre Alla Scala. Dir.: Claudio Abbado. (8m). FOMIN: Els cotxers a la posta (òpera còmica en un acte). Solistes vocals. Cor Glinka de Leningrad. Orquestra de l'Opera-Studio del Conservatori de Leningrad. Dir.: V. Txernuixenko. (27m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

RESPIGHI: Concerto in Modo Misolidio, per a piano i orquestra. Sonya Hanke. Orquestra Simfònica de Sidney. Dir.: Myer Fredman. (35m). MOZART: Quartet de corda, KV 575. Quartet Festetics. (25m). R. STRAUSS: Dansa dels set vels de Salomé. Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (10m). BUXTEHUDE: "Jubilate Domino", cantata BuxWV 64. René Jacobs, contratenor. The Kuijken Consort. (8m). GLAZUNOV: Concert per a piano i orquestra n. 2, op. 100. Dmitri Alexiev.

Gran Orquestra Simfònica de la RTV de Moscou. Dir.: Yuri Nikolaevski. (20m). VIVALDI: Trio Sonata per a flauta de bec, fagot i b.c., RV 86. The Chandos Baroque Players. (10m). SPOHR: Simfonia n. 1, op. 20. Orquestra Filharmònica Estatal Txecoslovaca a Kosice. Dir.: Alfred Walter. (35m). SOLER: Comedietis Carnes, motet. Cor i Orquestra de Cambra "Villa de Madrid". Dir.: José María Barquín. (6m).

18.00 GRANS INTEGRALS

HAYDN: MÚSICA PER A PIANO. Sonata per a piano n. 34, Hob XVI:33. Walid Akl. (17m). Sonata per a piano n. 35, Hob. XVI:43. Walid Akl. (13m). Sonata per a piano n. 36, Hob. XVI:21. Walid Akl. (15m).

19.00 GRANS INTÈPRETS

MAURIZIO POLLINI. DE-BUSSY: Sis estudis per a piano, llibre segon. (23m). SCHUMANN: Sonata per a piano n. 1, op. 11. (32m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 GRAN TEATRE DEL LICEU: ANTOLOGIA DE 150 ANYS D'HISTÒRIA

Un programa escrit i presentat per Roger Alier.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 21 de març de 1997 a la Basílica de Montserrat. CONCERT DE SETMANA SANTA. MESSIAEN: Le livre du Saint Sacrement (extractes). Josep Maria Mas Bonet, orgue. (54m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

01.00 REPERTORI DE NIT

DIMECRES, 25 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

MOZART: Simfonia n. 36, KV 425, "Linz". The Academy of Ancient Music. Dir.: Ch. Hogwood. (38m). HANDEL: "Sing Unto God", Anthem pel casament del Príncep Frederick i la Princesa Augusta de Saxe-Coburg. Gillian Fisher, soprano. James Bowman, contratenor. John Mark Ainsley, tenor. Michael George, baix. Cor del New College d'Oxford. The King's Consort. Dir.: Robert King. (17m). C.STAMITZ: Sonata per a viola i pianoforte, en Si b M. Anna Barbara Duetschler. Ursula Duetschler. (16m). BRITTEN: Funeral rus Orquestra Simfònica de Birmingham. Dir.: Simon Rattle. (6m). GRETRY: Concert per a flauta en Do M. Marc Grauwels. Orquestra de Cambra de la Comunitat Europea. Dir.: Dimitri Demetriades. (15m). TAUSIG-EIBENSCHÜTZ: Melodies gitanes hongareses per a piano i orquestra. Frankuski Setrak. Orquestra de Cambra de la Filharmònica de Polònia. Dir.: Wojciech Rajski. (14m). BARSANTI: Sonata per a flauta de bec i continu, op. 1 n. 6. Arcadia. (12m). RUBINSTEIN: Simfonia n. 6, op. 111. Philharmonia Hungarica. Dir.: Gilbert Varga. (42m).

13.00 MÚSICA VOCAL

BACH: "Gottes Zeit ist die allerbeste Zeit" (El temps de Déu és el millor temps. Actus tragicus), cantata BWV 106. Greta De Reyghere. James Bowman. Guy De Mey. Max Van Egmond. Ricercar Consort. (20m). CHERUBINI: Missa de la Coronació del Rei Carles X. Cor i Orquestra Philharmonia. Dir.: Riccardo Muti. (50m). GRIEG: Melodies de cor, op. 5. Monica Groop, mezzo-soprano. Love Derwingwer, piano. (6m). BRITTEN: Himne a Santa Cecília, op. 27. King's College Choir, Cambridge. (10m). BRAHMS: Nou lieder. M. Price, soprano. J. Lockhart, piano. (22m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

HAYDN: Concert per a violoncel i orquestra n. 1, en Do M. Lluís Claret. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: George Malcolm. (27m). THALBERG: Gran fantasia i variacions sobre motius de Norma de Bellini, op. 12. Francesco Nicolosi, piano. (16m). S.WAGNER: Simfonia en Do M. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Heinrich Hollreiser. (45m). CLEMENTI: Sonata op. 25 n. 5. Jos van Immerseel, pianoforte. (13m). CHARPENTIER: Magnificat pel "Port Royal", H. 81. Greta de Reyghere, Isabelle

Poulenard, i Jill Feldman, sopranos. Ludwig van Gyseghem, tenor. Capella Ricercar. (9m). BARTOK: Dos quadres, Op. 10 Sz 46. Orquestra Filharmònica de Budapest. Dir.: Miklós Erdélyi. (18m). LISZT: Hongria, poema simfònic. Orquestra Simfònica de Budapest. Dir.: Árpád Joó. (22m).

18.00 GRANS INTEGRALS

HAYDN: MÚSICA PER A PIANO. Sonata per a piano n. 37, Hob XVI:22. Walid Akl. (13m). Sonata per a piano n. 38, Hob XVI:23. Walid Akl. (15m). Sonata per a piano n. 39, Hob. XVI:24. Walid Akl. (13m). Sonata per a piano n. 40, Hob. XVI:25. Walid Akl. (8m). Sonata per a piano n. 41, Hob. XVI:26. Walid Akl. (10m).

19.00 NOUS INTÈPRETS

SCHUMANN: Tres romances per a clarinet i piano, op. 94. Duo Reinecke. (12m). BEETHOVEN: Set variacions sobre un tema de La flauta màgica per a violoncel i piano, op. 66. Pablo Naveran. Alessandro Torinca. (12m). LLOYD WEBBER: Fragments de musicals. Tucson Arizona Boys Chorus. Lisa Lemay, piano i seqüenciador. Dir.: Julian Ackerley. (20m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 SCHUBERT: 200 ANYS

Introducció i Variacions per a flauta i piano sobre "Trockene Blumen", op. pòst. 160, D 802. Philippe Bernold. Laurent Cabasso. (20m). Fragments simfònics, D 615. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (8m). Quartet de corda n. 3, D 36. Quartet Melos. (27m). Divertimento a l'hongaresa per a piano a quatre mans, D818. Yaara Tal i Andreas Groethuysen. (30m). Rondo per a violí i orquestra de corda, D 438. Pinchas Zukerman. Saint Paul Chamber Orchestra. Dir. P. Zukerman. (15m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 10 d'abril de 1997 al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona. CICLE SOLISTES DE L'OBC. DRAGONETTI: Andante i Rondo. HINDEMITH: Sonata per a contrabaix i piano. HANDEL: Sonata en sol m. KUSSEWITZKY: Concert per a contrabaix i piano. Christoph Rahn, contrabaix. Alan Branch, piano. (46m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

01.00 REPERTORI DE NIT

DIJOUS, 26 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

BIZET: L'Arlesiana, op. 23. Música d'escena. Orfeó Donostiarra. Orquestra del Capitoli de Tolosa. Dir.: Michel Plasson. (54m). VIVALDI: Concert per a violoncel, RV 411. Ofra Harnoy. Orquestra de Cambra de Toronto. Dir.: Paul Robinson. (6m). FAURE: Tema i Variacions per a piano, op. 73. Paul Crossley, piano. (17m). BOCCHERINI: Simfonia en La M, op. 35 n. 3, G. 511. Cantilena. Dir.: Adrian Shepherd. (16m). ELGAR: The Sanguine Fan, música de ballet Op. 81. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Bryden Thomson. (19m). BEETHOVEN: Trio amb piano n. 7, op. 97 "Arxiduc". André Previn, Viktoria Mullova, Heinrich Schiff. (38m). CAPLET: Divertiments, per a arpa. Laurence Cabel. (10m).

13.00 MÚSICA ANTIGA

CODEX CALIXTINUS: Música per a l'Apòstol Sant Jaume. Sequentia. Dir.: Benjamin Bagby i Barbara Thornton. (25m). DOWLAND: Música per a llaüt. Paul O'Dette. (24m). MONTEVERDI: Il Combattimento di Tancredi e Clorinda. Solistes vocals. Concentus Musicus de Vienna. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (21m). JARZEBSKI: Tres Concerti a dues veus. Cappella Arcis Varsoviensis. Dir.: Marek Sewen. (20m). DIVERSOS AUTORS ITALIANS: Il Solazzo, recull de música per a un banquet medieval. (Selecció) The Newberry Consort. (18m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

BRUCH: Fantasia escocesa per a violí i orquestra, Op. 46. Jas-

cha Heifetz. Nova Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Malcolm Sargent. (26m). TURINA: Sonata espanyola, per a violí i piano op. 82. Ezequiel Larrea. Dana Protopopescu. (15m). RAKHMANINOV: La Roca, fantasia per a orquestra Op. 7. Orquestra Filharmònica de Moscou. Dir.: Dmitri Kitaenko. (15m). FASCH: Obertura (suite) en re m. Virtuosi Saxoniae. Dir.: Ludwig Güttler. (34m). MOZART: Serenata n. 7, KV 250 "Haffner". Josef Suk, violí. Orquestra de Cambra de Praga. Dir.: Libor Hlavacek. (53m). JACQUET DE LA GUERRE: "Le Déluge", cantata n. 3 per a soprano i baix. Isabelle Poulenard, soprano. Michel Verschaeve, baríton. Claire Giardelli, violí barroc. Dir.: Georges Guillard (clavecí). (11m).

18.00 GRANS INTEGRALS

HAYDN: MÚSICA PER A PIANO. Sonata per a piano n. 42, Hob. XVI:27. Walid Akl. (11m). Sonata per a piano n. 43, Hob. XVI:28. Walid Akl. (14m). Sonata per a piano n. 44, Hob. XVI:29. Walid Akl. (17m). Sonata per a piano n. 45, Hob. XVI:30. Walid Akl. (13m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE..."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 21 de febrer de 1988 al Casal del Metge de Barcelona. Obres de STRAUSS, SCHUMANN, DUPARC, FAURE i GRANADOS. Montserrat Comadira, soprano. Albert Guinovart, piano. (72m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

01.00 REPERTORI DE NIT

DIVENDRES, 27 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

BALAKIREV: Simfonia n. 2. The Philharmonia. Dir.: Levgeny Svetlanov. (37m). HÄNDEL: Chandos Anthem n. 9. Elizabeth Vaughan, soprano. Alexander Young, tenor. Forbes Robinson, baix. Cor del King's College de Cambridge. Academy of St Martin-in-the-Fields. Dir.: David Willcocks. (28m). CHOPIN: Rondó per a dos pianos, Op. 73. Krystyna Makowska i Anna Welosowska. (9m). C.Ph.E.BACH: Concert per a violoncel i orquestra, Wq 171. Julius Berger. Orquestra de Cambra Dall'Arco. Dir.: Jack Martin Händler. (22m). MES-SAGER: Suite del ballet "Les deux pigeons". Orquestra de la Royal Opera House, Covent Garden. Dir.: Charles Mackerras. (24m). ROMAN: Concert per a oboè d'amor, orquestra de corda i clavecí en Re M. Alf Nilsson, oboè d'amor. Anders Öhrwall, clavecí. Sinfonietta d'Estocolm. Dir.: Jan-Olav Wedin. (16m). BOELY: Quartet op. 29 n. 3. Edouard Popa. Trio de corda de París. (24m).

13.00 MÚSICS DE CATALUNYA

GARRETA: Sis cançons. Joan Cabero, tenor. Joan Rubinat, piano. (20m). MORERA: Dansa. Orquestra de Cambra Gonçal Comellas. Dir.: Gonçal Comellas. (5m). BENGUEREL: Tempo, per a guitarra i corda. Wolfgang Weigel. European Masters Orchestra. Dir.: Peter Schmelzer. (16m). BACH: 6 Preludis i Fugues del Clavecí ben temperat (n. 1 a 6). Leonora Milà, piano. (24m). CANÇONS NAPOLITANES: Musica proibita. Mattinata. Torna a surriento. "O sole mio. Jaume Aragall, tenor. Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Javier Pérez Batista. (14m). BAGUER: Simfonia n. 13, en Mi b m. London Mozart Players. Dir.: Matthias Bamert. (13m). DEL MILÀ: Quatre pavanès. Jordi Savall. Andrew Lawrence-King. Sergi Casademunt. Eunice Brandao. Lorenz Duftschmid. (10m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir

de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 CONCERT IMAGINARI

Guió i selecció: Alex Robles.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

01.00 REPERTORI DE NIT

DISSABTE, 28 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA

DANSES DE LA GARROTXA: Ball de cintes, Ball de gegants, Ball pla dels cavallets. Cobla la Principal de la Bisbal. (15m). PERICH: La vivaracha, polka. Graciosilla, mazurca. Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (6m). SERRA: Impressions camperoles, suite simfònica per a cobla. Cobla La Principal de la Bisbal. Dir.: Jesús Ventura. (15m). TOLDRA: Mariona, La nevada, sardanes. Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (8m).

10.00 AGENDA MUSICAL

10.05 PENTAGRAMA

Repetició del programa emès el dijous.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Alex Gorina.

22.00 agenda musical

22.05 GRANS OBRES

PERGOLESI: San Guglielmo Duca d'Aquitania, drama sacre. Kate Gamberucci. Susanna Caldini. Bernadette Lucarini. Cristina Girolami. Giorgio Gatti. Peter Herron. Orquestra de Cambra de la Província de Terni. Dir.: Fabio Maestri. (148m).

01.00 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 29 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Re-

cull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA
BOCCHERINI: Stabat Mater. Cecilia Gasdia, soprano. I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (39m). MOZART: Missa Dominicus, KV 66. Barbara Schlick. Ulla Groenewold. Markus Schäfer. Klaus Mertens. Köllner Kammerchor. Collegium Cartusianum. Dir.: Peter Neumann. (40m). BACH: "Es erhub sich ein Streit" (Mentrestant va esclatar una guerra al cel), cantata BWV 19. Solistes vocals. Petits cantors de Viena. Cor de Viena. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (20m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 APERITIU MUSICAL

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE..."
Repetició del programa emès el dijous al vespre.

17.30 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA
VERDI: Oberto. Ruza Baldani, mezzosoprano. Carlo Bergonzi, tenor. Rolando Panerai, baix. Ghena Dimitrova, soprano. Alison Browner, mezzosoprano. Cors de la Ràdio Bavaresa. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Lamberto Gardelli. (120m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.10 AGENDA MUSICAL

22.15 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

01.00 REPERTORI DE NIT

DILLUNS, 30 DE JUNY DE 1997

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins

informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

STENHAMMAR: Simfonia n. 1. Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (50m). M.HAYDN: Requiem en Si b M "Opus ultimum" (fragment). Pamela Coburn. Ingeborg Danz. Andreas Schmidt. Gächinger Kantorei Stuttgart. Bach-Collegium Stuttgart. Dir.: Helmuth Rilling. (13m). MARAIS: Alcione, quarta suite. Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (18m). BEETHOVEN: Sonata per a flauta i piano, en Si b M. Emmanuel Pahud. Eric Lesage. (23m). DITTERSDORF: Simfonia en La M. "Simfonies a partir de les Metamorfosis d'Ovidi". Cantilena. Dir.: Adrian Shepherd. (20m). GLINKA: Quartet de corda en Fa M. Quartet de l'Orquestra Filharmònica de Leningrad. (21m). BOCCHERINI: Simfonia en Do M, op. 37 n. 1 G 515. Orquestra lírico-sinfònica del Teatre de Giglio. Dir.: Gianfranco Cosmi. (17m).

13.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

MOMPOU I ELS SEUS CONTEMPORANIS. Guió i selecció de Raimon Colomer

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

HAYDN: Concert per a piano i orquestra, Hob. XVIII:11. Evgeny Kissin. Virtuosi de Moscou. Dir.: Vladimir Spivakov. (20m). RAFF: Octet de corda, op. 176. Academy of St. Martin-in-the-Fields. (Conjunt de cambra). (25m). KUSSER: Suite n. 4. L'Arpa Festante München. Dir.: Michi Gaigg. (16m). MOZART: Exultate, Jubilate. Motet, KV 165. Lucia Popp, soprano. Leslie Pearson, orgue. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Georg Fischer. (16m). REUBKE: Sonata per a orgue "El 94è Salm". Jean Guillou. (22m). LOCATELLI: Concert op. 3 n. 1 "L'Arte del Violino". Elizabeth Wallfisch. The Raglan Baroque Players. Dir.: Nicholas Kraemer. (17m). BANTOCK: Fífina a la Fira. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Vernon Handley. (35m).

18.00 GRANS INTEGRALS

HAYDN: MÚSICA PER A PIANO. Sonata per a piano n. 46, Hob. XVI:31. Walid Akl. (9m). Sonata per a piano n. 47, Hob. XVI:32. Walid Akl. (12m). Sonata per a piano n. 48, Hob. XVI:35. Walid Akl. (16m). Sonata per a piano n. 49, Hob. XVI:36. Walid Akl. (13m). Sonata per a piano n. 50, Hob. XVI:37. Walid Akl. (10m).

19.00 ALMANAC

Un espai destinat a evocar i reviu els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció d'Àlex Robles.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 CATALUNYA MÚSICA: RECUR DE 10 ANYS D'HISTÒRIA

Revisió dels programes, espais i concerts més significatius. "A LA MANERA DE FREDERIC MOMPOU"... a través de Carme Bravo, viuda de Mompou.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 21 de juliol de 1996 a l'Acadèmia de Música de Torroella de Montgrí. CICLE DE MÚSICA DEL SEGLE XX. Obres de MONT-SALVATGE, BARBÓTEU, MESTRES QUADRENY, CAZURRA, PLOG, GUINJOAN I RIO. 2111 Gòtic Brass. (64m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Àlfred Celaya.

01.00 REPERTORI DE NIT

DIMARTS, 1 DE JULIOL DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

RAFF: Simfonia n. 3, op. 15 "En el bosc". Orquestra Milton Keynes. Dir.: Hilary Davan Wetton. (45m). STICH-PUNTO: Concert per a trompa i orquestra n. 6. Vladimira Klánská-Bouchalová. Orquestra de

Cambra de Praga. Dir.: František Vajnar. (14m). HUMMEL: Trio amb piano op. 93. Trio Parnassus. (19m). PURCELL: A Divine Hymn. An Evening Hymn. Concerto Vocale. (10m). GIULIANI: Concert per a guitarra op. 30. Siegfried Behrend. I Musici. (28m). MOZART: Quartet per a flauta, violí, viola i violoncel, KV 285. Aurèle Nicolet. Trio de corda Mozart. (14m). TXAIKOVSKI: Serenata per a corda, Op. 48. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (30m).

13.00 MOMENTS LÍRICS

FERNANDEZ CABALLERO: Los sobrinos del Capitán Grant. Dolores Cava. Mª del Carmen Ramírez. Luis Villarejo. Joaquín Portillo. Cor Cantors de Madrid. Orquestra Sinfònica. Dir.: Benito Lauret. (40m). VERDI: Cors d'òperes. Cor i Orquestra de l'Acadèmia de Santa Cecília de Roma. Dir.: Carlo Franci. (42m). MOZART: Lo Sposo Deluso, KV 430 (fragments). Solistes vocals. Conjunt i Orquestra de l'Òpera de Cambra Antwerpen. Dir.: Hans Rotman. (22m). LEHAR: En canta l'alosa (ària). Edita Gruberova. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Rudolf Bibl. (4m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

SIBELIUS: Simfonia n. 6, op. 104. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (26m). BACH: Concert de Brandenburg n. 6, BWV 1051. Camerata Würzburg. Dir.: Hans Reinartz. (19m). RHEINBERGER: Sonata per a violoncel i piano, op. 92. Thomas Ruge. Horst Göbel. (25m). C.Ph.E.BACH: Concert per a flauta i orquestra Wq 167 H 435. Eckart Haupt. Orquestra de Cambra "Carl Philipp Emanuel Bach". Dir.: Hartmut Haenchen. (22m). SANZ: Suite en Sol. Jorge Fresno, guitarra. (15m). HANDEL: My song shall be alway, Anthem Chandos n. 7. Patrizia Kwella, soprano. James Bowman, contralt. Ian Partridge, tenor. Michael George, baix. Cor i Orquestra The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (21m). BEETHOVEN: Romança per a violí i orquestra, op. 50. Gidon Kremer. Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (8m). GLINKA: Simfonia sobre temes russos. Orquestra Simfònica de l'URSS. (15m).

18.00 GRANS INTEGRALS

HAYDN: MÚSICA PER A PIANO. Sonata per a piano n. 51,

Hob. XVI:38. Walid Akl. (13m). Sonata per a piano n. 52, Hob. XVI:39. Walid Akl. (18m). Sonata per a piano n. 53, Hob. XVI:34. Walid Akl. (12m) Sonata per a piano n. 54, Hob. XVI:40. Walid Akl. (12m).

19.00 GRANS INTÈRPRETS
MAURIZIO POLLINI BEETHOVEN: Concert per a piano i orquestra n. 5, op. 73 "Emperador". Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (39m). PROKOFIEV: Sonata per a piano n. 7, op. 83. (18m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 GRAN TEATRE DEL LICEU: ANTOLOGIA DE 150 ANYS D'HISTÒRIA

Un programa escrit i presentat per Roger Aliet.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
CONCERT enregistrat el dia 25 de gener de 1997 al Palau de la Música Catalana de Barcelona. CONCERTS SIMFÒNICS AL PALAU. BEETHOVEN: Egmont, obertura op. 84. MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 21, KV 467. TXAI-KOVSKI: Simfonia n. 4, op. 36. Albert Guinovart, piano. Orquestra Simfònica del Vallès. Dir.: Jordi Mora. (105m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

01.00 REPERTORI DE NIT

DIMECRES, 2 DE JULIOL DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

TELEMANN: "Jauchze, jublier und singe" Oratori de Hamburgischen Kapitänsmusik, TVWV 15:5. Mieke van der Sluis. Graham Pushee. Wilfried Jochens. Phillip Langshaw. Harry van der Kamp. Alsfelder

Vokalsemble. Orquestra Barroca de Bremen. Dir.: Wolfgang Helbich. (42m). M.HAYDN: Simfonia n. 26, P. 17. Orquestra de Cambra Eslovaca. Dir.: Bohdan Warchal. (17m). BÄRMANN: Quintet amb clarinet n. 3, op. 23. Dieter Klöcker. Philharmonia Quartett de Berlín. (19m). CAMBINI: Concert per a piano i orquestra op. 15 n. 1. Franco Redondi. Orquestra de Cambra de Milà. Dir.: Paolo Vaglieri. (15m). FAURE: Masques et Bergamasques, suite. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (14m). GRIEG: Sonata per a violoncel i piano op. 36. Claude Starck. Ricardo Requejo. (30m). HAYDN: Concert per a oboè i orquestra Hob. VIIg:C1. Derek Wickens. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Elgar Howarth. (23m).

13.00 MÚSICA VOCAL

JANACEK: El diari d'un desaparegut, per a tenor, contralt, tres veus de dones i piano. Nicolai Gedda. Vera Soukupová. Cor Femení de Cambra de Ràdio Praga. Josef Palenicek, piano. (36m). MONTEVERDI: Venite videte. Montserrat Figueras, soprano. Ton Koopman, clavicèmbal i orgue. Andrew Lawrence King, arpa. Rolf Lislevand, tiorba. Paolo Pandolfo, baix de viola. Lorenz Duftschmid, violone. (7m). SCHUMANN: Liederkreis, op. 39. Marjana Lipovsek, mezzosoprano. Graham Johnson, piano. (26m). HANDEL: Salve Regina. Solistes vocals. Deller Consort. Deller Choir. Dir.: Mark Deller. (13m). BAX: Enchanted Summer. Anne Williams-King, soprano. Lynore McWhirter, soprano. Cor del Festival de Brighton. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Vernon Handley. (28m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

MOZART: Concert per a violí i orquestra n. 2, KV 211. Orquestra de Cambra anglesa. Solista i director: Dmitry Sitkovetsky. (20m). GOLDMARK: Simfonia per a un casament rústic, op. 26. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Yondani Butt. (48m). DELALANDE: Desena Suite (Simfonies pels sopars del Rei). Ensemble La Simphonie du Marais. Dir.: Hugo Reyne. (17m). POULENC: Trio per a piano, oboè i fagot. The Nash Ensemble. Dir.: Lionel Friend. (13m). C.Ph.E.BACH: 12 petites peces per a dues flautes, dos violins i baix continu, Wq 81. Hans-Martin Linde. Christoph Huntgeburth. Jaap Schröder. Beatrix Landolf. Rolf Junghans. Phoe-

be Carrai. (15m). BERLIOZ: Cleopatra, escena lírica. Janet Baker. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (21m). VIVALDI: Concert per a violoncel i orquestra, RV 414. Ofra Harnoy. Orquestra de Cambra de Toronto. Dir.: Paul Robinson. (14m).

18.00 GRANS INTEGRALS

HAYDN: MÚSICA PER A PIANO. Sonata per a piano n. 55, Hob. XVI:41. Walid Akl. (9m). Sonata per a piano n. 56, Hob. XVI:42. Walid Akl. (10m). Sonata per a piano n. 57, Hob. XVI:47. Walid Akl. (12m) Sonata per a piano n. 58, Hob. XVI:48. Walid Akl. (13m). Sonata per a piano n. 59, Hob. XVI:49. Walid Akl. (20m).

19.20 NOUS INTÈRPRETS

LUTOSLAWSKI: Partita per a violí i piano. Lee Kyung-Min, violí. Helena Bayo, piano. (18m). FAURE: Dolly, op. 56. Enregistrament fet per Catalunya Música. Carlos i Miriam Sanchez, piano a quatre mans. (17m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 SCHUBERT: 200 ANYS
Quartet de corda, D 804, op. 29 "Rosamunda". Quartet Hagen. (35m). Simfonia n. 3, D 200. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Daniel Barenboim. (26m). Sonata per a piano D 958. Maurizio Pollini. (33m). Polonesa per a violí i orquestra, D 580. Gidon Kremer. Orquestra de Cambra d'Europa. (6m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 22 de novembre de 1996 a la Basílica de Santa Maria de Mataró. XV SETMANA DE MÚSICA ANTIGA. CANÇONS ANGLESES I ITALIANES D'UN SEGLE DAURAT. Markus Schikora, tenor. Andreas Martin, llaüt i tiorba. (46m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

01.00 REPERTORI DE NIT

DIJOUS, 3 DE JULIOL DE 1997

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

DVORAK: Simfonia n. 4, op. 13. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Witold Rowicki. (42m). KROMMER: Concert per a clarinet i orquestra, op. 86. Thomas Friedli. Orquestra de Cambra anglesa. Dir.: Antony Pay. (26m). BACH: "Wer sich selbst erhöhet, der soll" (Tot aquell qui s'exalta a si mateix serà humiliat), cantata BWV 47. Peter Jelosits, soprano. Ruud van der Meer, baix. Petits Cantors de Viena. Concertus musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (22m). PFITZNER: Palestrina, tres preludis. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Wolfgang Sawallisch. (19m). RUST: Trio per a viola d'amor i dues flautes en Re M. Dorothea Jappe, viola d'amor. Manfredo Zimmermann i Christoph Huntgeburth, flautes travesseres. (15m). STENHAMMAR: Allegro con moto ed appassionato. Lucia Negro, piano. (12m). HAYDN: Simfonia n. 42. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (24m).

13.00 MÚSICA ANTIGA

LASSUS: Prophetiae Sibyllarum. Cantus Colln. Dir.: Konrad Junghänel. (21m). POHLE: Sonata a 8. Sonata a 6. Ricercar Consort. (10m). MUSICA MEDIEVAL ANGLESA DEL SEGLE XV. The Hilliard Ensemble. (30m). DANSES DE LA CORT DELS DUCS DE BURGONYA. Conjunt vocal i instrumental La Maurache. (18m). NARVAEZ: "Los seys libros del Delphin de música". Hopkinson Smith, viola da ma. (29m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

MAGNARD: Simfonia n. 4, Op. 21. Orquestra del Capitoli de Tolosa. Dir.: Michel Plasson. (36m). MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 3, KV 40. Philharmonia Orchestra. Solista i director: Vladimir Ashkenazy. (15m). VERDI: Quartet de corda en mi m. Giovane Quartetto Italiano. (18m). VANHAL: Simfonia en Re M, D 4. Orquestra de Cambra de Praga. Dir.: Václav Neumann. (23m). CALDARA: Vicino a un rivoletto, cantata per a contratenor. Gérard Lesne. II Seminario musicale. (21m).

MENDELSSOHN: Concert per a violí i orquestra en re m. Alberto Lysy. Camerata Lysy Gstaad. (23m). **CORELLI:** Concerto grosso n. 1, op. 6. Cantilena. Dir: Adrian Shepherd. (14m).

18.00 GRANS INTEGRALS
HAYDN: MÚSICA PER A PIANO Sonata per a piano n. 60, Hob. XVI:50. Walid Akl. (15m). Sonata per a piano n. 61, Hob. XVI:51. Walid Akl. (5m). Sonata per a piano n. 62, Hob. XVI:52. Walid Akl. (20m)

19.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE..."
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 7 d'abril de 1997 a l'Auditori de la Caixa de Sabadell. **XARXA DE MÚSICA CLÀSSICA A CATALUNYA.** **MOZART:** Sonata per a piano KV 310. **GRANADOS:** Escenes romàntiques. **LISZT:** Sonata en si m. Daniel Lígorio, piano. (83m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

01.00 REPERTORI DE NIT

DIVENDRES, 4 DE JULIOL DE 1997

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
M.HAYDN: Serenata en Re. Virtuosi Saxoniae. Dir.: Ludwig

Güttler. (48m). **PACHELBEL:** Singet dem Herrn. Jauchzet Gott alle Lande. motets. Cantus Cölln. Dir.: Konrad Junghänel. (9m). **BRAHMS:** Sonata per a violí i piano n. 2, op. 100. Lydia Mordkovitch. Gerhard Oppitz. (20m). **QUERFURTH:** Concert per a trompeta, corda i continu en Mi b M. Ludwig Güttler. Neues Bachisches Collegium Musicum Leipzig. Dir.: Max Pommer. (13m). **R.STRAUSS:** Quatre interludis simfònics de l'òpera "Intermezzo". Orquestra Simfònica de Seattle. Dir: Gerard Schwarz. (25m). **VIVALDI:** Concert per a violí, "violino per eco lontano", corda i continuo, RV 552. Il Giardino Armonico. Dir.: Giovanni Antonini. (15m). **MOZART:** Simfonia n. 29, KV 201. Orquestra Reial del Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (30m).

13.00 MÚSICS DE CATALUNYA TORRENTS: Quatre poemes amb text de Maragall i Espriu. Maria D. Laffitte, veu. Mercè Torrents, piano. Lautaro Rosas, guitarra i mandolina. Toni Xuclà, guitarra. (9m). **BEETHOVEN:** Sonata per a violoncel i piano n. 5, op. 102 n. 2. Pau Casals. Rudolf Serkin. (22m). **PUEYO:** Quintet per a instruments d'arc, de fusta i clavecí obligat. Grup Bartok. M. LLuïsa Cortada, clavecí. Dir.: Miquel Gaspà. (15m). **GASULL:** Sis cançons per a baríton i guitarra. Josep Cabré, Feliu Gasull. (21m). **JOPPLIN:** Tres Ragtimes. Xavier Joaquin, percussió. Jordi Vilaprinyó, piano. (13m). **VERDI:** Quatre cançons. Josep Carreras. Martin Katz, piano. (12m). **A.SOLER:** Concert per a dos clavecins, en Sol. Rafael Puyana. Genoveva Gálvez. (8m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 CONCERT IMAGINARI
Guió i selecció: Àlex Robles.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

01.00 REPERTORI DE NIT

DISSABTE, 5 DE JULIOL DE 1997

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA BERNAT: "Faig i branca", "Transparències", sardanes. Cobla Mediterrània. Dir.: Jesús Ventura. (12m). **GIL:** "Tossal verd", "La poc-curulla", sardanes. Cobla Montgrins. (9m). **CANÇONS POPULARS CATALANES:** Maria Assumpta, Riallera. Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (8m). **MARTÍNEZ COMÍN:** Fra Gari, poema simfònic per a dues cobles, arpa i timbales. Cobla Mediterrània. Cobla La Principal del Llobregat. Dir.: Jesús Ventura. (11m). **MOLINA:** Laia, sardana. Cobla Montgrins. Dir.: Martirià Font. (5m).

10.00 AGENDA MUSICAL

10.05 PENTAGRAMA
Repetició del programa emès el dijous.

11.00 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 L'AUDIOVISUAL
Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 GRANS OBRES
BACH: L'Art de la Fuga, BWV 1080. Tatiana Nikolayeva, piano. (91m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

01.00 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 6 DE JULIOL DE 1997

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA
SAINT-SAËNS: Missa de Rè-

quem, op. 54. Tinuke Olafimihan. Catherine Wyn-Rogers. Anthony Roden. Simon Kirkbride. The Hertfordshire Chorus. Harlow Chorus. East London Chorus. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Geoffrey Simon. (36m). **CHARPENTIER:** Salms de David. Françoise Semeillaz i Noémi Rime, sopranos. Bernard Délicé, baix. Le Parlement de Musique. Dir.: Martin Gester. (32m). **IRELAND:** Vexilla Regis, per a cor, trompetes, trombons i solistes vocals. Solistes vocals. Cor i Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Richard Hickox. (12m). **COLLASSE:** À la louange de la Charité, primer càntic espiritual de Jean Racine. Agnès Mellon. Sandrine Piau. Benoît Thivel. Les Talens Lyriques. Dir.: Christophe Rousset. (20m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 APERITIU MUSICAL

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE..."
Repetició del programa emès el dijous al vespre.

17.30 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA BEETHOVEN: Fidelio. Gundula Janowitz. Lucia Popp. René Kollo. Hans Sotin. Dietrich Fischer-Dieskau. Cor de l'Òpera de Viena. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Leonard Bernstein. (134m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.10 AGENDA MUSICAL

22.15 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

01.00 REPERTORI DE NIT

Freqüències de Catalunya Música per comarques (FM). Baix Ebre, Montsià i Ribera d'Ebre: 102.5. Terra Alta: 97.3. Priorat: 92.2. Alt Camp, Baix Camp, Baix Penedès, Conca de Barberà i Tarragonès: 105.4. Baix Penedès: 105.9. Garrigues, Noguera, Pla d'Urgell, Segarra, Segrià i Urgell: 91.9. Garraf: 91.9. Alt Penedès, Anoia, Bages i Berguedà: 102.4. Baix Llobregat, Barcelonès, Vallès Occidental i Vallès Oriental: 101.5. Maresme: 96.4/101.5. Osona: 100.5. Solsonès: 89.7. Gironès i Pla de l'Estany: 96.7. La Selva: 96.7/88.7. Baix Empordà: 87.8/96.7. Alt Empordà i Rosselló: 90.8/87.6/93.7/96.7. Garrotxa: 97.1. Ripollès: 100.5/105.8. Cerdanya: 88.4. Alt Urgell: 88.6. Pallars Jussà i Pallars Sobirà: 88.6. Val d'Aran: 92.8/101.2.

BARCELONA (BARCELONÈS)

1 JUNY	18 h	Auditori Winterthur	M. Victòria Fernández, violí. José M. Fernández, viola. Álvaro Fernández, violoncel. Beethoven
	18,30 h	Ateneu Barcelonès	Isabel Fèlix, piano. Bach-Liszt, Schubert, Granados, Massià, Scriabin, Rachmaninov. (Associació Massià-Carbonell).
	22 h	Palau	Raimon.
2 JUNY	22 h	Palau	Raimon.
	21 h	Nick Havanna	Friedrich Gauwerky, violoncel. Zimmermann, Henze, Halffter, Lutoslawsky, Stockhausen. (XII Cicle de Música dels segle XX).
3 JUNY	19,30 h	Sala Cultural Caja de Madrid	Quartet de cordes Mondrian. Sergi Alpiste, violí. Bartók, Cerverelló, Schubert, Barber, Segumann.
	22 h	Palau	Raimon.
6 JUNY	21 h	Palau	The Golden Gate Quartet. Gospel i espirituals negres. (Palau 100).
	22 h	Montjuïc	OBC. Coral Càrmina. Polifònica de Puig-reig. Dir.: Ernest Martínez Izquierdo. Händel, Bach, Strauss, Verdi, Granados, Wagner, Txaiovski. (Concert de Focs).
7 JUNY	12 h	Palau	Orquestra Simfònica del Vallès. Orfeo Català (dir.: Jordi Casas Bayer). Ruth Nabal, soprano. Ricard Bosdas, contratenor. Werner van Mechelen, baríton. Dir.: Pierre Cao. <i>Carmina Burana</i> d'Orff. (Concerts Simfònics al Palau).
	19 h	Casa Golferichs	Katia Santos, violí. M. José Santos, guitarra.
	19,30 h	Sala Cultural Caja de Madrid	Mary Ruiz-Casaux, piano. Víctor Martín, violí. Luis Morató, trompa. Brahms.
8 JUNY	19 h	Teatre del Cercle (Gràcia)	Néstor Eidler, violí. Mark Friedhoff, violoncel. Àngel Soler, piano. Brahms, Schubert. (Associació Aberastury).
9 JUNY	19 h	Palau	Orquestra Simfònica Solistes de Barcelona. Cor Lieder Camera. Assumpta Mateu, soprano. Josep Ruiz, tenor. Ismael Pons, baríton. Dir.: Albert Argudo. <i>Cançó d'mor i de guerra</i> (en versió de concert) de Martínez Valls. (Concert de Tarda al Palau).
	21 h	Nick Havanna	Evelio Tiele, violí. Cecilio Tiele, piano. Gramatges, García, Soler. (XII Cicle de Música del segle XX).
	21 h	Auditori Winterthur	Duo Pérez-Molina, piano a quatre mans. Brahms. (Associació Franz Schubert).
10 JUNY	19,30 h	Sala Cultural Caja de Madrid	Efrem García, piano. Mompou, Bach, Beethoven, Bartók, Rachmaninov.
	21 h	Palau	Concerto 91 d'Amsterdam. Cor de Cambra del PMC (patrocinat per Fundació Caixa de Catalunya). Dir.: Jordi Casas Bayer. Bach. (Actes de cloenda de la Fundació Orfeo Català-Palau de la Música Catalana).
12 JUNY	21 h	Casal del Metge	Isabelle Duval, flauta. Geneviève Strosser, viola. Cartoline Delume, guitarra. (Europa en concert).
14 JUNY	10 h	Palau	Concert de fi de curs de l'Aula de Música Popular i Tradicional.
	19,30 h	Sala Cultural Caja de Madrid	Trio Clara Schumann. Brahms.
15 JUNY	18 h	Palau	Cors Infants de l'Orfeo Català.
	18 h	Auditori Winterthur	Orquestra de Cambra Gonçal Comellas. M. Victoria Fernández i José M. Fernández, violins. Dir.: Gonçal Comellas. Bach, Britten, Mozart.
16 JUNY	21 h	Teatre Victòria	<i>Il barbiere di Siviglia</i> , de Rossini. Dir.: Josep Pons.
	21 h	Nick Havanna	Percussions de Barcelona (homenatge "in memoriam" a Xavier Joaquín). Albert Carbonell, Iganasi Vila, Sebastià Bel, Ramon Torramilans. Kagel, Miki, Kettle, Boliart, Cage. (XII Cicle de Música del segle XX).
17 JUNY	19,30 h	Sala Cultural Caja de Madrid	Quintet Araca. Elba Picó, veu. Tangos.
19 JUNY	21 h	Palau	X Aniversari de Catalunya Música.
	21 h	Teatre Victòria	<i>Il barbiere dei Siviglia</i> , de Rossini. Dir.: Josep Pons.
20 JUNY	20,30 h	Palau Güell	Quartet Gala. Brahms.
22 JUNY	17 h	Teatre Victòria	<i>Il barbiere di Siviglia</i> , de Rossini. Dir.: Josep Pons.
25 JUNY	21 h	Teatre Victòria	<i>Il barbiere di Siviglia</i> , de Rossini. Dir.: Josep Pons.
26 JUNY	21 h	Casal del Metge	Albert Guinovart, piano. (Europa en concert).
28 JUNY	21 h	Palau	Concert Agrupacions Musicals de Martorell.
	21 h	Teatre Victòria	<i>Il barbiere di Siviglia</i> , de Rossini. Dir.: Josep Pons.
30 JUNY	21 h	Teatre Victòria	<i>Il barbiere di Siviglia</i> , de Rossini. Dir.: Josep Pons.

CAPELLADES (ANOIA)

21 JUNY	21 h	Paper de Música	Josep-Anton Chic, guitarra. Sanz, Moreno-Torroba, Tàrraga, Granados, Falla, Albéniz.
----------------	-------------	-----------------	--

L'HOSPITALET DE LLOBREGAT (BARCELONÈS)

1 JUNY	20 h	Auditori Barradas	Cor de Noies del Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona.
8 JUNY	20 h	Auditori Barradas	Mostra de Noves Veus.
15 JUNY	20 h	Auditori Barradas	Coral Madrigal.
17 JUNY	20 h	Auditori Barradas	Josep Manuel López Vicente, tenor. Maria Canela, piano. Napolitanes i cançons d'amor.

LLEIDA (SEGRIÀ)

11 JUNY	21 h	Auditori E. Granados	Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa de Catalunya). Dir.: Jordi Casas Bayer. Bach.
----------------	-------------	----------------------	--

PARETS DEL VALLÈS (VALLÈS ORIENTAL)

15 JUNY	18,30 h	Can Rajoler	Cia Sarsuela de Mollet. Antologia de la sarsuela.
----------------	----------------	-------------	---

REUS (BAIX CAMP)

15 JUNY	19,30 h	Església Prioral de St. Pere	Bozidarka Nikolic, violí. Josep M. Mas, orgue. Leclair, Bach, Moeschinger, Brown, Messiaen, Brahms.
----------------	----------------	------------------------------	---

SABADELL (VALLÈS OCCIDENTAL)

7 JUNY	21,30 h	Auditori Caixa de Sabadell	Francesc Garrigosa, tenor. Alan J. Branch, piano. Beethoven, Schubert, Schumann, Fauré, Debussy.
---------------	----------------	----------------------------	--

SANT PERE DE RIUDEBITLLES (ALT PENEDEÈS)

8 JUNY	19 h	Ermita de St. Jeroni	Albert Romaní, clavicèmbal.
22 JUNY	19 h	Església	Cor del Conservatori Professional de Música de Manresa. Dir.: Jordi Noguera.

TORROELLA DE MONTGRÍ (BAIX EMPORDÀ)

29 JUNY	22 h	Església	Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa de Catalunya). Àngel Soler i Josep Surinyach, piano. Dir.: Jordi Casas Bayer. Brahms.
----------------	-------------	----------	--

Un país com Catalunya, amb una centralitat tan marcada en el Cap i Casal barceloní, experimenta de manera gairebé obsessiva l'hipercentralisme, propi de la potència focal esmentada. Aquesta realitat, que és molt evident en el cas de moltes branques, ja sigui de sectors primaris i secundaris econòmics, de serveis socials, administratius, etcètera, s'acusa de manera especial pel que fa al cas de la cultura.

Així, Barcelona ha esdevingut una referència gairebé única de tot el món cultural català, tot configurant una imatge insuficient, en la qual a partir de la seva pròpia realitat només hi ha gairebé el desert.

El Tema que proposem en aquest número no pretén altra cosa que mostrar una altra realitat; una realitat que trenca un tòpic massa viu i assumit. La realitat d'un país que, al marge del potencial barceloní, malda per endegar una vida normalitzada, independent de la projecció centrípete capitalina. I el que és molt important, que malda per endegar-ho molt sovint al marge d'inèrcies mimètiques, d'acord amb la realitat pròpia i amb les característiques peculiars d'uns conjunts socials —locals o comarcals— que viuen intensament la

seva circumstància històrica.

Mostrar amb detall tota aquesta realitat esdevé, no cal dir-ho una tasca gairebé impossible. Per això, malgrat l'esforç, el lector només trobarà unes pinzellades no exhaustives, però sí significatives, que permetin dibuixar una panoràmica d'una realitat que creiem que fins ara no s'ha considerat en la manera global que hem pretès fer-ho.

La Catalunya musical és, per tant, Barcelona, i és també una munió d'energies de gran vigor, en molts casos filles d'unes iniciatives, ja sigui privades o institucionals, que lluiten per aconseguir una autèntica normalitat. O el que és el mateix: aconseguir que el concertisme, la praxi musical, sigui un fet absolutament norma-

litzat arreu. El lector podrà observar que estem lluny d'aconseguir uns mínims satisfactoris. Però també podrà constatar que el país és un mapa cada dia més espès d'iniciatives que hi teneixen. Que hi ha un autèntic deler per aconseguir-ho. Que des de polítiques d'infraestructures a altres de pedagògiques i, no cal dir-ho, programadores de concerts, hi ha alguna cosa important que es mou i que, forçosament, ha de donar uns fruits notables.

Els altres circuit concertístics

Comarques barcelonines: cap a la consolidació d'una oferta plural

Un dels indicadors amb què podem mesurar la salut de la cultura musical és l'oferta que se'n dona per mitjà tant de la iniciativa pública com de la privada. Atenint-nos als resultats d'una anàlisi general, es pot concloure que per a la majoria de ciutadans de comarques satisfer la seva melomania no representa una gran dificultat. El ventall de possibilitats és, normalment, suficient, variat i, sobretot, popular.

El Vallès Occidental

Al Vallès Occidental, dos monstres com Sabadell i Terrassa, a banda de compartir la capitalitat de la comarca, centralitzen tota una sèrie de cicles musicals que responen a la seva grandesa i no hi falta qualitat.

Sabadell pot dir amb orgull que disposa de la segona orquestra simfònica de Catalunya, després de l'OBC, i de l'única temporada d'òpera itinerant del Principat i segona en importància després del Liceu. Ara fa quinze anys va néixer gràcies a la soprano Mirna Lacambra l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell, que organitza el cicle Òpera a Catalunya amb seus al Teatre de la Faràndula d'aquesta ciutat, l'Auditori de Sant Cugat, el Teatre Fortuny de Reus i el Municipal de Girona. Aquesta temporada, han fet títols tan representatius com *La nozze di Figaro*, *El gato con botas*, *Carmen* o *Don Giovanni*.

El 1987, al cap de cinc anys de la seva creació, Amics de l'Òpera va tenir un fill: l'Orquestra Simfònica del Vallès, que basa la seva activitat regular d'octubre a maig al Teatre de la Faràndula de Sabadell, a l'Auditori de St. Cugat i al de Lleida. És, a més, l'orquestra permanent d'Amics de l'Òpera de Sabadell en les seves representacions. No cal oblidar, a més, els seus cinc concerts simfònics per a la temporada al Palau de la Música. En qualsevol cas, *captar públic i fer-lo fruit amb obres populars com El concert d'Aranjuez, El Bolero o Rèquiem és la nostra guerra, sense deixar de costat la promoció de joves intèrprets, algun dels quals ja toquen amb l'OBC. Som una orquestra planter i ho assumim amb molt de gust*, comenta Joan Ollé, el seu gerent.

Des de l'Ajuntament es promouen dos cicles. Un es reserva a les formacions de cambra, va d'octubre a juny i compta amb l'assessorament de Benet Casabancas, professor del Conservatori de Badalona. S'hi busca combinar clàssics i contemporanis, i a nivell d'intèrprets, joves promeses amb re-

alitats contrastades. L'altre cicle s'anomena Programació als Barris i té com a seus fixes els centres cívics de barris perifèrics com Can Rull, Ca n'Oriach a més de la Sala Miguel Hernández. Segons que confessa Anna Baró, responsable d'aquests cicles, *costa que la gent vingui, tot i que intentem que cada cop s'animin una mica més. Malgrat això, intentem portar formacions de primera fila i amb repertoris assequibles per a tothom*. Per acabar, el jazz també té un cicle estable al Bar El Griffin, on des de setembre a juny l'Ajuntament col·labora en una temporada tots els dijous. Durant l'estiu, la programació continua a càrrec únicament dels propietaris del local.

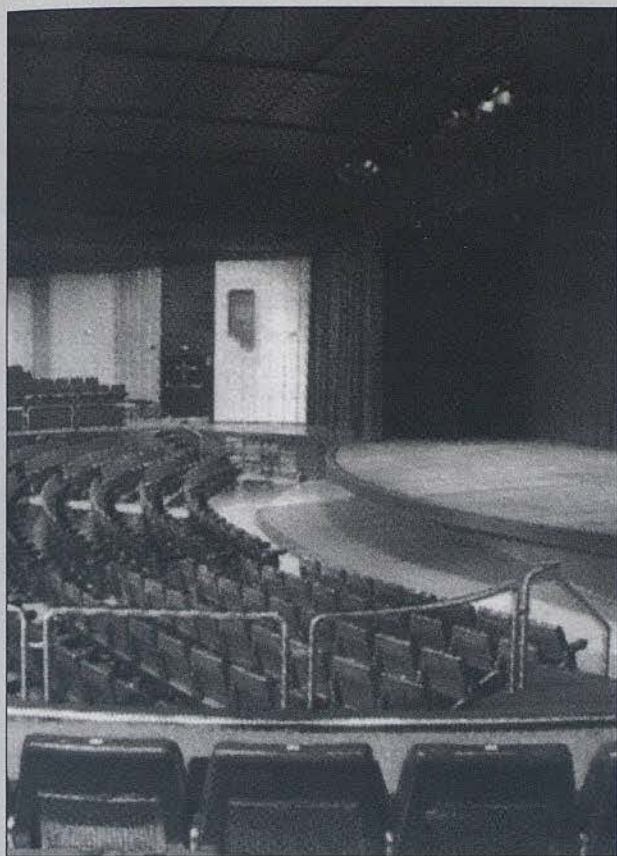
Joventuts Musicals, amb seu a l'Auditori de la Fundació Caixa de Sabadell, fa un cicle de nou concerts amb un repertori de clàssics i de música contemporània en el qual s'intenta donar empenta als joves intèrprets de la ciutat.

A Terrassa, com ha succeït en altres poblacions de la seva dimensió demogràfica, l'Administració local ha absorbit i dinamitzat tot un seguit de petits cicles i n'han configurat un de dimensions quantitatives i qualitatives més grans.

Al llarg de la temporada, de novembre a maig, es programen un total de 14 concerts, amb una mitjana de dos per mes. El cicle més important es dedica als solistes i als conjunts de cambra, en el qual tenen cabuda tant intèrprets de renom com d'altres no tan coneguts, siguin catalans o bé estrangers. El cicle petit, que només es fa al maig, es reserva a petites integrals, com el d'enguany amb lieds de Mozart.

Aquestes iniciatives tenen com a doble objectiu *garantir la regularitat dels cicles mitjançant preus assequibles i promocionar el planter, sobretot aquells que han nascut o que viuen i treballen a Terrassa*, explica Ignasi Gómez, responsable de la programació municipal. A part d'aquests dos eixos fonamentals, existeixen també els concerts aplegats a la Xarxa Terrassa Música, que organitzen Joventuts Musicals, amb tres concerts de la xarxa Clàssics a Catalunya i l'activitat continuada al Jazz Cava.

El Centre Cultural Caixa de Terrassa, de la seva part, aglutina una àmplia oferta que comprèn vuit concerts l'any més una òpera representada. Els clàssics són presents en la seva programació però també es dona cabuda a la música del segle XX. A diferència del cicle municipal, en aquest cas s'aposta més per les grans formacions simfòniques, tot i que també es tenen en compte petites formacions de cambra i solistes amb un cai-

Auditori Alfons Vallhonrat del Centre Cultural de la Fundació Caixa de Terrassa, a Terrassa

xet més alt que no pot permetre's el pressupost de l'Ajuntament. Pel que fa a les orquestres, sempre es mira de portar a la ciutat les que tenen més tradició de l'estranger, com la Filharmònica Janacek d'Ostrava o la Simfònica de la Radiotelevisió de Moscou. Malgrat que el públic omple normalment les 800 localitats de l'auditori del Centre Cultural, les grans despeses que suposen aquests concerts comporten un dèficit sovint reduït gràcies al patrocini de la línia aèria del país de l'orquestra.

Un altre toc de qualitat important sense deixar la comarca el podem assaborir a Sant Cugat, que aglutina en el seu excel·lent Auditori el gruix més important de la programació musical, estructurada en tres trimestres, d'octubre a juny. Les produccions de gran format componen l'oferta d'aquest centre. L'OBC, l'Orquestra Simfònica del Vallès i, esporàdicament, la Jove Orquestra de Sant Cugat quan es pretén captar el públic més local són els exemples més clars. L'Auditori de Sant Cugat és una de les seues estables del cicle Òpera a Catalunya, organitzat pels Amics de l'Òpera de Sabadell. Durant els nou mesos de temporada, s'hi fan, com a mínim, tres representacions.

D'una altra banda, també es dona cabuda als treballs de petit format, un o dos cada mes, en un cicle de música de cambra que es duu a terme al Conservatori Municipal, ubicat dins de les mateixes instal·lacions de l'Auditori.

Aquests dos eixos bàsics de programació es completen amb un altre, que acull registres més heterogenis, com el flamenc-jazz de Jaleo aquest passat mes de maig.

A la ribera del Besòs, a Ripollet, l'Associació d'Espectadors del Mercat Vell s'encarrega de confeccionar l'única programació estable de la població. *Són nou mesos en què, com a aspiració bàsica, es pretén formar bons oïdors de música clàssica i uniformitzar el públic dispers en una comarca que va créixer desmesuradament i sense ordre*, segons que afirma Wenceslao Solé, responsable de l'Associació.

La temporada passada es va dedicar una bona part de la temporada a la música simfònica amb la participació de l'Orquestra Simfònica del Vallès. Enguany, els trets han anat més per les corals. Hi han actuat la del Jove Orfeó, la Sant Jordi i l'Orfeó Català. De tota forma, l'Associació també deixa espai a altres gèneres com la cançó (M. del Mar Bonet) o el *pop-rock* (Els Gossos).

D'altra banda, des de l'Escola de Música Diapasó es duu a terme una mena de cicle pedagògic en el qual els alumnes fan un concert al mateix Teatre del Mercat Vell els mesos de desembre, març i juny, i els professors, el mes de maig. Quan els xicots arriben a segon i tercer curs la quantitat d'actuacions es dobra.

El Vallès Oriental

Anem-nos-en cap a l'est. A la capital del Vallès Oriental, Granollers, l'escola elemental Josep M. Ruera organitza un cicle de concerts que dura tot el curs, amb una periodicitat d'un al mes. Hi ha dues modalitats: a la primera, pensada per als més petits, els músics fan actuacions amb comentaris sobre l'instrument que toquen. A la segona, poden assistir alumnes més grans i s'hi acostuma a donar l'oportunitat a intèrprets joves per tal que ofereixin el concert.

Abans el cicle es feia a nivell comarcal a llocs com Mollet o la Garriga i a l'hora de triar concerts, els preus eren més econòmics. *Amb el temps, però, cada poble volia els seus concerts i això va provocar que es perdés el costum de coorganització de forma regular*, diu Montserrat Rof, secretària del centre.

Les Franqueses, un petit poble als afores de Granollers, té quatre parròquies. Al capdavant d'una, la de Marata, hi ha mossèn Josep Cardús, al qual pels volts de 1973 un músic li va proposar de donar a conèixer l'orgue de l'església. Fins ara, 119 concerts amb una nombrosa resposta per part del públic avalen un fenomen que mereixeria per si sol tot un reportatge. Aportacions voluntàries dels espectadors, un petit ajut municipal de cent

mil pessetes i un grup de persones que fan la promoció gairebé porta a porta per les Franqueses no permeten d'explicar-ho del tot. Mossèn Cardús dona la pista definitiva: *Som una teranyina de gent que es comunica*. Realment, el boca a boca i la qualitat dels intèrprets donen llum a l'afer.

La temporada es divideix en dues èpoques: el semestre que va de gener a juny, en què es fan 3 concerts, i el trimestre d'octubre a desembre, amb tres mes. Ni a l'estiu ni per Setmana Santa es fa cap actuació. El que es programa bàsicament és música clàssica, barroca i religiosa que interpreten moltes formacions catalanes i també moltes d'estrangeres, basades evidentment en l'orgue i en el clavicèmbal.

El que més impressiona els músics és l'ambient càlid que es crea al temple, ple a vessar i amb el públic a escassos centímetres. Lluís Claret va confessar al mossèn quan va venir a tocar que *havia d'anar amb compte de no tocar amb l'arc del violoncel els espectadors. Però alhora, aquesta proximitat era perillosa perquè permetia veure algú avorrit, badallant*.

El Baix Llobregat

L'Hospitalet, tot i ser la segona població de Catalunya en nombre d'habitants, sempre s'ha caracteritzat per una certa dispersió entre els seus districtes. Això no obstant, sembla que a poc a poc van prenent consciència de ciutat i van aplegant esforços. Si més no aquesta és la intenció de l'Ajuntament, que ha aconseguit concentrar bona part de l'oferta musical regular al Centre Cultural Barradas. La temporada té tres eixos fonamentals: la música lírica, la polifònica i la instrumental.

La programació ha intentat ser al màxim d'eclèctica possible, regular i de qualitat. A continuació d'un concert barroc, podem escoltar-ne un de noves músiques. Per democratitzar al màxim la programació del Centre, la regidoria de Cultura de l'Ajuntament compta amb l'Associació d'Entitats Culturals de la Ciutat i, d'altra banda, disposa d'un consell assessor per donar forma a la programació pròpia.

La idea és convertir l'Auditori Barradas en un punt de referència musical obligat per als hospitalencs i que, a part d'oferir una determinada proposta musical, es tingui l'opció de veure activitats complementàries a la música, com exposicions o cursos, afirma el seu director, Xavier Gil.

Una de les entitats musicals amb més pes a l'Hospitalet és Amics de l'Òpera, que, a més, fa molt poc acaben d'apadrinar el naixement de les Joventuts Musicals de la ciutat. Amics de l'Òpera aporta a l'Auditori Barradas un cicle de nou actuacions per temporada. Àries d'òpera, òperes de

cambrà, recitals de veus joves i música instrumental componen la proposta, que data de fa nou anys.

Si ens acostem al riu Llobregat, arribarem a Cornellà. Allà l'Ajuntament té cura de la programació musical, que divideix en dos trams: un que va de setembre a desembre i l'altre de febrer a juny. Les obres que acostumen a promoure són de petit format en diferents esglésies i espais de la ciutat. La temporada s'arrodoneix amb grans concerts celebrats a l'Auditori situat al costat de la Fira.

S'intenta que el repertori sigui molt variat perquè pugui agradar a tothom i per això la Comissió d'Entitats, on s'apleguen l'Orfeó Catalònia, la Coral Aura i el Cor de Cambra, entre d'altres, consensua el contingut de la programació, en la qual tampoc no es volen oblidar les promeses locals, que s'intenten promocionar en petits concerts organitzats conjuntament amb els Amics de la Música de Cornellà.

Remuntem el Llobregat i arribem fins a Martorell, on també trobem una munió de forces vives de la població a l'hora de confegir l'oferta musical. Aquesta temporada és la tercera de forma estable i regular; s'hi ha pogut assaborir una varietat d'estils que va des del jazz (va actuar La Vella Dixieland) fins a les corals passant pels grans concerts de cambra i els solistes. Per ampliar encara més els horitzons, enguany s'ha donat cabuda també a la música tradicional celta amb el grup Slainte.

Acostar la bona música a preus populars a tots els habitants de Martorell i promocionar músics locals amb talent són els dos objectius que es persegueixen. *Per al Patronat de Cultura és tot un orgull poder dir que intèrprets com el pianista Daniel Ligorio o la mezzosoprano Núria Canals han sorgit del planter d'aquesta població*, diu Josefina Canals, de la regidoria de Cultura.

L'Ajuntament, la Fundació Caixa de Catalunya i la venda d'entrades, per ordre d'importància, donen vida a la programació municipal, que a nivell pedagògic queda completada amb dos concerts cada trimestre a càrrec dels alumnes i els professors de l'Escola de Música de Martorell.

Osona

L'Ajuntament de Vic també aplega esforços per dotar la ciutat d'una oferta diversa i atractiva. Així, dins de la temporada estable, hi trobem el cicle Clàssics a Catalunya, coordinat per Joventuts Musicals, un dedicat al Conservatori (per a alumnes avantatjats que toquen en els diumenges musicals), un de corals i un altre orquestral, ubicat al Teatre Atlàntida, amb grans formacions, com l'OBC o la Simfònica del Vallès.

El Maresme

per JOAN VIVES

En alguna ocasió s'ha dit que el Maresme està veient cada cop més diluïda la seva personalitat idiosincràtica, especialment en el terreny de les manifestacions culturals, arran de la seva proximitat a la ciutat de Barcelona i, en especial, per la força polaritzadora que aquesta metròpoli, també cultural, exerceix sobre totes les comarques del seu entorn. La modèstia de la major part de pressupostos econòmics destinats a la promoció cultural fan que, en la majoria dels casos, les propostes presentades no gaudeixin del mateix magnetisme ni de la varietat que ofereixen els cartells barcelonins. L'esmentada inèrcia polaritzadora ve remarcada pel caràcter de zona dormitori que cada cop sembla accentuar-se més, molt especialment en les poblacions més properes a Barcelona, no només del Maresme, sinó també dels dos Llobregats i dels dos Vallès.

Més enllà d'aquesta evidència, el Maresme continua subsistint culturalment, i per tant també musicalment, gràcies a les activitats promogudes per diferents entitats, principalment de caràcter musical, algunes amb trajectòries de molts anys al darrer. Això sense oblidar el suport més o menys important de les regidories de Cultura d'alguns dels ajuntaments de la comarca. Entre aquestes entitats, cal remarcar molt especialment els diferents cors/orfeons, i les escoles de música, tant municipals com privades. Tant els uns com les altres són en alguns casos els principals vertebradors d'una bona part de les propostes de concerts no estivals. Les poblacions amb més habitants (Arenys de Mar, Vilassar, el Masnou, Calella...) són també les que sovint presenten les propostes més atractives, encara que afectades amb freqüència per la mateixa irregularitat i inestabilitat que moltes de les subvencions que les permeten.

Mataró, la capital, amb més de cent mil habitants, mereix un capítol a part. Tot i que l'activitat musical en general sembla menor del que seria previsible per les seves dimensions, el cert és que el seu Patronat Municipal de Cultura, principal motor de l'oferta musical de la ciutat, ha optat per una proposta menys quantitativa però de major envergadura. Cal esmentar de manera especial la seva Setmana de Música Antiga (al voltant de novembre), un dels cicles de més tradició del seu gènere a Catalunya i que enguany arribarà a la seva 16a edició.

A tall d'apèndix podem afegir que la temporada musical estiuenca se situa principalment al centre geogràfic de la comarca. Cal esmentar com a representatius d'aquesta etapa el Festival del Maresme, amb el suport del Consell Comarcal i l'anomenat Musica Aestiva de Llanvaneres. Afegim-hi que les poblacions amb un veritable caràcter turístic estan situades sobretot a l'anomenat Alt Maresme, l'àrea situada a l'est de la

comarca..., la més propera, per tant, a la Costa Brava, i el turisme estranger que ocupa majoritàriament aquestes places no es caracteritza precisament per les seves grans inquietuds de tipus cultural.

Tots aquests elements configuren, en resum, l'oferta concertística d'una comarca on la impressió global és que el percentatge de propostes que s'hi fan sembla força inferior al seu públic potencial.

L'Anoia

per JORDI BADIA

Sala Paper de Música, a Capellades

Al'Anoia, Igualada i Capellades són les poblacions que ofereixen una activitat musical més intensa, fruit d'una tradició ben arrelada d'amor al fet musical. Cal dir igualment que pobles com Calaf i Òdena gaudeixen també de certa activitat, tot i ser nuclis que acostumen a convergir cap a Manresa o Igualada, respectivament.

La capital de l'Anoia, Igualada, té una tradició musical important. Aquí van néixer destacats concertistes i compositors actuals, com Jordi Savall, Joan Just, Joan Paradell o Josefina Rigolfas, per dir-ne alguns. Així mateix, la temporada musical igualadina és força atapeïda d'actes dedicats a les diferents expressions de l'art musical, en la qual és preminent la música coral, amb diferents agrupacions: l'Schola Cantorum, la Coral Llàntia, Gatzara, etc.

Actualment el cicle musical més important és el Festival Internacional d'Orgue, que cada any, de gener a març, es celebra a la Basílica de Santa Maria. Això es complementa amb diferents concerts de JJMM a l'Escola Municipal a càrrec de joves intèrprets i als dos teatres, el Cercle Mercantil i l'Ateneu, on ha començat aquesta temporada el 1r Taller de Música Popular i Tradicional, amb taules rodones, tallers de ball folk i danses i concerts.

L'altre pol d'atracció musical de l'Anoia és Capellades, on la prestigiosa sala Paper de Música ofereix tot l'any un seguit d'activitats que abasten les diferents expressions musicals, dels clàssics fins al jazz i la cançó catalana. Cal afegir a aquestes activitats el Curs Internacional de Música de Cambra i també el Concurs Paper de Música. La sala Paper de Música ofereix igualment cada temporada un especial sobre aniversaris de compositors clàssics; aquest any és el torn de Franz Schu-

Improvisació constant al Bages

per ORIOL PÉREZ i TREVIÑO

La comarca del Bages, malauradament, no s'escapa d'un dels problemes més grans que existeixen a la realitat musical catalana, que és la manca de planificació coherent d'una cultura musical.

A pesar que el Bages és una comarca rica en escoles de música, amb un conservatori professional a Manresa, i haver estat aquesta ciutat pionera en la Reforma educativa (batxillerat musical) a l'Institut Lluís Peguera, mercès a la laboriosa i incessant tasca de Josep M. Vilar, el cert és que el que hauria de fer pensar en una amplíssima oferta de concerts en viu a la comarca per a aquest gran ventall d'estudiants de música, esdevé l'imperi de la improvisació, o el que és el mateix: anar tapant forats amb audicions i concerts que si no es celebressin no passaria absolutament res. Ni la resposta de públic ni l'oferta —a grans trets— que es dona al conjunt de la societat bagencina es correspon amb el de la realitat pedagògica, musical existent. No entrarem, òbviament, en les raons que fan que aquest potencial públic no assisteixi a concerts, però sí que ens endinsarem en un general i ràpid repàs d'allò que constitueix l'oferta de concerts "clàssics" al Bages.

Tota l'oferta musical de Manresa ve determinada per dos fronts d'organització. La Fundació Caixa de Manresa, a l'auditori de la Plana, impulsa dos cicles de concerts (un a la primavera i un altre a la tardor), a més d'un altre de jazz i un de joves intèrprets. Sense cap mena de dubte, per la planificació i organització, els concerts d'aquesta fundació ja no són només modèlics per al Bages, sinó per al conjunt de tot Catalunya, atesos la seriositat, el rigor i l'alt nivell que s'hi viu. Noms com els de Jordi Savall, Montserrat Figueras, Emilio Moreno, Oriol Romaní, Claudi Arimany o Vicenç Prats són una petita mostra que per l'auditori de la Plana ha passat el bo i millor dels intèrprets catalans. Planificats aquests concerts dins d'allò que anomenaríem com música de cambra, la disposició en monogràfics (enguany, al cicle de primavera, s'han commemorat els aniversaris de Schubert i Brahms) denota l'intent que ja no tan sols sigui un conjunt d'audicions, sinó que aquestes audicions siguin plataforma de divulgació del fet musical.

L'altre front l'impulsa l'entitat Orpheus Musi-

ca, vinculada a l'Orfeó Manresà. Aquesta entitat organitza la temporada Mestre Blanch i, *a priori*, porta els concerts simfonico-corals (normalment les produccions del mateix Orfeó Manresà), simfònics, però també altres de música de cambra. Estructurada al llarg de l'any, al contrari que els concerts de la Fundació Caixa de Manresa, estan mancats d'aquesta connexió divulgativa, fet que de vegades provoca assistències d'allò més minses o estranyes per a obres com una *Cinquena* de Beethoven (200 persones i escaig). Joves formacions orquestrals germàniques i catalanes (habitualment, l'Orquestra de Cambra de l'Empordà) han estat l'oferta simfònica que ha arribat a Manresa en els darrers dos anys.

La resta de l'oferta, a la comarca, es distribueix per aquells impulsos que sorgeixen de la necessitat d'escoltar música en viu a les mateixes escoles de música. El mateix Conservatori de Manresa o escoles de música, com les de Sant Joan de Vilatorrada, Navarces, Santpedor, Sallent o Súria, entre d'altres, realitzen els seus petits concerts (concerts d'alumnes, concerts dels professors del centre, joves orquestres) oberts al conjunt de la població. Cal esmentar, però, com l'Escola de Música de Sant Joan de Vilatorrada ha estat la pionera a articular des del mateix centre una vida musical a la vila més intensa i interessant, en proporció actes/habitants, a l'existent a Manresa, capital del Bages.

Cal esmentar, com a conclusió, que només Súria és l'única població del Bages adscrita a la Xarxa que impulsa Joventuts Musicals de Catalunya, una realitat que ha convertit aquesta població en una de les úniques localitats on arriben intèrprets que són habituals d'escoltar a la resta de poblacions catalanes, amb delegació de Joventuts Musicals i adscrites a la Xarxa.

És per això que cal preguntar-se si aquesta minsa oferta és fruit d'una planificació o és el ferm resultat de programar algun acte musical perquè la seva inexistència podria ser escandalosa per a una entitat musical. Quan ens adonem que només tres d'aquests programadors (Fundació Caixa de Manresa, Joventuts Musicals de Súria i Escola de Música de Sant Joan de Vilatorrada) haurien de donar serioses explicacions si no celebressin els seus habituals actes, és que la resta no és res més que aquesta improvisació que, a hores d'ara, encara no ha trobat la seva personalitat i finalitat musical.

Comarques gironines: Joventuts Musicals, focus de dinamització

per JORDI MARTÍNEZ

Al Gironès, Girona ofereix als seus habitants una programació de qualitat que té com a seu principal el Teatre Municipal. Allà, i en una temporada que va d'octubre a maig, s'ha pogut gaudir enguany d'una òpera com *Carmen*, a càrrec primer dels Amics de l'Òpera de Sabadell i més tard de La Cuadra de Sevilla, sense deixar de banda els concerts de la Simfònica de la ciutat i de l'Orquestra Simfònica Empordà Lluçanet-Rosselló. Corals i formacions de cambra completen l'oferta musical que depèn de l'Ajuntament.

Per la seva banda, Joventuts Musicals de Girona aporta les actuacions que formen part de la xarxa Clàssics a Catalunya, amb formacions de cambra a l'Auditori Viadé. Es tracta de conjunts petits o solistes amb un repertori variat que enguany, però, s'ha volgut centrar en Schubert i Brahms, pels aniversaris que entorn a aquests dos compositors es commemoren.

Cal no oblidar el cicle Pòdium, que també coordina Joventuts Musicals. Amb l'objectiu de promocionar els joves estudiants de la ciutat, tres vegades l'any els alumnes de grau mitjà opten, sempre segons el seu nivell, a participar-hi. El següent pas serà tenir l'oportunitat de fer un concert com a solista o formant part d'un grup.

L'Alt Empordà

Si marxem una mica cap al nord, a Figueres veurem el gran protagonisme de Joventuts Musicals a l'hora de decidir la programació musical per a la ciutat en delegar-li aquesta funció l'Ajuntament. Es fan un total de tres cicles l'any.

Dividit en dues èpoques (octubre-desembre i febrer-abril), el més important, sense cap mena de dubte, correspon al de la xarxa de Clàssics a Catalunya, que en aquest cas suposa deu concerts per temporada al Museu de l'Empordà. La selecció dels intèrprets, en tractar-se d'una sala amb capacitat per a 150 espectadors, es basa en solistes o formacions que no vagin més enllà del quartet i amb un repertori més procliu al romanticisme que als contemporanis. Compten amb el suport de les administracions municipal i autonòmica i, tal com reconeix el seu president, Xavier Basora, *només lamentem haver tingut una errada que, si més no, serà fàcil de corregir: els concerts, tots els dijous, han coincidit amb els partits europeus i això s'ha notat massa en l'assistència de públic.*

Des de mitjan d'agost i fins a mitjan de setembre, Joventuts Musicals impulsa des de fa setze anys el Festival Internacional de Música de l'Empordà, que des de 1993 ha pres el nom de Schubertiada. S'hi programen de vuit a deu concerts cada cap de setmana.

La Garrotxa

Des de fa 41 anys, a Olot funciona l'Associació de la Música d'Olot, que, com Joventuts Musicals de Figueres, rep l'encàrrec municipal de donar contingut a la programació estable al Teatre Municipal. Aquesta associació té dos-cents socis es manté a partir de les seves quotes i gràcies també a l'aportació de la Generalitat.

Al llarg dels deu concerts de cada temporada s'intenten abastar el màxim d'estils i de formacions, des de grans orquestres i conjunts de cambra fins a solistes. Aquí també predominen les obres sorgides del romanticisme, atesa la visió generalista que hi volen donar els responsables de l'associació.

Per a Carles Fontfreda, *la mitjana de seixanta persones per actuació no és gens bo i només en ocasions puntuals arribem a les 200. El problema és que amb el nostre pressupost, el mateix de 1992, no es poden portar grans noms.*

L'objectiu que es pretén a llarg termini és fer uns vint concerts o pòdiums per a joves intèrprets de la comarca.

El Baix Empordà

per RRM

Amb una població de 6.500 habitants, la delegació de Joventuts Musicals compta amb 810 socis. Això la converteix en un fenomen únic, a escala, probablement universal, pel que fa a associacionisme musical. Alhora la converteix, de passada, en l'autèntica capital musical de les terres gironines, per la intensitat de la seva vida quotidiana i regular.

Hom deixa de banda el capítol a part que és la densíssima i rellevant activitat estival –Festival, Concurs i cursos d'interpretació– per circumscriure's a l'any "normal". Un any normal inclou un cicle d'una desena de concerts en el marc de la Xarxa –juntament amb l'àrea de la Cerdanya és la que més en promou en aquest marc estricte. Ultra aquest cicle, des de fa set anys promou entre sis i

vuit concerts. Al mateix temps promou un cicle per a escolars, que comprèn des de pàrvuls fins a l'ESO en col·laboració amb Joventuts Musicals de Catalunya. Finalment, s'ha d'esmentar també el cicle de concerts de jazz que en el període tardor-hivern esmentat promou entre sis i vuit concerts cada any.

Josep Lloret està satisfet de l'acollida del públic, amb una mitjana de 150 espectadors, en part procedents de poblacions de la rodalia.

Es veu –remarca– que el públic cada dia adquireix més educació musical a mesura que va assistint als concerts.

Pel que fa a la resta de la comarca, són remarcables les activitats que es desenvolupen a poblacions com Sant Feliu de Guíxols, Palamós o Palafrugell, i és també digne d'esment el fet que pràcticament no hi ha cap població amb un mínim d'entitat demogràfica que no compti amb una escola de música, ja sigui pública o privada.

Xarxa de Música Clàssica, una eina de dinamització musical

per RRM

Nascuda el darrer quadrimestre del 1995, la Xarxa de Música Clàssica a Catalunya s'ha convertit en una iniciativa d'una extraordinària eficàcia pel que fa la dinamització musical a les comarques catalanes. Josep Lloret, president de Joventuts Musicals de Torroella de Montgrí i, com a tal, responsable màxim de l'organització del Festival Internacional que té lloc en aquesta població, i també secretari general de Joventuts Musicals de Catalunya, és qui va imaginar una idea l'execució de la qual ell mateix ha conduït des del primer moment com a coordinador general.

És una idea que es basa en la concentració d'esforços en principi de la vintena llarga de delegacions de Joventuts Musicals d'arreu del país. Conjuntament, estableixen les programacions per períodes quadrimestrals després d'estudiar l'aplec d'ofertes de conjunts i solistes que reben. Des de la delegació de Joventuts Musicals de Torroella de Montgrí es centralitza tota la dinàmica, la qual inclou, ultra la coordinació, contractació, propaganda i administració, la recerca d'ajuts institucionals –bàsicament Departament de Cultura de la Generalitat i diputacions, institucions que d'aquesta manera veuen facilitada la seva tasca, ja que compten amb un sol interlocutor. Els ajuts institucionals assoleixen gairebé el cost de la meitat dels caixets, mentre que la resta de cada delegació l'ha d'aconseguir mitjançant els seus propis recursos i també

amb les negociacions amb institucions i ens locals.

Aquesta experiència ha anat molt millor del que esperàvem afirma, d'entrada, Josep Lloret. I continua: Fins ara cada delegació de Joventuts Musicals havia d'encarregar-se de tot. Ara hi ha un sol interlocutor. Només s'han de relacionar amb el seu ajuntament. Cada any fem tres trobades, una per quadrimestre, en les quals es decideixen les programacions. Hi ha un intercanvi d'opinions entre els assistents i cadascú decideix.

Lloret fa esment a un detall d'un interès especial: *Hi havia el problema inicial de com seleccionar els intèrprets. Es va acordar no fer cap selecció prèvia i, per tant, acceptar totes les ofertes que ens arribessin, només amb el requisit que es tractés de músics professionals i que residissin a Catalu-*

nya. Crec que aquesta ha estat una decisió encertada, perquè la selecció es produeix de manera natural. En l'intercanvi d'opinions al cap de poc temps tothom ja sap qui és professional i qui no, qui és formal o no, qui ofereix uns concerts interessants... Ja portem alguns grups desestimats i, de la mateixa manera, d'altres que són molt valorats. Ara mateix comencem la segona onada de contactes i podem obrir-nos més a noves propostes. Fins ara tothom anava molt cap a segur. Per a un grup desconegut l'important és fer el primer concert. Si va bé, no hi ha problema per a la seva continuïtat.

No cal dir que, per als professionals, aquesta forma d'actuar en alguns casos suposa la seva inclusió en diversos cicles, fet que rendibilitza la seva tasca de preparació dels concerts, en fugir, d'aquesta manera, del massa sovintejat concert únic. Enguany s'afegeix a la relació de col·laboradors l'SGAE, que patrocina l'estrena arreu de la Xarxa de l'obra guanyadora del concurs de composició Frederic Mompou que organitza Jo-

ventuts Musicals de Barcelona.

De moment, en menys de dos anys la Xarxa ha promogut 260 concerts, en els quals han intervingut més de 800 instrumentistes i 300 cantants. Josep Lloret destaca:

—Hi ha hagut pobles en què no es feia res i ara han recuperat l'activitat i alguns que tenien una vida minsa i l'han vist revitalitzada. Tot plegat ha creat un moviment enorme. La cosa és temptadora, perquè amb un esforç mínim pots muntar un cicle interessant.

Lloret remarca que la iniciativa s'està consolidant i fins i tot ampliant:

—Darrerament s'han incorporat unes cinc poblacions més i pensem arribar aviat als 200 concerts anuals. La idea, realment, ha arrelat.

I en aquest context, una afirmació d'una importància remarcable:

—Entre tots s'està creant molta informació.

I encara: Les institucions s'hi han ficat, perquè han vist que era un projecte seriós.

El Penedès: l'Auditori Pau Casals com a referència

per ALBERT SOLÉ

Durant molts anys, la vida musical de moltes poblacions del Penedès ha estat alimentada pel fet popular: caramelles, corals, Pastorets... Només en comptades ocasions s'esdevenia un concert interpretat per un conjunt instrumental o bé per una orquestra, motivat per algun esdeveniment important i ocasional.

En els darrers vint-i-cinc anys s'han desenvolupat altres eines culturals que han portat les comarques penedesenques a obtenir una realitat musical afegida a la que ja hi havia, però que aporta nous coneixements, noves possibilitats, i que a poc a poc va guanyant en intèrprets i públic.

Dues poblacions s'han situat com a capdavanteres en aquesta activitat: Vilafranca i el Vendrell. Vilafranca compta amb una entitat pionera, Joventuts Musicals, que a més d'organitzar un concurs per a joves pianistes des de fa més de vint-i-cinc anys, actualment ofereix un cicle de quatre concerts per primavera i un altre a la tardor, els diumenges a la tarda a l'Auditori Ateneu Municipal. En aquest mateix escenari, hi podem trobar els concerts organitzats per l'Espai Musical, entitat preocupada pel desenvolupament musical dels estudiants de música, alhora que en promou les inquietuds (Música i Músics d'Aquí), cicle que es dona durant el mes d'abril, i Els Músics Parlen de Música, quatre concerts comentats durant els diumenges de novembre.

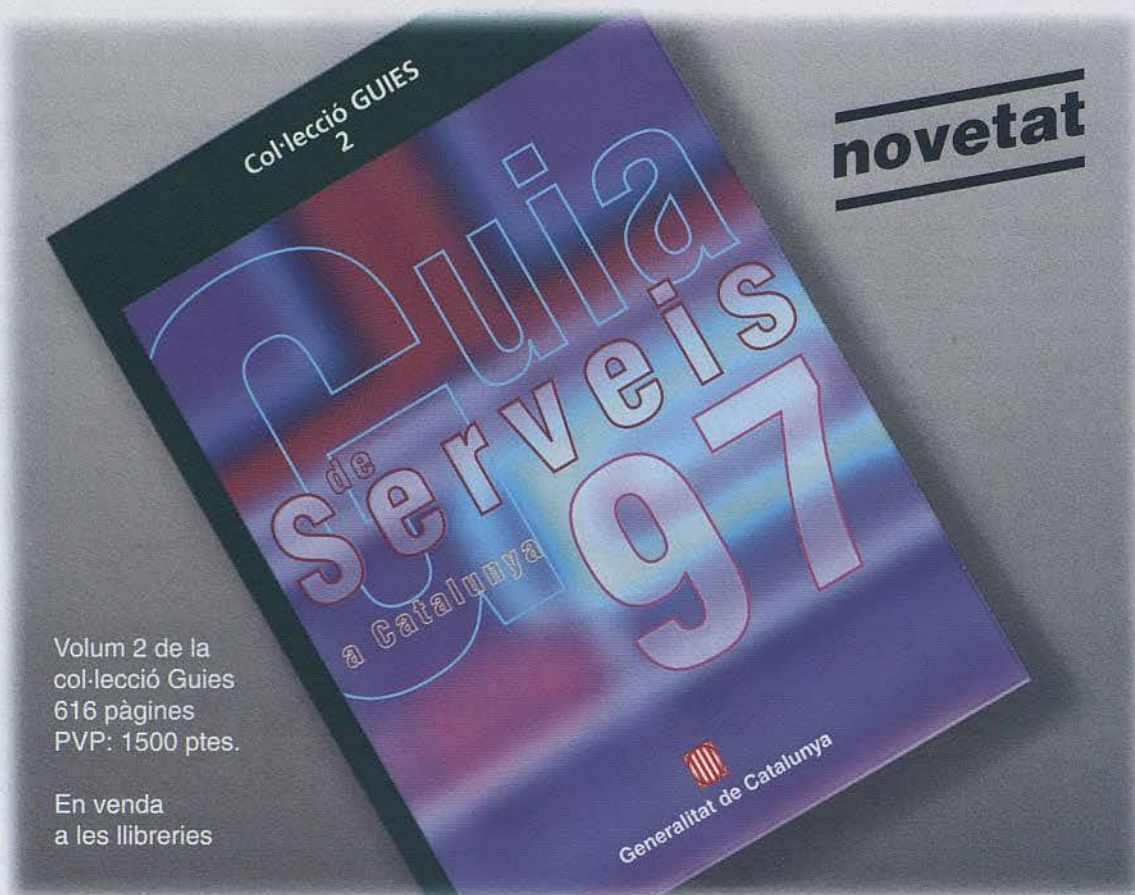
Finalment, podem trobar un altre cicle de concerts que s'ofereix cada diumenge, des de gener a març, a l'Auditori Fòrum Vergé Balaguer, organitzat per l'Obra Social de Caixa Penedès.

El Vendrell ha tingut un revulsiu important en el fet musical en l'Associació Musical Pau Casals, entitat que a les darreries dels anys seixanta ja organitzava cicles de concerts a la Casa Museu Pau Casals. Actualment l'Auditori Pau Casals constitueix l'eina bàsica de la majoria de manifestacions musicals de la vila, que es poden resumir en les següents: durant els mesos de gener i febrer, pràcticament cada diumenge a les 12 del migdia, hi ha concert protagonitzat per joves estudiants (conservatoris de Tarragona, Vilaseca i JJMM de Barcelona). Durant el mes de març se celebra un cicle de jazz els dissabtes a la nit. Seguidament ve el cicle de primavera, també els dissabtes a la nit, que acaba a primers de juliol, mes en què comença el Festival Internacional d'Estiu. Durant la tardor se celebra un cicle que cada any està relacionat amb un instrument diferent (piano, violí, etc.) i que acaba amb el concert d'aniversari del mestre Pau Casals, al final de desembre.

Per últim, un altre exponent de la vida musical del Penedès, molt remarcable, és l'activitat i els cicles de concerts que s'organitzen a la Bisbal del Penedès a instància de la Coral Atistiana i l'Orgue de la Bisbal, un cicle per a cada estació de l'any, dels quals destacaríem la Tardoral d'Orgue del Penedès, d'octubre a desembre.

Generalitat de Catalunya

Volum 2 de la
col·lecció Guies
616 pàgines
PVP: 1500 ptes.

En venda
a les llibreries

Guia de Serveis a Catalunya 1997

- Serveis de la Generalitat de Catalunya
- Comarca a comarca
- Municipis de Catalunya
- Dades estadístiques
- Calendari laboral
- Calendari escolar
- Indicatius telefònics
- Fires d'àmbit català
- Empreses de serveis
- Companyies aèries
- Estacions d'autobusos
- Mapa de carreteres

Comarques tarragonines: de la potència de Reus a l'activitat esforçada del sud

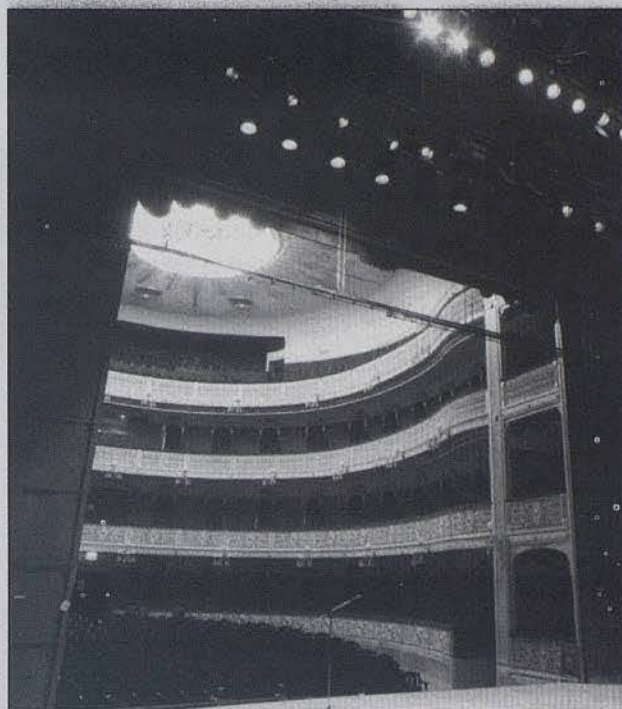
per TON COLOM i BIEL FERRÉ

Quan, a la tardor, a l'hivern o a la primavera, el mestral bufa de valent, els batalls que pengen al capdamunt de la xemeneia de la bòbila de l'Institut d'Educació Secundària Joan Guinjoan i Gispert de Riudoms colpegen sonorament les arestes metàl·liques del conestelat i ressona pels camps d'avellaners una sonata aleatòria i vibrant, talment la música del compositor de la vila. Vet aquí, doncs, una referència a un concert no programat per iniciar una ressenya breu –i, doncs, no exhaustiva– sobre programacions –així, en plural, per la quantitat i per la diversitat– de música culta no estiuenca al Camp –i, més concretament, al Baix Camp i al Tarragonès. En aquestes comarques i en aquestes èpoques, en què l'aire sembla reposar de l'embogit estiu farcit de turisme meridional adotzenat, hom hi acull audicions –cultura i oci– que se situen a l'altre plat de la balança, tot fent contrapès al ritme frenètic –aquí també hi ha arribat l'estrès de l'*american way of life*– de la producció i del treball.

Reus i el Baix Camp: iniciativa popular i capitalitat

Si iniciem l'itinerari a Reus, podrem afirmar que aquesta ciutat, capital cultural –i, també, musical– d'aquest territori, presenta una programació amb focus, intencions i espais ben diversos. Pel que fa als programadors no "institucionals", cal dir que hi ha dues entitats que hi fan propostes concertístiques: d'una banda, l'Associació de Concerts, vinculada al Círcol, programa mensualment música de cambra, a més d'algun concert de jazz; d'altra banda, el Centre de Lectura –la seva Escola de Música i la seva Secció de Música– programa, sota el cicle Música al Centre, música de cambra i recitals amb la finalitat de fer difusió i, alhora, pedagogia musicals.

Pel que fa als programadors "institucionals", cal esmentar, d'una banda, el Consorci del Teatre Fortuny, que, ateses les majors possibilitats econòmiques, permet al públic d'aquestes comarques escoltar música simfònica i òpera amb una certa regularitat: d'altra banda, hi ha l'Institut Municipal d'Acció Cultural, que organitza el cicle de concerts d'orgue a l'Església Prioral de Sant Pere –coordinat per Josep M. Mas Bonet–, el qual ha assolit un sorprenent i constant èxit de públic. La gran incòg-

Teatre Fortuny de Reus

nita del futur és el Teatre Bartrina, el qual és a punt de ser reobert després d'una rehabilitació a fons i d'una ampliació molt considerable i que, una vegada resoltes les picabaralles pel que fa a la gestió mixta entre l'Ajuntament i el Centre de Lectura, ha d'acollir una programació estable de concerts, com ara els oferts per l'Orquestra Camerata XXI. Un altre espai, dissortadament poc utilitzat, però amb excel·lents condicions acústiques per a la música de cambra, és l'Auditori del Palau Bofarull, seu, també, de la Delegació del Conservatori dependent de la Diputació de Tarragona.

Però el Baix Camp té altres focus d'activitat concertística que mereixen ser esmentats, com ara el Patronat de l'Orgue Barroc de l'Aleixar, amb programació organística, coral i de cambra. I tantes altres escoles municipals de música, com, per exemple, la de Cambrils o la de l'Hospitalet de l'Infant, que, al costat de la seva tasca docent, programen ocasionalment concerts prou interessants.

Tarragona i el Tarragonès: programació institucional i embranzida

La industrial i administrativa Tarragona ha experimentat una forta embranzida com a ciutat, la

qual s'ha notat, en els darrers anys, sobretot en l'aspecte comercial i també cultural. Però, en aquest cas, la inversió institucional a favor de la dinamització musical ha estat decisiva. És ben cert que una entitat com ara Joventuts Musicals ha tingut i encara té un paper rellevant en la programació musical a Tarragona, però ha estat la posada en marxa del Teatre Metropol, de titularitat pública, on té cabuda, sobretot, la música de cambra a causa de la seva limitació, el que ha marcat un punt d'inflexió important a l'alça. El Metropol aglutina, a hores d'ara, moltes iniciatives musicals que abans només es podien presentar al públic de manera precària a l'auditori de la Caixa Tarragona. D'altra banda, cal esmentar la Catedral com a escenari —a voltes marc idoni, a voltes espai no del tot adequat per a la mena de música que s'hi vol executar—, que supleix la manca d'un auditori estable per a formacions simfòniques i per a espectacles operístics. El Conservatori, tot i sense programació fixa, també cal qualificar-lo com a focus concertístic.

L'altra població important pel que fa a programació musical és Vila-seca. Al voltant de l'Escola Municipal de Música, s'hi presenta una programació prou constant i de qualitat.

Final amb balanç

Si, més enllà de la pura enumeració, ens atrevim a fer una certa crítica del panorama, el balanç provisional d'aquest ventall de programacions fóra desigual. Certament, cal reconèixer que a aquestes comarques hi arriba, ara sí, música de tots els formats dins del que convenim qualificar com a música culta, però també cal dir que els repertoris que hom pot escoltar no van gaire més enllà del període clàssic i romàntic i hi trobem a faltar partitures contemporànies i antigues. Pel que fa a la infraestructura, s'ha millorat molt, però encara és limitada, sobretot pel que fa a auditoris estrictes. Les programacions promocionen intèrprets novells del Camp i acullen circuits internacionals —sobretot gràcies a les institucions—, però el públic està, en general, poc educat i és poc exigent.

És clar que la manca d'una crítica periodística imprescindible per a la formació de criteri i d'opinió afavoreix l'aplaudiment protocol·lari i la crònica de societat i prou. Potser sí que la implantació de l'ensenyament de la música als instituts com el que du el nom del mestre Guinjoan contribuirà decididament a millorar les condicions no pas meteorològiques sinó culturals necessàries per tal d'assolir públics exigents capaços de gaudir amb tots els ets i uts de les programacions musicals del futur. De moment, s'imposa l'escepticisme prudent. La resposta, la té el vent?

La Ribera d'Ebre, la Terra Alta, el Priorat, el Montsià i el Baix Ebre

per JOAN CARLES BLANCH i ANGUERA

A la Ribera d'Ebre, la principal activitat concertística es du a terme a la seu de l'Escola de Música de Móra d'Ebre, organitzada per la Societat Ateneu Musical. La població de Flix també compta amb una tasca força continuada mitjançant l'Escola de Música. A nivell de tota la comarca cal lamentar la desaparició del cicle de concerts organitzats pel Consell Comarcal i els ajuntaments de cada població. Fora de les poblacions esmentades, l'activitat concertística és més aviat pobra i, en algunes poblacions, inexistent.

A la Terra Alta cal destacar els concerts de les Jornades Picassianes d'Horta de Sant Joan amb quatre concerts i el tradicional de la Festa del Vi a Gandesa, la capital. A les altres poblacions es du a terme una activitat molt espaïada.

La principal activitat concertística del Priorat també es du a terme a la seva capital, Falset, amb un concert cada mes promogut per l'Escola de Música Vila de Falset. A nivell de Consell Comarcal no es realitza cap activitat d'aquest tipus i les escasses iniciatives de la resta de poblacions són organitzades per les corporacions locals i entitats culturals. Però són de poca entitat.

Al Montsià, Amposta, la capital, és la que gaudeix de més concerts durant l'any, però també tenen força activitat les poblacions d'Ulldecona, la Sénia i Sant Carles de la Ràpita. A més dels intèrprets de fora, caldria remarcar que la principal activitat concertística del Montsià repercuteix en la música de banda, amb els típics concerts que duen a terme aquestes formacions a cada població.

Al Baix Ebre, l'Auditori Felip Pedrell i el festival de Música que porta el seu nom, que se celebra a la tardor a la ciutat de Tortosa, consta de quatre concerts i han afavorit la realització de concerts. Actualment s'està estudiant la possibilitat d'una programació més continuada fora del festival. Per part del Consell Comarcal no hi ha cap activitat. A l'igual que al Montsià, l'activitat concertística a la majoria de la resta de poblacions la duen a terme les bandes amb els seus habituals concerts.

Resum

Caldria tenir en compte també els concerts considerats a cada població com a tradicionals, com poden ser els de Santa Cecília, Nadal, primavera, festa major, etc., generalment organitzats per escoles de música amb forta participació d'alumnat, com també els de les agrupacions co-

rals, cada cop més nombroses i amb tendència a pujar el nivell. En aquest aspecte caldria felicitar la iniciativa de la Federació Catalana d'Entitats Corals a les comarques de Tarragona per l'organització de la Roda Coral, cicle de concerts corals repartits en diverses poblacions, que estimula el nivell i l'interès del públic en general.

Lleida: la normalitat pas a pas

per MÀRIUS BERNADÓ

El dia 14 de febrer de 1995 el panorama musical lleidatà va fer un gir espectacular. S'inaugurava formalment l'Auditori Municipal Enric Granados, que ja havia obert les seves portes al públic i a l'activitat musical uns mesos abans. Si en alguna ocasió es pot parlar d'un abans i un després en la vida musical de la ciutat, indubtablement aquest moment ve marcat per la inauguració d'aquestes magnífiques instal·lacions.

La ciutat de Lleida, autèntic punt central del territori de Ponent, exerceix en tots els aspectes, també el musical, una capitalitat inqüestionable. I, naturalment, l'Auditori s'erigeix en el punt central, encara que no únic, de l'activitat musical. La programació de l'Auditori s'estructura en cicles que intenten combinar alhora l'estructura de temporada musical amb la de cicles temàtics. Les contingències d'un públic encara no del tot consolidat i una mica capriciós ha pogut incidir en l'opció per aquesta particular fórmula, que pot fàcilment caure en el perill de la dispersió. Cicles temàtics com el dedicat al piano de Brahms o la presència regular de l'OBC en una minitemporada de tres concerts són algunes de les iniciatives més atractives i intel·ligents de la programació d'enguany, a part concerts puntuals d'innegable categoria artística. A més, ja a la tardor, es presenta el Festival Enric Granados, que haurà d'anar buscant una definició de la seva oferta en el nou paisatge musical de la ciutat, molt diferent del de fa sis anys, quan el Festival començà a caminar.

A part l'activitat generada des de l'Auditori, continuen programant, de manera esporàdica i gairebé marginal, entitats com l'Associació de la Música. L'Associació Música Oberta sembla que reprèn la seva activitat després d'una certa ralentització i es proposa, en col·laboració amb l'Auditori, abastar una parcel·la vital que no mereix suficient atenció d'altres organismes: els joves intèrprets.

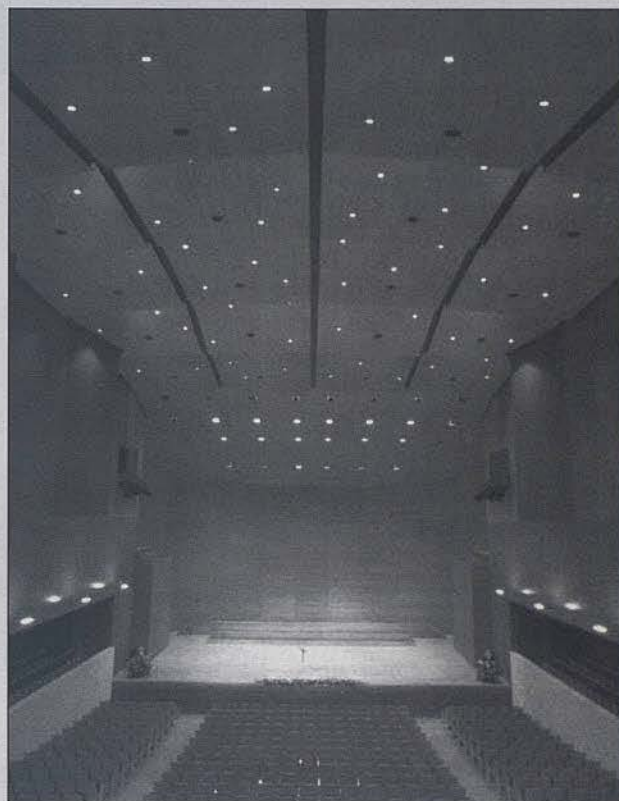

FOTO: A.L.

Auditori Municipal Enric Granados, a Lleida

Sobreviuen també, amb notables encerts, altres iniciatives que defineixen la seva oferta per a un públic molt concret. És el cas, per exemple, dels cicles de concerts quinzenals Dissabtes Música a l'Ateneu que promou, des de fa més de deu anys, l'Ateneu Popular de Ponent. Els responsables han aconseguit formar i consolidar un públic fidel i entusiasta i oferir una bona plataforma per a joves instrumentistes.

Amb una trajectòria més curta, però amb un enfocament similar i una consolidació paral·lela, funciona, des de l'any 1993, amb una important acollida per part del públic universitari i ciutadà, una Temporada Musical a la Universitat de Lleida, especialment sensible a tot allò que faci referència a la música. La seva programació està particularment centrada en repertoris desatesos

**Concert a l'Auditori
Enric Granados
(foto cedida per
l'Ajuntament de
Lleida)**

pels altres programadors i mostra una especial inclinació per la coherència dels programes i el rigor propi de la institució que els acull. La música de cambra, la música antiga i la contemporània són les parcel·les que cultiva amb major atenció.

La presència de programadors privats, un cop desaparegudes les iniciatives de la Fundació "la Caixa" —les més importants, al nostre entendre, dels darrers anys, tant per l'entitat dels concerts i la qualitat dels intèrprets, com per la intel·ligència dels programes proposats—, és un fet ocasional i igualment esporàdic. Tan sols una entitat d'estalvis, Ibercaja, ha intentat, en els darrers temps, una presència continuada en forma de cicle de música de cambra.

Pel que fa a comarques, l'activitat regular és més aviat escassa. Tan sols Cervera, amb una Associació d'Amics de la Música molt dinàmica, ofe-

reix, de manera continuada des de fa ja força anys, uns cicles d'elevat interès. A Mollerussa, Ibercaja patrocina un cicle força irregular, mentre que a Solsona, hi arriba la Xarxa de Clàssica de Joventuts Musicals. La resta de comarques i municipis no tenen una vida musical que puguem qualificar com a regular durant l'any. Alguns festivals o cicles de concerts d'estiu són els únics protagonistes d'àmplies franges del territori, especialment al Pirineu. A muntanya l'única oferta estable durant l'any l'hem d'anar a buscar a Andorra, en la Temporada de Música i Dansa d'Andorra la Vella, que congrega figures de renom internacional. Focalitzant també les seves accions a l'estiu, l'Institut d'Estudis Ilerdencs de la Diputació de Lleida programa, amb major o menor fortuna i més aviat erràticament, concerts a comarques sota el títol Els Clàssics de l'IEI.

**Universitat de les
Illes Balears**

Aula de Música

Cursos d'Estiu. 97

XXI CURS INTERNACIONAL DE CANT I DIRECCIÓ CORAL

Dates: del 26 de juliol al 3 d'agost de 1997.

Lloc: La Porciúncula. Platja de Palma.

Cant: D. Aldea, L. Climent, C. Mora, I. Furió, M. Pujol.

Direcció coral: M. Barrera, C. Høgset, F. Marina i J. Vila.

Cor pilot: Cor Jove Nacional de Noruega (The Norwegian Youth Choir).

SEMINARI D'ÒPERA PER A CANTANTS I PIANISTES

Dates: del 5 al 12 d'agost de 1997.

Lloc: Conservatori Professional de Música i Dansa de les Illes Balears.

K. Khan, pianista i director assistent del Metropolitan Opera de Nova York.

S. Corbacho, assessora del Teatre Principal de Palma. Audicionarà per a la Temporada d'Òpera 1998.

Col·laboració: Caixa de Balears, «Sa Nostra». Consell Insular de Mallorca. Direcció General de Joventut del Govern Balear. RIU Hotels.

III ACADEMIA INTERNACIONAL DE MÚSICA. MENORCA

Dates: del 31 d'agost al 7 de setembre de 1997. **Lloc:** Ciutadella.

Orgue: M. Torrent, P. Kee i W. Hörlin.

Direcció Coral: M. Barrera i J. Company.

Organitza: Capella Davidica de la Catedral de Menorca. Aula de Música de la UIB.

Col·laboració: Consell Insular de Menorca. Ajuntament de Ciutadella. Fundació Rubió Tudurí-Andròmaco.

Informació

Aula de Música/Institut de Ciències de l'Educació. Edifici Sa Riera. C/ de Miquel dels Sants Oliver, 2. 07071 Palma (Balears)
Tel.: (9) 71 - 17 24 06 / 17 30 49 / 17 30 14. Telefax: (9) 71 - 17 24 01

Singular I P L U R A L

La Pedrera ha estat, des de sempre,

un edifici singular. Únic. Però

des de fa uns anys és un dels

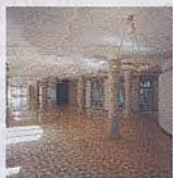
més plurals del món.

Perquè és Patrimoni de la

Humanitat. De tothom.

I a Caixa de Catalunya, que estem treballant

per a la seva restauració, això ens omple de

satisfacció. Perquè serà un èxit

de tots. Per a tothom.

La Pedrera (1906-1912), obra d'Antoni Gaudí.
Declarada bé del Patrimoni Mundial per la UNESCO (1984).
Propietat de Caixa de Catalunya.

CAIXA DE CATALUNYA

RENATO BRUSON

Enyorador de l'edat d'or de la lírica

Renato Bruson va començar a cantar a l'església. Als vint anys va fer una audició al conservatori, el van acceptar i va simultaniejar els estudis amb la carrera de químiques. No tenia treball de químic i va deci-

dir provar fortuna com a cantant -com diu ell- "a temps perdut". I en aquest temps perdut ha aconseguit arribar a ser un dels barítons de més prestigi dels nostres temps. No ha estat un temps tan perdut...

per HELENA BAYO

Vostè és considerat com un dels barítons més importants del món en l'actualitat...

-Sóc un professional seriós, solament... Em plau que el públic pensi això, però jo dic sempre que vull ser un professional seriós que es dedica a aquesta professió, perquè la música, el teatre, són la meua vida.

-Hi ha cap teatre que li suggereixi algun sentiment especial?

-Viena. La Scala també és sempre una nova tensió, especialment quan un s'enfronta a l'obertura, a la inauguració de la temporada. Però a Viena, jo m'hi trobo molt bé.

-En tots els rols que un cantant fa també es troba bé? Es podria trobar que hagués de fer un rol en el qual no creu i abordar-lo de manera digna?

-Sí, pot presentar-se l'ocasió, en una carrera. M'ha succeït de fer rols al començament de la meua carrera que no eren per a mi. Solament els he provat i els he fet quatre o cinc vegades, només, i després ja no els he reprès. M'ha succeït en òperes com Aida, Carmen..., les he provades i després ja no les he tornades a fer.

-Però li agrada fer nou repertori?

-Sí. M'agrada perquè és sem-

pre un nou descobriment. Es coneixen noves músiques i nous autors, nous pensaments. Es sempre un descobriment.

-Li agrada la música contemporània?

-La música contemporània no em diu res. No em diu res. Jo em paro en... puc arribar fins a Petrasí, Stravinsky...

-La música francesa sembla que tampoc està en el seu repertori...

-De música francesa, jo en vaig fer a l'inici de la meua carrera. He fet Faust, Herodiade... He fet alguna cosa, però, efectivament, no gaire. Sempre més música italiana.

-Alemanya?

-No. Alemanya en vaig fer també a l'inici de la carrera, però amb el text en italià, en la traducció italiana.

Quan un cantant com el que tenim davant ha assolit un nivell tan alt i ha fet una carrera tan important, un es pregunta què és el que continua buscant i què és el que satisfà l'artista.

-Jo no penso que he arribat a un nivell... Tothom diu que estic a un nivell superior, però jo penso que sempre hi ha moltes coses a fer. Es pot aprendre sempre, fins i tot d'algú que sigui mediocre. Potser una frase que aquest diu d'una manera, em pot plaure dir una cosa diferent, i puc aprendre d'ell o

d'ella. Penso que durant tota la vida artística, durant tota la carrera, hi ha coses per aprendre. Ai, de qualsevol que pensi que és perfecte i que ho sap tot.

-Llavors vostè és d'aquells que deu ser molt crític amb si mateix...

-Sí, sóc molt crític. Sempre penso, després de cantar, en el que hauria pogut fer millor.

-La vida d'un cantant, anar d'un lloc a l'altre, de viatjar constantment, és dura?

-No, és molt més dura la vida d'un miner.

-Creu que la vida dels artistes lírics al segle XXI es modificarà en algun aspecte?

-No ho sé. No ho sé. Pot canviar molt, potser sí, perquè la carrera d'un cantant avui dia és molt curta. La major part dels joves volen molt i de seguida. No s'accontenten de construir la carrera piano, piano i fer-la de trenta o quaranta anys. Avui es vol tot sobtadament.

-Com veu el nivell dels cantants joves, en general?

-Baix. Però no són únicament els cantants els qui tenen un nivell baix. És tot, que s'esdevé en un baix nivell. Tota la vida, tot el sistema. Tot. Perquè no hi ha grans divos i no hi ha més grans estrelles? Perquè tot s'està portant a la mediocritat.

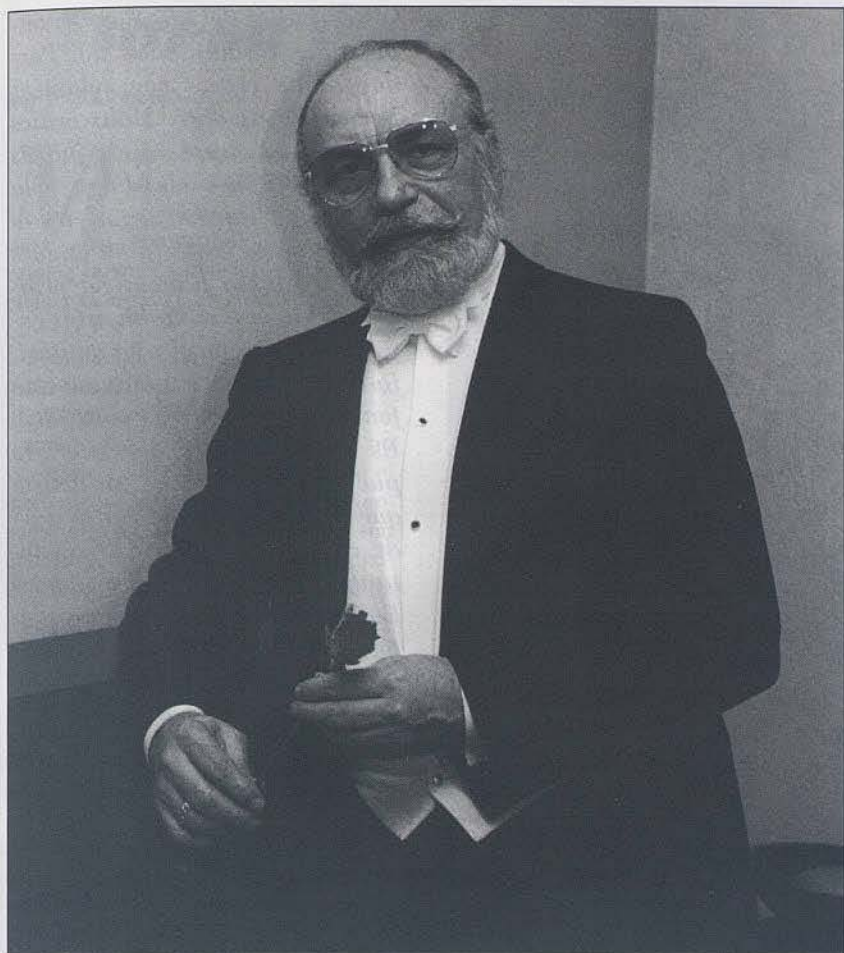

FOTO: A. BOFILL

crec que com ara. En el passat no era com ara. Jo dic sempre que el període d'or de la lírica va acabar amb Callas, Tebaldi, Del Mónaco, Schieppi... Avui dia, incloent-m'hi a mi, no vivim això. El període més bonic, l'edat d'or, es va acabar fa vint anys. De fet, el vell públic que anava al teatre llavors i hi va ara diu sempre: "Ah!, em recordo d'això o d'allò". Les estrelles del passat eren estrelles per si mateixes, perquè tenien la veu i el carisma particular, etc. Ara és més la publicitat la que fa les estrelles.

Renato Bruson parla amb molta naturalitat. Transmet la sensació de no tenir pressa, de tenir una tranquil·litat interior que no s'acostuma a percebre en gaires persones, molt segur del seu criteri i de la seva manera de viure.

—En un escenari es cau en el fet de voler ser una mica divo, estrella?

—Bé, sí, però no crec que sigui com a rivalitat amb un altre. Una mica sí que pot ser-hi, però m'agrada estar en escena amb artistes més grans que jo. No em plau quan no és així.

—És lícit que un cantant per qüestions de llum i comoditat vocal modifiqui el text o la música d'una obra?

—No, no. Jo dic sempre que si l'autor ho ha escrit d'aquella manera, vol dir que ho vol d'a-

Avui el sistema és així. Per què? No ho sé. El camí és aquest.

—Quina és la solució: treballar més?

—No, no ho crec. Treballar més no fa mal mai. Treballar més és sempre una cosa molt sàvia i treballar sempre millor. Però crec que en la societat d'avui, com és la manera de

viure, hi ha molta enveja i tot-hom intenta de fer alguna cosa per arribar a ésser important. Per fer alguna cosa diferent d'allò que fa la majoria de la gent. En l'espectacle, en l'art, hi ha molta gelosia i molta enveja.

—Pensa que fa anys no era el mateix?

—Sempre ho ha estat, però no

VI TEMPORADA DE CONCERTS 1996-97

Palau de la Música Catalana

6 JUNY'97
divendres, 21 h

THE GOLDEN GATE QUARTET.
Gospel i espirituals negres (Concert extraordinari).

escola de pedagogia musical

MÈTODE IRENEU SEGARRA

CURSOS DE FORMACIÓ PER A MESTRES ESPECIALISTES I PROFESSORS DE MÚSICA 1997-1998

- Educació Infantil
- Educació Primària
- Educació Secundària
- Escoles de Música i Conservatoris

- ☐ Cursos monogràfics especialitzats
- ☐ Informàtica musical

Cursos d'estiu i d'hivern

Generalitat de Catalunya
Departament
d'Ensenyament

pla
de Formació
permanent

Informació:
c/ Mn. Àngel Rodamilans, 130
08222 Terrassa
Telèfon (93) 783 79 72
Fax: 786 06 02
de 9 a 13 hores

"Molts crítics són solament músics no reeixits"

quella manera.

-O sigui, que la tradició, no.

-No, la tradició, no. Jo cerco de respectar sempre l'autor i em plauria que tothom respectés el que ha escrit l'autor. Diem tradició... quina és la tradició? És allò que ha estat adaptat al que l'executor, el cantant vol? Per tenir un aplaudiment major o pel que sigui? No, perquè si l'autor ho ha escrit d'una manera és perquè ho volia d'aquella manera i no d'una altra. Verdi va canviar coses quan va veure que les havia de canviar. Però tota la tradició dolenta que existeix especialment en l'òpera... Si l'escollís no crec que canviés res per aquesta comoditat.

-Sota el seu parer, creu que la veu és el mitjà d'expressió més natural o amb tota la tècnica que s'ha d'emprar esdevé en un element artificial com el que més?

-No, d'artificial en la veu no hi ha res. La veu és l'instrument fet per la natura. Tots els altres instruments han estat construïts per l'home, però necessita la tècnica i l'estudi per arribar a un altre nivell, però ja està creada.

-L'objectiu del cantant seria llavors el de trobar el so que li plagui totalment?

-No. Ha de tractar sempre de buscar un so que sigui plaent per als altres. Un no pot plaurer's a si mateix, perquè quan jo canto no puc sentir la mateixa cosa que sent qui escolta, per això jo trobo que el judici de qui escolta és molt important.

-Més que el del crític?

-El judici del crític no és important. Absolutament no. Perquè molts crítics són solament músics no assolits. Molts crítics són això. I després, els judicis d'un crític són els d'una sola persona, i aquest criteri no és per a tant. Perquè si ell hagués estat gran no hauria fet crítiques. Llavors, si no ha estat capaç de fer res en el ram musical, fa de crític i critica el que sí està fent alguna cosa. És molt fàcil. És molt fàcil fer de crític. Jo puc comprendre que un artista que havent fet quaranta anys de carrera com a músic o cantant, que després faci crítiques. Llavors puc entendre que d'aquella persona vingui un judici normal. D'aquella persona pot venir un judici just, però d'un que en la vida musical no ha fet res, solament de crític... poveretto.

-Quins projectes té en el futur, potser li agradaria ensenyar cant?

-No, no. Els cantants tenen la testa dura. Si un diu la veritat quan ensenya a un individu, has de fer així, així... no facis això i això altre... no s'ho pren bé. Llavors prefereixo no ensenyar. Faré una altra cosa a la vida quan deixi de cantar. Hauria de trobar un element excepcional per dedicar-m'hi totalment. Mentrestant penso continuar cantant.

-Quins projectes té en el futur?

-Per ara molts projectes fins al 2000. Aquest any faré Macbeth per a la inauguració de la temporada de la Scala. L'any següent faré un nou rol per a mi en La Fanciulla del West a Torí. Després a l'Arena de Verona, Tòquio... A Viena faré Vespres sicilianes, etc.

-Com veu el futur de l'òpera en general?

-El teatre anirà endavant i no tancarà, perquè el teatre continuarà sempre, hi hagi els cantants que hi hagi i siguin de millor o pitjor nivell. El teatre romandrà sempre.

Estrena d'una òpera de Manuel Valls

per F. TAVERNA-BECH

Manuel Valls va compondre *Cal 33-33 o el bon samarità* l'any 1969 i constitueix en el seu catàleg la seva única òpera, que ell mateix va qualificar com a òpera de cabaret.

Sembla que aquesta obra, d'uns quaranta minuts de durada, estava destinada a ésser estrenada privadament. Tanmateix, el projecte no va seguir endavant i malgrat que el mateix compositor va fer posteriorment alguna proposta per al seu muntatge, és una de les poques produccions seves que Valls, a causa de la seva mort, no pogué escoltar.

Està concebuda per a un petit conjunt de cambra i hi intervien una soprano, un tenor, un baríton i un narrador.

La música de Valls pot considerar-se com una manifestació sonora molt propera a l'esperit i l'estètica que tenen les obres dels francesos pertanyents o propers al Grup dels Sis i cal suposar que aquesta òpera no s'allunyarà gaire d'aquestes traces estilístiques. Es pot dir que resul-

Manuel Valls

tarà interessant escoltar de nou la música de Valls, que, amb ironia, jocs instrumentals d'un refinament personalíssim i un lirisme lluminós i, per tant, mediterrani, ens oferia sempre una visió espontània i vitalista del món que ens envolta.

L'òpera s'estrena ara per iniciativa del conjunt instrumental Vol ad

Libitum i del seu director, Jordi Rossinyol, i la mezzosoprano Anna Ricci, i també compta amb la col·laboració del Teatre Malic.

Cal 33-33 o el bon samarità, de Manuel Valls. Teatre Adrià Gual (Barcelona). 3 i 4 de juliol de 1997.

L'impacte popular de Karl Orff

per F.T.-B.

Malgrat que actualment *Carmina Burana* de Karl Orff no constitueix cap mena de novetat i àdhuc el sistema compositiu que utilitza ja era ben conegut quan la cantata va ésser composta (1935-1936), la seva presència en la cartellera musical barcelonina no deixa d'ésser un esdeveniment. Fins a cert punt, el caràcter impactant del seu contingut i el fet d'haver estat escrita dins del nostre segle la converteixen en una obra que simbolitza una certa cultura musical moderna i a la vegada ha de tenir-se present que també la seva música ha servit per introduir-nos tant en l'estil de les músiques antigues com en certs procediments creatius de l'oratori modern.

L'obra és d'efectes segurs davant de qui l'escolta i amb ella es pot garantir la franca acollida del públic, sempre que la versió s'afronti a partir d'un cert nivell tècnic musical i es disposin d'uns mitjans ade-

Karl Orff

quats tant en l'aspecte vocal com en l'instrumental.

Referint-nos a certs aspectes de l'obra, remarcuem l'habilitat d'Orff per instrumentar unes melodies medievals que ell va reescriure basant-se en la seva grafia i a les quals va infondre un caràcter que s'adequava amb la música d'estil neoclàssic dels anys trenta. Per altra banda, cal admirar també el poder dramàtic que assoleix el procés tensional a través dels seus vint-i-cinc números distribuïts en tres grans parts a més d'una introducció i la recapitulació final, on l'element rítmic, els *ostinati*, la simplicitat estròfica del tractament de la part melòdica, jugant entre si i alternant-se, culminen en un veritable espectacle sonor final.

Orquestra Simfònica del Vallès. Orfeo Català. Ruth Nadal, soprano; Ricard Bordas, contratenor; Werner van Mechelen, baríton. Pierre Cao, director. Palau de la Música Catalana, 7 de juny de 1997. Concerts Simfònics al Palau.

Qüestionari Proust

SALVADOR MAS

Poca cosa podríem afegir a aquest minuciós autoretrat de Salvador Mas, la lectura del qual reflecteix d'una manera tan exhaustiva la seva singular personalitat. Allò que no diuen les respostes a aquest qüestionari, però, és que darrera d'aquesta personalitat -o, en tot cas, molt estretament relacionada amb ella- hi ha un dels nostres músics més profunds, intel·ligents i rigorosos, que -malauradament per a nosaltres i per circumstàncies molt diverses- desenvolupa la quasi totalitat de les seves activitats professionals de director d'orquestra fora del nostre país.

1-El principal tret del meu caràcter?

-L'esperit crític, l'exigència, el perfeccionisme, considerats aquests d'una manera neutra, tant positiva com negativa alhora.

2-La qualitat que prefereixo en un home?

-La bondat, la puresa de cor.

3-La qualitat que prefereixo en una dona?

-Si fos, o volgués ser, allò que avui en diuen "políticament correcte", respondria igual que la resposta anterior. Tanmateix, volent ser sincer -i no intento de justificar-me, que no cal- allò que més em fascina d'una dona, la qualitat que prefereixo en ella, potser és la bellesa irradiant, l'emanació de la bellesa, ben entès que no em refereixo només a la purament física.

4-Allò que més estimo en els amics?

-La fidelitat, la benevolència.

5-El meu principal defecte?

-Sóc impacient i pessimista.

6-La meua ocupació preferida?

-Si no faig música, llegir, sobretot, somiar, badar i palpar boires.

7-El meu somni de benestar?

-En silenci, recollit, prop de gent estimada.

8-Quina fóra la pitjor desgràcia?

-Perdre els meus, per un cantó. Per l'altre, perdre la capacitat d'escoltar.

9-Què voldria ser?

-Savi, no en el sentit col·loquial, sinó com a experiència en un mateix de la "re-unió" d'allò que fou escindit i que cal "re-lligar": el coneixement i l'amor, el cos i l'ànima, l'esperit i la matèria, el temps i l'eternitat, la divinitat i la humanitat, el masculí i el femení... (vegeu Panikkar).

10-On desitjaria viure?

-Potser a la Provença, ja que a Catalunya, que tanta retirada hi té, cada vegada s'assembla més a un gran suburbi, i, a més, malauradament, a la gent sembla que això ja li agrada. D'altra banda, aquest

nostre país en els últims anys s'ha anat desnaturalitzant tant, que, posat a viure entre estranys, almenys que aquests no siguin xarons i ens siguin amables.

11-Quin color prefereixo?

-Qualsevol color m'agrada, sempre que sigui combinat harmònicament: per exemple, els colors canviants dels cicles de les quatre estacions, sobretot al Montseny. Tanmateix, els de l'estiu mediterrani i els de l'hivern nòrdic no em fan pas gaire feliç.

12-Quina flor prefereixo?

-Les humils i petites, sobretot, i encara més si fan olor.

13-Quin ocell prefereixo?

-El rossinyol, segurament l'ocell més musical de tots, que periòdicament va, o se n'ha d'anar, a França a cantar i contar desventures; i ara aquí sembla que ningú ja no se l'escolta, ni l'invoca, ni li fa cas.

14-Els meus autors preferits en prosa?

-D'entre els catalans, Pla, Fuster, Gaziol, Sagarra, Villalonga, Ruyra.

15-Els poetes preferits?

-Carner, Foix, Verdaguer, potser en aquest ordre, també d'entre els catalans.

16-Els herois de ficció?

-El Don Joan de Mozart, el Quixot, el Faust, el Comte Arnau.

17-Les meves heroïnes de ficció favorites?

-La Susanna de *Les noces*, la Mariscala d'*El cavaller de la rosa*.

18-Els meus compositors favorits?

-Toldrà i Garreta, d'entre els catalans. D'entre els compositors la música dels quals no dirigeixo, potser Palestrina i Victoria.

19-Els pintors predilectes?

-Vermeer, el Ticià, Rembrandt, Velázquez, Goya, per un cantó; Picasso, Cézanne, Sunyer, Obiols, Nonell, Schiele ja més cap aquí.

20-Els meus herois de la vida real?

-Sant Francesc d'Assís, Abraham.

21-Les meves heroïnes històriques?

-Santa Clara, santa Teresa, santa Joana d'Arc.

22-Els noms que prefereixo?

Clara, Laura, Pau, Joan.

23-Què detesto més que res?

-El llagoteig, la imbecilitat.

24-Quins caràcters històrics menyspreo més?

-D'entre els nostres més conspicus, la covardia, el cofoisme, l'avarà poveria famosa, sobretot l'espiritual, la beateria progressista, la trista mediocritat com a dictadura.

25-Quin fet militar admiro més?

-Potser cap. Ben mirat, com més antics i mítics són aquests, menys detestables em semblen.

26-Quina reforma admiro més?

-La de Fabra!

27-Quins dons naturals voldria tenir?

-El de llengües, la clarividència.

28-Com m'agradaria morir?

-En pau i, si és possible, sense sofrir.

29-Estat present del meu esperit?

-A la recerca de la serenitat i la contemplació; en lluita per la clarividència i contra la rutina.

30-Fets que m'inspiren més indulgència?

-Les equivocacions de la passió i de la bona fe.

31-El meu lema?

-No en tinc, de lema.

Des del Dia de la Dansa amb l'esperança d'una nova escola: el CEPA Oriol Martorell

per JOAQUIM VILÀ I FOLCH

Començo a escriure aquestes ratlles el Dia de la Dansa. Avui hi ha una certa sensibilització pel tema: els diaris en parlen i, a Barcelona —i a altres viles catalanes—, hi ha actes al carrer i, com ja és usual des de fa uns anys, la plaça de la Catedral es converteix en un gran espai de dansa. La ciutat s'inunda de tallers i actuacions, i podem assistir a conferències i participar en debats. I fins i tot podem treure el cap als assaigs d'algunes companyies per conèixer més de prop tot el treball que comporta la preparació o el manteniment d'un espectacle. Fins i tot l'Institut de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona i l'Associació de Professionals de la Dansa de Catalunya han editat un opuscle que serveix de guia de les activitats programades, no solament les més concretes d'avui, sinó totes les que es desenvolupen, també, durant els dies que precedeixen la festa.

El Dia Internacional de la Dansa fou una proposta de la Unesco (1982), concretament del seu Comitè Internacional de Dansa. La festa se situà el 29 d'abril, data del naixement, l'any 1727, de Jean Georges Noverre, ballarí i coreògraf, el qual, a més de la seva labor creativa, ens deixà unes magnífiques *Lettres sur la Danse* —quan podrem tenir una traducció catalana dels escrits de Noverre?— en què reflexiona sobre el fet coreogràfic i la seva visió teatral, escènica. Justament, la necessitat d'un vessant teòric, d'un as-

FOTO: P. ROS

pecte més reflexiu, d'elaboració de conceptes, d'una "filosofia" de la pràctica coreogràfica, és el que més es troba a faltar en el món de la dansa que es fa a Catalunya. No tenim un corpus teòric que ens faci de pal de pal·ler en el neguit i la disbauxa de la dansa que es fa en aquests moments. Tendim a les monografies concretes, a les hagiografies de personatges o de companyies, però ens manquen visions de conjunt, anàlisi de tendències, de línies de força, de reflexions sobre el mateix fer, la mateixa experiència, la mateixa necessitat d'evolució. A casa nostra, després dels treballs d'Alfons Puig, només Delfí Colomé ha començat a elaborar un cos teòric capaç de desfer malentesos, de separar el gra de la palla, d'assenyalar camins en el bosc frondós. D'ell esperem noves reflexions.

De fet, però, allò que més m'ha il·lusionat aquests dies que volten el Dia de la Dansa, és un anunci que ha aparegut en

diverses ocasions a la premsa barcelonina. L'anunci és, només, la primera materialització d'una idea, una esperança de futur, un camí que s'endinsa en no sabem quins paisatges, però que, sobre el paper, és notablement engrescador. Em refereixo al Centre d'Ensenyament Primari Artístic Oriol Martorell que ha endegat el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya. En aquest Centre els alumnes de 6 a 12 anys, és a dir, els alumnes que cursen l'ensenyament primari, tenen íntimament integrats en el seu pla els estudis específics de música i dansa, que, normalment, s'han de fer en hores extraescolars. El Centre vol racionalitzar els estudis d'aquells alumnes que senten unes evidents inclinacions artístiques, tot evitant una enutjosa duplictat d'esforços i un allargament inhumà de l'horari docent. Els nens, doncs, segueixen la formació especialitzada sense separar-

la dels estudis generals, ans al contrari, les diverses disciplines s'enllacen amb força en un tot únic fent un tram cultural sòlid i no una superposició de coneixements que s'acumulen sense relació.

Vull entendre —el nom d'Oriol Martorell vetllant el nou Centre així m'ho diu— que, per fi, recuperarem el gest, aquella *gestualitat catalana*, que tant estimava l'Oriol per mitjà del seu pare Artur Martorell i de tota la tradició pedagògica, musical i coreogràfica catalana. Vull entendre que, finalment, a les acaballes del segle, el nou centre assumirà el ric patrimoni gestual de Catalunya i fondrà, en un sol projecte, les beceroles de Capmany, el pas estilístic de Rigall, la intuïció europeïsta de Llongueres, la renovació artística de Cubeles i que, en una síntesi creadora —no ancorada en el temps ni en estranyes nostàlgies— ens retornarà el gest perdut. No en va el gest és un llenguatge i els qui ballen s'expressen per mitjà d'aquest llenguatge. Si l'escola catalana ha entès que la llengua i la cultura catalanes és el seu eix principal irrenunciable, si a l'entorn d'aquest concepte ha entès la immersió lingüística, la nova Escola Oriol Martorell haurà de practicar la immersió del gest, perquè només a partir de l'essència de la tradició retrobada ens podrem enlairar al ric patrimoni universal. Malament

aniríem si no partíssim dels orígens propis, començaríem per un postís universalisme sense caràcter, per un academicisme sense arrels. L'escola catalana té una profunda tradició en considerar l'infant com a eix irrenunciable del propi món, un món que es va obrint, amb facilitat, des del seu propi centre.

Perquè penso que l'objectiu bàsic del CEPA Oriol Martorell haurà de comportar una sòlida preparació en el gest català, entès des de la més absoluta contemporaneïtat, entès des d'un concepte de futur ampli i generós que, després de tants segles de dansa, de tantes tradicions culturals d'arreu del món, sap extreure el bo i millor de cada tradició i de cada cultura, per elaborar un nou projecte de dansa que haurà de ser innovador per força. No cal tornar a caure en els errors d'un clàssic fossilitzat, ni en el desori d'un contemporani sense nord ni coordenades, cal aprofitar les virtuts de segles de docència, però per projectar-les endavant, no per mantenir uns lligams que de res ens serviran en els nous temps, en els nous moviments, en el nou gest. És una oportunitat que no podem deixar perdre per elaborar una nova escola —entesa en el sentit ampli i universal— de dansa, que assumeix tot un passat, que es compromet amb el present i que treballa per un nou concepte de futur.

Altrament, des de la tradició pedagògica catalana, no es pot entendre d'altra manera. Seria trair el nom d'Oriol Martorell, seria no haver entès el seu missatge, seria com voler canviar el sentit de la seva vida exemplar. ¿Us imagineu el Centre com una simple adaptació dels estudis que ara es fan a l'escola de dansa de l'Institut del Teatre? ¿Us imagineu els nens de Primària ballant a l'estil de l'*escuela bolera española*, practicant el *flamenco* o el *folklore* estès com una antigalla?

El Departament d'Ensenyament posa a l'abast dels nostres infants —dels professionals de demà— una oportunitat única i esperançada per formar una nova consciència artística. Estic plenament convençut que darre d'aquesta proposta hi ha un concepte ambiciós, innovador, amb un risc controlat, amb una previsió curricular que porta ja un llarg i profund temps de preparació, sense improvisacions, i que reuneix els professionals més sòlidament preparats per una empresa docent d'aquestes característiques. Un projecte com aquest ha de néixer contrastat amb —tota!— la realitat del país i amb els ulls posats en un futur molt immediat que gairebé toquem amb la mà. Amb un gest català que ens fa entrar, de ple, en un gest universal.

Si no fos així, en tornariem a parlar.

17è FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA PAU CASALS

Del 12 de juliol al 23 d'agost de 1997
Auditori Pau Casals - El Vendrell

Organitza:

Patronat Municipal
Auditori Pau Casals

Informació:

Tel. 977/68 34 68
Fax. 977/66 11 79

ORQUESTRA CAMERATA XXI
Leonid Gorokhov, violoncel

QUARTET TOLDRA
(Homenatge a Blancafort)

**JOVE ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE CATALUNYA**

JAUME ARAGALL

COBLA JUVENIL DE BELLPUIG
Sergi Alpiste, violí

TRIO GUARNERI

**ORQUESTRA SIMFONIETA
ESLOVACA DE ZILINA**

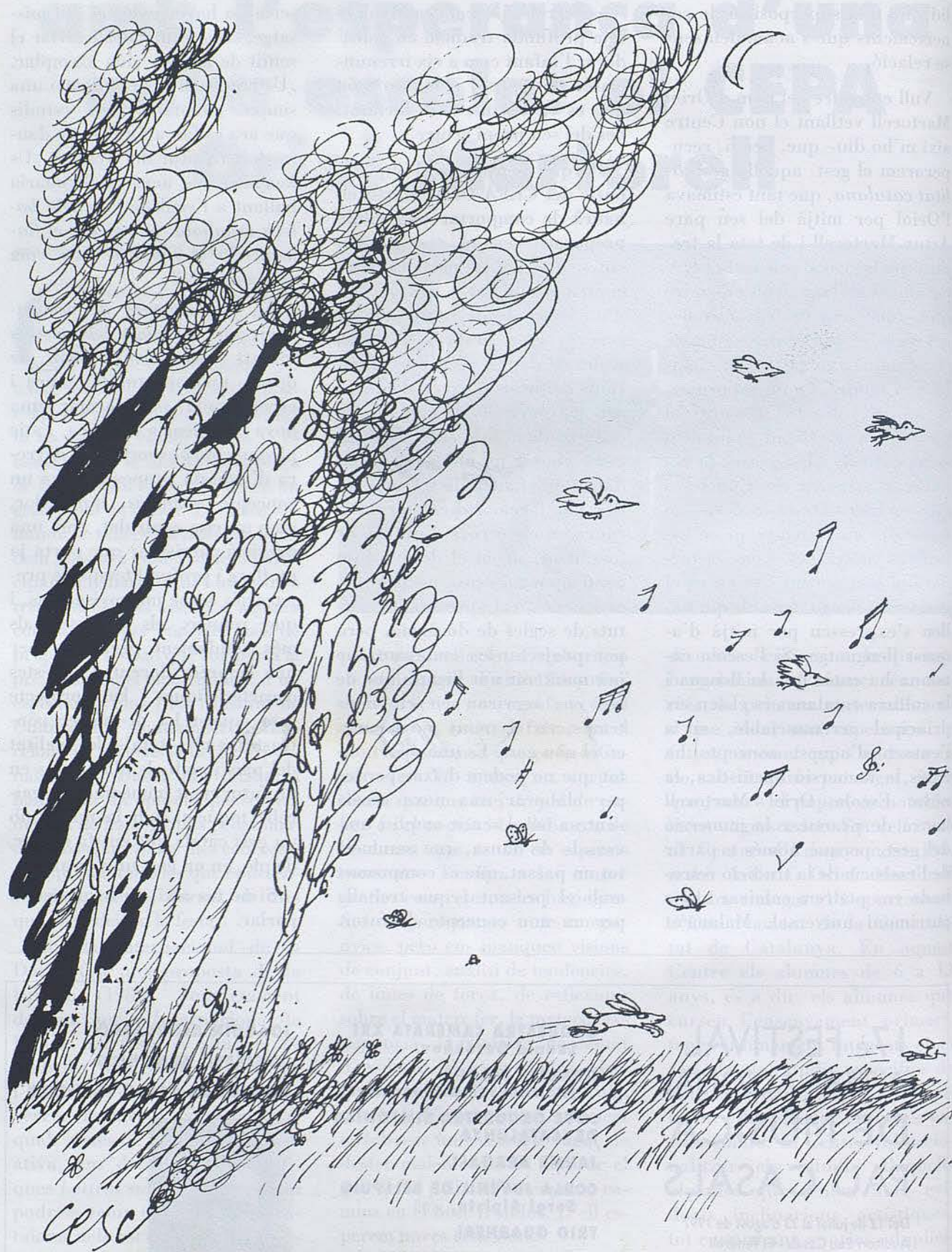
DUO DE SALZBURG
(Homenatge a Brahms)

JOAQUÍN ACHÚCARRO

CONCERTO ARMÓNICO

ORQUESTRA PABLO SARASATE

FREIXENET

Caves a Sant Sadurní d'Anoia

**Des de sempre
amb les publicacions en català**

FRANCISCO CORREA DE ARAUXO:
Libro de tientos y discursos de música práctica y teórica de órgano

Montserrat Torrent, orgue.
La Mà de Guido.

Francisco Correa de Arauxo va néixer el 1584 i fou batejat a Sevilla. Mestre de capella i compositor, és a bastament conegut per la seva teòrica, del 1626: *Libro de tientos y discursos de música práctica y teórica de órgano*, intitolado *Facultad Organica*. La part musical, configurada en tabulatura, és formada bàsicament per *tientos* i obres glossades.

Correa va ser coetani de Francisco i Jerónimo Peraza i fou vençut per aquest darrer en les oposicions per a la catedral de Toledo. Com a intèrpret, però, segons Dionisio Preciado, "se nos hace un poco cuesta arriba creer que hubiera en España algún organista superior a Correa de Arauxo".

Kastner considera el *tiento* com un exercici per als dits, amb la funció afegida de control de l'instrument, de "test". En aquest punt, es fa difícil de descriure en un so patró la fantasia, el *ricercar*, la *tocatta* i el *tiento*.

Montserrat Torrent, amb tota la seva experiència d'intèrpret d'obres ibèriques, se'ns mostra plena de fantasia en la interpretació i la registració. La seva visió estilística —fruit de l'estudi i la pràctica continuada dels anys— situa el criteri interpretatiu a un alt nivell. L'orgue barroc l'Almonacid de la Sierra —instrument adequat a Correa— produeix en l'enregistrament una sonoritat no del tot aconseguida, potser per un excés de reverberació.

En definitiva, però, podem observar per mitjà de les obres escollides per Montserrat Torrent, una evolució del *tiento* que, en mans Correa, mostra trets de l'art renaixentista i de l'onada barroca. El misticisme, la claredat i l'humanisme propis del Renaixement s'entrellacen amb el patetisme, el recargolament i la subjectivitat barrocs, en una barreja de trets antics i moderns que palesa un punt molt alt de l'art de l'ornamentació ● Maria Lluïsa Cortada

Affetti musicali

(Itinerari per la música catalana i europea dels segles XVII i XVIII) Obres de Pla, Soler, Mariner, Astorga, Castello i Telemann. Barcelona Consort. La Mà de Guido. LMG 2020

Continua el degoteig de nous exemplars publicats per la firma discogràfica del nostre país La Mà de Guido, sempre segons la voluntat, definida en la seva declaració de principis, d'oferir prioritàriament repertori ibèric de tots els temps.

La qualitat de les seves propostes, tant a nivell sonor com interpretatiu, i alhora els seus preus ajustats, estan fent de La Mà de Guido tot un referent en el mercat discogràfic, principalment del nostre país, i des de fa un temps també als Estats Units.

L'enregistrament que ara ens ocupa està protagonitzat per un dels pocs grups de cambra barrocs catalans amb una trajectòria de més d'una dècada a les seves esquenes. Es tracta del Barcelona

Consort, fundat el 1982 i format per Jordi Colomer (flauta de bec), Jordi Argelaga (flauta de bec i oboè), Josep Borràs (fagot) i Madrona Elías (clavicé), tots ells veterans intèrprets de gran vàlua, coneguts independentment per les seves múltiples col·laboracions amb conjunts diversos.

En aquesta ocasió, de cara al seu primer enregistrament discogràfic que han titulat de forma genèrica *Affetti musicali*, els membres del Barcelona Consort ens proposen el que han definit com a itinerari per la música catalana i europea dels segles XVII i XVIII. Un itinerari centrat majoritàriament en el segle XVIII català amb una *Sonata per a fagot i baix continu* de Mateu Soler, una *Tocatta per a clavecí* de Francesc Mariner i dues *Sonates a trio*..., una dels germans Joan i Josep Pla, i l'altra del murcià Juan Oliver i Astorga. Tanquen la proposta, una *Sonata a trio* i un *Quartet* de l'alemany Georg Philipp Telemann. L'única obra del segle XVII és la *Sonata en dos* del venecià Dario Castello, que obre el disc.

Aquest bri d'eclecticisme barrejat amb les diferents combinacions instrumentals aquí proposades dona com a resultat una agradable sensació de varietat tímbrica. Més enllà d'això, cal ressaltar la importància que sempre té, per la seva inusualitat, l'enregistrament de música del país. També la impressió d'un bon treball de cambra imbuït d'elegància, que plana per sobre de tot l'enregistrament i que, sens dubte, ve afavorit per la llarga trajectòria del grup i per la ja esmentada experiència individual de cadascun dels seus integrants.

Afegim-hi que l'enregistrament el va fer Miquel Roger a l'església de l'Esperança de Barcelona el mes de setembre de 1994. ● Joan Vives

MOZART:
"Eine Abendserenade": Serenata KV. 375.
"Harmoniemusik" de La flauta màgica

Conjunt Nachtmusique.
Dir: Eric Hoeprich.
Glossa GCD 920601

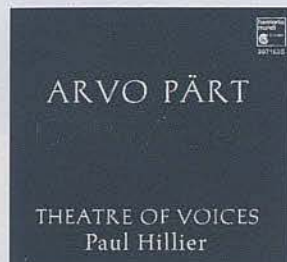
En un temps rècord Glossa ha aconseguit que els seus enregistraments (i les notes que els acompanyen!) s'esperin amb delit. Cap no ha defraudat, fins ara, ans el contrari, i aquest no és una excepció.

Ara presenta el conjunt Nachtmusique amb instruments originals que dirigeix el clarinetista Eric Hoeprich. L'integren dos clarinets (o *corno di bassetto* en la "Marxa dels sacerdots" del *Singspiel*), dos fagots i dues trompes al servei del Mozart que tan meravellosament escrivia per als instruments i conjunts de vent.

La *Serenata KV. 375* va ser escrita per a sextet tal com aquí s'interpreta, però el compositor la va augmentar a octet amb dos oboès, per tal de fer-la atractiva a l'Harmonie o conjunt de vent que tocava per a l'emperador Josep II, que no en va fer gaire cas, però que va inspirar un *capolavoro*, com és la *serenata KV. 388*.

Aquesta KV. 375 és encisadora i el seu "Adagio" central, un moment de gran música, amb uns intèrprets a l'alçada de l'obra, que saben fondre idealment els timbres dels seus instruments i es delecten en tots els *da capo*.

Li fa costat l'"Harmoniemusik", sobre l'obertura i tretze temes de *La flauta màgica*. Reduccions com aquesta d'obres cèlebres eren freqüents i molt valorades a Viena, en part perquè a palau es tocaven constantment per a entreteniment o com a música d'ambient i eren més valorades que no pas les estrenes d'obres noves o els mateixos originals. Exceptuant-ne dos, els arranjaments els va fer el fagotista i compositor alemany Johann Christian Stumpf (1740-1801), un músic gairebé desconegut, però certament experimentat. ● Xavier Casanovas-Danés

ARVO PÄRT:
De Profundis.
Missa sillabica
Solfeggio. And one of the
Pharisees. Cantate Domino
(Salm 95). Summa.
"The Beatitudes".
Magnificat. Theatre of
Voices. Dir.: Paul Hillier.
Harmonia Mundi
HMU 907182S.

Lenregistrament permet conèixer la producció coral durant vint-i-cinc anys d'Arvo Pärt, tot i que la majoria d'obres pertanyen al període entre 1980 i 1990. Les vuit que hi figuren formen part d'un *continuum* que denota un estil unitari (en el sentit de poe evolutiu) del compositor de *Fratres*, la seva composició més divulgada. Algunes apareixen en la discografia per primera vegada i algunes en revisions recents.

El programa comença amb l'impressionant *De Profundis*, que data de 1980. Però tot l'estil de

Pärt hi queda com fixat. Cap de les obres que segueixen millora aquesta impressió i l'audició es fa monòtona. Un misticisme de tendència medievalista, procediments modals, estatisme, intel·ligibilitat de la paraula i un joc ocasional amb la distància en són característiques generals.

La interpretació d'aquestes peces relativament fàcils per a un cor entrenat és de primer ordre en les veus del Theatre of Voices, cada cop millor posicionat en el panorama internacional, especialment el de la música antiga. L'organista Christopher Bowers-Broadwent els acompanya en els salms *De Profundis* i *Cantate Domino*, l'epigràmica *Missa sillabica* i (una mica confusament) en *Les benaventurances*. Dan Kennedy, a la percussió, s'hi afegeix en el primer salm.

És un enregistrament útil per conèixer un compositor molt promocionat. ● X.C.-D.

MANUEL BLANCAFORT:
Quartet de Pedralbes.
Quartet en do
Quartet de Pedralbes. Edicions Albert Moraleda 6461

Aquest compacte omple un buit en l'escassa discografia de Manuel Blancafort, de qui enguany se celebra el centenari del naixement a la Garriga.

Els dos quartets integren la seva producció de cambra. El *Quartet en do* data de 1948 i el *de Pedralbes*, de 1950. Va guanyar un accésit al Con-

curso Nacional de Música d'aquell any i en la seva estrena absoluta al Jardí dels Tarongers de Pedralbes, hi participava a la viola un importantíssim compositor català, Lluís Benejam.

Les dues obres corresponen a l'etapa "conservadora" de Blancafort, en la qual es desinteressava de tota innovació, i que denota un gran ofici i una formació musicalment francesa. El *Quartet de Pedralbes* mostra una vocació classicitzant sobre accents folklòrics (el moviment lent es titula "Passa el comte Arnau") que insisteixen en un filó encetat en el quartet anterior, més abstracte per comparació i el tercer moviment del qual, "La cançó d'Isabel", el compositor reescriuria per a orquestra de cambra.

Les versions del Quartet de Pedralbes alternen una majoria d'episodis brillants i ben resolts amb uns quants passatges als quals cal un major afany de definició i perfeccionisme. L'integren els violinistes Josep M. Alpiste i M. Victòria Fernández, el violoncel·lista Peter Thiemann. ● X.C.-D.

MIQUEL ROGER: **Obres (I)**

Quintet de vent núm. 1.
Blanca Quartet. Set de set.
Inventio. Per a Liliana.
Trilogia. Sis estudis per a clarinet en si bemoll.
Patinnazo. Harmonia
Quintet de vent. Quartet
Enesco. Trio de Cordes de
París. Assumpta Coma,
Montserrat Massaguer
i Ruth Lluís, piano. Josep
Fuster, clarinet. Patricia
Mazo, flauta.
ARS HARMONICA.
Ed. La Mà de Guido AH013

El barceloní Miquel Roger, deixeble de Josep Soler i professor al Conservatori de Badalona, és ben conegut a les nostres sales de con-

cert, amb un gran èxit assolit amb la seva òpera *Nascita e apoteosi de Horro*.

Ara torna a ser present a les discoteques amb un altre compacte que aplega des de la seva primera composició (*Set de set* per a piano) fins a obres recents. El problema és que, a l'enregistrament, no hi figuren indicacions de les obres.

Roger coneix i explota a fons les possibilitats de cada instrument i formació. Destaquen el *Quintet de vent núm. 1* que interpreta l'Harmonia Quintet; *Trilogia*, en mans del Trio de Cordes de París (en una gravació en directe) i el dilatat *Blanca Quartet* en les del Quartet Enesco. Són tres de les millors obres de cambra produïdes entre nosaltres. Brillantíssims, resulten els breus *Sis estudis per a clarinet en si bemoll*, que interpreta magistralment Josep Fuster, un dels integrants de l'Harmonia Quintet, juntament amb les cinc peces de *Patinnazo* en la flauta travessera de Patricia Mazo.

Les obres per a piano queden potser en un segon pla pel que fa a la inspiració, no pas quant a l'ofici, amb un feble per la *Inventio* que defensa Montserrat Massaguer. Assumpta Coma i Ruth Lluís s'encarreguen, respectivament, de *Set de set* i *Per a Liliana* i participen en l'elevat nivell interpretatiu de l'enregistrament. ● X.C.-D.

Maria Barrientos **1884-1946**

Les nostres veus retrobades.
Segell Aria Recording.
Barcelona

Aquesta iniciativa d'interès tan notable, que ha posat en marxa el segell barceloní Aria Recording, d'oferir reproduccions en tecnologia digital d'interpretacions de figures senyeres de la lírica catalana, acaba d'oferir un doble CD dedicat a la gran cantant barcelonina Maria Barrientos.

Aquesta artista d' excepció, autèntica figura de rellieu universal en el seu moment, va tenir també una vinculació molt estreta amb la vida musical catalana, no sols operística.

Artista precoç com cap altra —va debutar al Teatre Líric de Barcelona als catorze anys d'edat—, la seva trajectòria la va portar als teatres més prestigiosos del món, actuant al costat també de les figures de més relleu de la seva època. Artista gran, el seu art va poder prodigar-se en una època en la qual l'enregistrament sonor ja era possible, malgrat trobar-se a les beceroles. Això ha permès que avui puguem gaudir d'un patrimoni fonogràfic significatiu, el qual en bona part ha estat recollit en aquest producte que comentem.

S'hi fa un recorregut que segueix un ordre cronològic des dels enregistraments fets en els llunyans anys 1905 i 1906 als darrers, que daten dels anys 1928-1930, passant per una època intermèdia que correspon als anys 1916-1921. En tot cas, es tracta de gravacions totes fetes sobre els discos dits de pedra, de 78 revolucions, les quals han estat sotmeses a un procés d'eliminació de sorolls de fons, tot intentant —com s'assenyala en el fullet que acompanya el doble CD— respectar el so original "evitant els filtres dràstics per a no alterar la gamma de matisos que envolta la veu humana".

En aquest sentit, el resultat és el que pot ser: un producte d'un elevadíssim interès, que té el mèrit, si no de reproduir amb tota exactitud les excel·lències de l'art de Maria Barrientos, sí tenir una aproximació molt suggestiva a una forma de cantar i a una manera d'entendre la interpretació, pròpia d'uns anys i pròpia també d'una artista tan important com va ser la soprano barcelonina.

Tot això, afavorit pel

fet que aquest producte és generós en extensió —el primer CD dura 63 minuts llargs i el segon 73— i a més aplega un material molt divers, permet el gaudi d'una molt variada gamma de registres interpretatius. Des del belcantisme més ortodox —*Il Puritani*, *La sonnambula*, *Il barbiere de Seviglia*, *Lucia Lammermoor*—, la gran òpera romàntica —*Rigoletto*, *Mignon*, *Mireille*, *Marta*, *Lakmé*, *La Traviata*, *Peer Gynt*—, passant també pel barroc —*Rinaldo* de Händel—, una romansa de sarsuela i finalment Falla, amb les esplèndides *Siete canciones populares españolas* i *El amor brujo*. ● J.C.C.

J. S. BACH: Àlbum per a Anna Magdalena Bach

Ludovica Mosca, piano. Edicions Albert Moraleda. 6237

Ludovica Mosca tracta amb naturalitat vint-i-dues peces curtes del segon llibre del *Clavierbüchlein*, conegut per tots els pianistes principiants com el *Petit llibre de clavecí d'Anna Magdalena Bach*. No són les dificultats tècniques si no una constel·lació d'instants suggestius les que permeten a Mosca revelar una sensibilitat que l'enregistrament preserva fidelment.

No es tracta de fer fort-pianisme o trastocaments "gouldians". Senzillament, com la pianista escriu, "tornar al passat, quan es sentia fascinada per l'elegància i diversitat d'aquestes peces i projectar l'emoció cap al futur pensant en els estudiants de piano, que les apreciarien en el transcurs del temps".

Els s'aprofitaran de la seva claredat formal i aprendran a comunicar sensacions a través de pentagrames que pujaran cada cop menys senzills, alhora que tots gaudim d'un enregistrament que traspuja veneració. ■ X.C.-D.

La integral pianística de Turina a Edicions Albert Moraleda

Edicions Albert Moraleda editarà (per primera vegada a tot el món) l'obra integral pianística de Joaquín Turina. Seran, en total, 16 compactes, dels quals ja han aparegut al mercat els tres primers i el quinze. En aquests moments s'està editant el quart compacte. La col·lecció es completarà l'any 1999, tot coincidint amb el 50è aniversari de la mort del compositor. El pianista d'Albacete Antonio Soria és l'encarregat de totes les interpretacions.

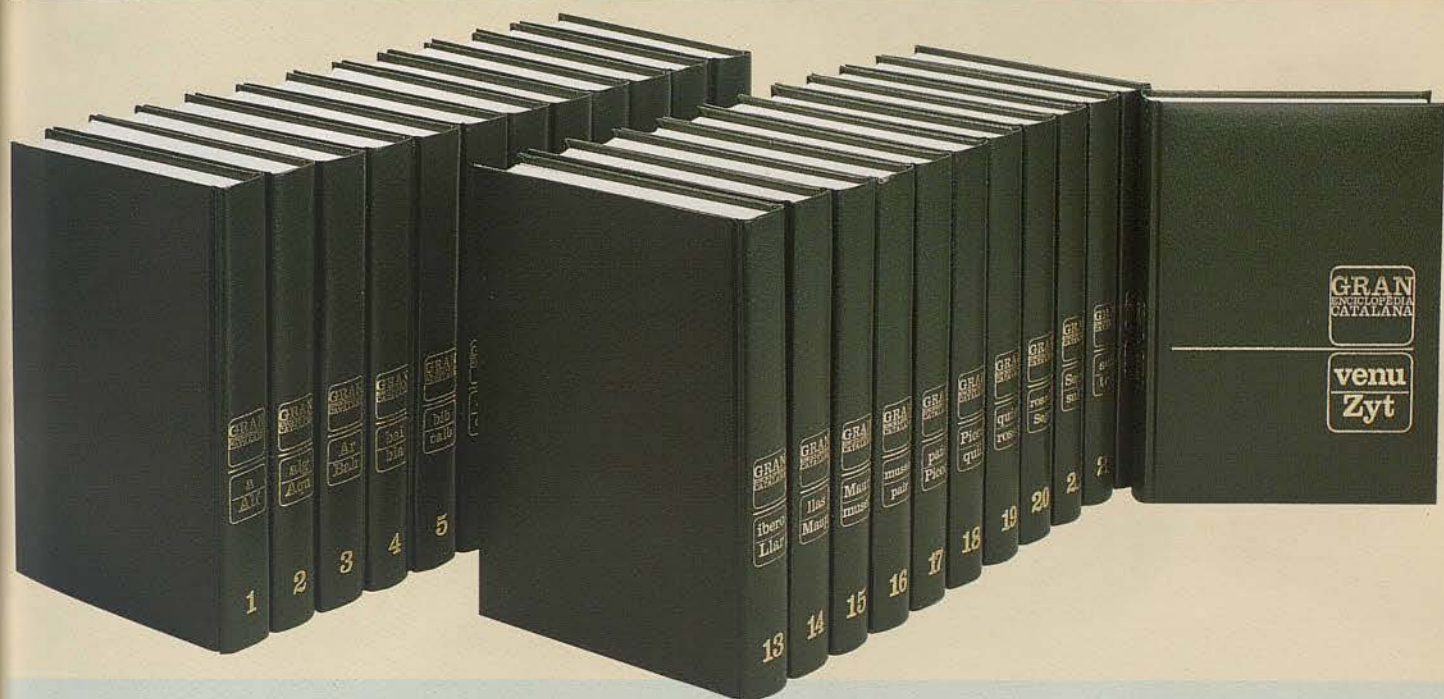
Aquesta iniciativa va partir del mateix pianista arran de les seves investigacions sobre l'obra de Turina i la troballa de la integral sobre la música becqueriana del compositor. Així, la música becqueriana (a partir de relats de Gustavo Adolfo Bécquer), amb les obres *El Cristo de la calavera* i *La venta de los gatos* per a piano sol, i *Rima*, op. 6, *Rima*, op. 26/III, *Tres poemas*, op. 81 i *Recuerdos de mi rincón*, op. 14 (tragedia còmica para piano) per a veu i piano, configuren el quinze volum de la integral. En aquest compacte, en caixa i amb llibret especial, intervien la soprano Assumpta Mateu i la rapsoda Llanos Salas. Aquest compacte va rebre el Premi Ritmo a la millor producció espanyola l'any 1995.

Sobre els tres primers volums, el primer, amb el títol genèric de *Niñerías*, conté les obres *Niñerías (serie 1)*, op. 21, *Niñerías (serie 2)*, op. 56, *Jardín de niños*, op. 63 i *El circo*, op. 68. El segon, amb el títol *Mujeres*, conté les obres *Mujeres españolas (serie 1)*, op. 17, *Mujeres españolas (serie 2)*, op. 73, *La adúltera penitente*, op. 18b i *Mujeres de Sevilla*, op. 89. El tercer compacte, amb el títol *Danzas*, conté les obres *Tres danzas andaluzas*, op. 8, *Danzas fantásticas*, op. 22, *Dos danzas*, op. 41, *Cinco danzas gitanas (serie 1a)*, op. 55 i *Cinco danzas (serie 2a)*, op. 84.

Antonio Soria vol remarcar de manera especial la col·laboració i el suport totals de la família Turina en la realització d'aquest projecte, que li ha facilitat tot tipus de material, des de partitures descatalogades, fotografies, a enregistraments antics. Els llibrets dels compactes són supervisats per la mateixa família i l'autor dels textos és Jorge de Persia. Tota la integral és dedicada per Antonio Soria al compositor i a Alicia de Larrocha per tot el suport que li ha donat.

També cal destacar la col·laboració de la Fundación Hazen Hosseschruders, la Diputació i l'Ajuntament d'Albacete, l'Arxiu Joaquín Turina i Sinfo de A3 Radio. Per al compacte sobre la música becqueriana es va comptar amb la col·laboració de Paper de Música de Capellades, la Junta de Comunidades de Castilla-La Mancha i l'Arxiu Joaquín Turina. ● RRMC

GRAN ENCICLOPÈDIA CATALANA

NO HO DUBTIS
**255.000 RAONS PER
A TENIR-LA**

GRAN ENCICLOPÈDIA CATALANA

Si desitgeu rebre més informació envieu aquesta butlleta,
o bé truqueu al telèfon

900 300 122

Nom i cognoms

Adreça

Població

Districte Postal

Telèfon

*I, si vol, encara li'n
podem donar moltes
més. Perquè
l'Enciclopèdia, a més
d'oferir-li 255.000
accepcions, també posa
a la seva disposició
12.500 pàgines de text,
43.500 il·lustracions a
tot color i 4.600 mapes
i fotografies aèries.*

A. C. 2411

ENCICLOPÈDIA
CATALANA

espai Gaudí

Veure, viure,
i entendre Gaudí

Espai Gaudí. La Pedrera.
Provença 261-265.
08008 Barcelona.
Telf.: +93 484 59 95

Horari:
de dimarts a dissabte: de 10 a 20h.
Diumenges i festius: de 10 a 15h.
Dilluns tancat.
Visites comentades:
de dimarts a divendres, a les 18h.
Visites concertades:
de dimarts a divendres, de 10 a 12h.

FUNDACIÓ CAIXA DE CATALUNYA

